

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Με τον όρο-ονομασία "Ευχολόγιο" είναι γνωστή μια ανθολόγηση-καταγραφή προσευχών, για τα μυστήρια και τα γεγονότα της ζωής των Χριστιανών και της Εκκλησίας, από το "πέλαγος" των ανάλογων που υπάρχουν σε χειρόγραφα!

Αυτό που στο παρελθόν (μέχρι την έντυπη μορφή) ήταν αυτονόητη δημιουργικότητα, μετά την ανακάλυψη της τυπογραφίας, πλέον αποκτά την "ακαμψία" της επαναλήψεως! Ακόμα και λάθη που παρεισέφρυσαν στις αρχικές εκτυπώσεις επαναλαμβάνονται επί αιώνες. Πολύ περισσότερο θεωρείται αδιανόητη η όποια αλλαγή. Ατυχώς, η ελευθερία του παρελθόντος σε τυπικά και λειτουργικούς τύπους, καθόλου δεν βοήθησε σε ευκινησία, τα τέτοιου είδους θέματα.

Οι συνθήκες όμως πλέον άλλαξαν. Τώρα οι Χριστιανοί κινδυνεύουν, λόγω του φορμαλισμού του τύπου και της επαναλήψεως, να "βλέπουν" μαγικά και αυτοματισμένα την όποια σχέση τους με τον

Θεό· σαν να είναι τέτοιου είδους βιβλία "η σολομωνική" της Εκκλησίας! Ας μη σκανδαλισθούμε με τον χαρακτηρισμό, απλά να σκεφτούμε πώς βλέπουν οι Χριστιανοί το νερό του Βαπτίσματος και με τί "φορτώνουν" στον γάμο τον γαμπρό και την νύφη κατά το μυστήριο!

Η ανάγκη των αλλαγών και της μεταφράσεως προέκυψε από την συνειδητοποίηση του... αδιάβροχου των Χριστιανών μας από τα τελούμενα και τα λεγόμενα! Πρέπει να ακούσουμε επιτέλους τον άγιο Απόστολο Παύλο να κραυγάζει: "ἐάν σάλπιγξ ἄδηλον φωνήν δῶ... οὐδείς ἐτοίμασθήσεται πρὸς πόλεμον" Α' Κορινθ. 14,8.

Πιστεύουμε ότι κανείς χριστιανός, είτε λαϊκός είτε κληρικός, δεν θέλει να... αφουγκράζεται "άδηλα".

Εύχεσθε.

Αρχιμ. Θεοδόσιος Μαρτζούχος

Εισαγωγικά σχόλια στον Μικρό Αγιασμό

"Αγιασμός" είναι ο ουσιαστικός θεολογικός όρος-αποτέλεσμα της σχέσεως των ανθρώπων με τον Θεό. "Τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὁ ἀγιασμός ἡμῶν ἐστί". Είναι υπόθεση πελώρια και ανεξάντλητη. Τρόπος ισόβιος και κοπιώδης. Χρειάζεται μακρά διαδρομή μέχρι να ταυτιστεί το θέλημά μας προς το θέλημα του Θεού και αυτό όχι ως συμπεριφορολογική στάση και κομφορμισμός, αλλά ως καλή αλλοίωση της "ανυπαρξίας" μας προς την ὄντως Ζωή, που είναι ο Χριστός.

Τον αγιασμό μας τον επιτυγχάνουμε με δύο διαδρομές. Με την εσωτερική απόφαση να γίνουμε γνήσιοι δούλοι του Χριστού και να Τον αγαπήσουμε τόσο, ώστε να είναι αυτονόητη η τήρηση των εντολών Του, όπως και Εκείνος λέει "ἐάν ἀγαπᾶτε με τάς ἐντολάς τάς ἐμᾶς τηρήσητε" και με την σωματική μας μετοχή στα μυστήρια της Εκκλησίας του Χριστού, δια των οποίων "αποκτούμε" αγιασμό στό "μέγεθος" και το "ποσοστό" του αδειάσματος της καρδιάς μας από την εγωιστική της...

πληρότητα! Όσο μεγαλύτερο... δοχείο καρδιάς διαθέτουμε, τόσο περισσότερο αγιασμό θα πάρουμε, αφού ο Θεός "βρέχει ἐπί δικαίους καὶ ἀδίκους"!

Αυτή η μικρή λοιπόν ακολουθία-προσευχή, είναι υπόμνηση όλων των ανωτέρω. Δεν έχει σχέση με τον αγιασμό του Βαπτίσματος (Θεοφανείων). Απλά θέλει να μας μάθει κάθε εκδήλωμα της ζωής μας να το αναθέτουμε στον Χριστό ζητώντας Του την ευλογία του αγιασμού, ώστε σιγά-σιγά να επιτευχθεί για όλους μας αυτό που γραφόταν στην μίτρα που φορούσε επί της κεφαλής του ο αρχιερέας στην Παλαιά Διαθήκη: "ἅγιος τῶ Κυρίῳ".

ΜΙΚΡΟΣ ΑΓΙΑΣΜΟΣ

Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν, πάντοτε· νῦν, καί
ἀεί, καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

- Ἀμήν.

ΨΑΛΜΟΣ 142ος

1. Κύριε εἰσάκουσε τὴν προσευχή μου,
ἀφουγκράσου τὴν δέησή μου.

2. Εἰσάκουσέ μου κατὰ τὸ ἔλεός Σου καί
μὴ μέ κρίνεις, γιατί κανένας ἄνθρωπος δέν
εἶναι δίκαιος ἐνώπιόν Σου.

3. Ὁ ἐχθρός κατεδίωξε τὴν ὑπαρξή μου
καί μέ ἐξουδένωσε ἐντελώς. Μέ ἔκανε νά
αἰσθάνομαι τὸ σκοτάδι τῶν νεκρῶν πού
ἔχουν αἰῶνες πρὶν πεθάνει.

4. Ὀλιγοψύχησε ἡ ψυχὴ μου καί ταρά-
χτηκε ἡ καρδιά μου.

5. Θυμήθηκα τίς ἡμέρες τῆς δικῆς Σου
παρουσίας. Μελέτησα ὅλα Σου τὰ ἔργα, τίς
ἐνέργειες «τῶν χειρῶν» Σου ἐψηλάφησα.

6. Ἀπλωσα τὰ χέρια μου πρὸς Ἐσένα. Ἡ
ὑπαρξή μου εἶναι σάν τὸ ἄνυδρο χωράφι.

7. Δέξου τὴν προσευχή μου Κύριε, μέ
ἐγκαταλείπει ἡ ψυχὴ μου. Μὴ ἀποστρέψεις

τό πρόσωπό Σου ἀπ' ἐμέ καί καταντήσω
πεθαμένος!

8. Φανέρωσε γρήγορα τό ἔλεός Σου γιά
μένα, πού ἤλπισα σέ Σένα. Γνώρισέ μου
τρόπο ζωῆς νά πορευθῶ, γιατί σέ Σένα μόνον
ἐλπίζω.

9. Λύτρωσέ μέ ἀπό τούς ἐχθρούς μου
Κύριε, Σ' Ἐσένα καταφεύγω.

10. Μάθε μέ νά τηρῶ τό θέλημά Σου,
ἀφού Ἐσύ εἶσαι Κύριος τῆς ζωῆς μου. Τό
πνεῦμα Σου τό ἀγαθό, ἄς μέ ὀδηγήσει στόν
ὀρθό τόν δρόμο.

11. Μέ τήν ἀγάπη Σου· πού εἶναι τό
ὄνομά Σου, θά μέ ζωογονήσεις.

12. Ἐξαιτίας τοῦ ἐλέους Σου θά ἐλευθε-
ρώσεις ἀπό τήν θλίψη τήν ψυχή μου, θά
ἐξολοθρεύσεις τούς ἐχθρούς μου καί θά
ἀφανίσεις αὐτούς πού ταλαιπωροῦν τήν
ψυχή μου, γιατί ἐγώ μονάχα δικός Σου εἶμαι
δοῦλος.

Ἡ τό χαῖρε δι' ἀγγέλου δεξαμένη, καί
Ἡ τεκοῦσα τόν Κτίστην τόν ἴδιον,
Παρθένε, σῶζε τούς σέ μεγαλύνοντας.

Τῆ πρεσβεία τῶν ἐνδόξων Ἀρχαγγέλων
καί Ἀγγέλων, καί τῶν ἄνω Τάξεων, σούς
δούλους, Σῶτερ, καλῶς διαφύλαξον.

Τῆ πρεσβεία τοῦ τιμίου καί ἐνδόξου
Βαπτιστοῦ σου Προφήτου Προδροῦμου τε,
Χριστέ μου Σῶτερ, τούς δούλους σου
φύλαξον.

Τῆ πρεσβεία τῶν ἐνδόξων Αποστόλων, καί
Μαρτύρων, καί πάντων τῶν Ἁγίων σου,
τά σά ἐλέη τῷ λαῷ σου δώρησαι.

Τῆ πρεσβεία τῶν ἐνδόξων Ἀναργύρων,
Θεοτόκε, τούς δούλους σου φύλαττε, ὡς
προστασία τοῦ κόσμου καί στήριγμα.

Δόξα Πατρί, καί Υἱῷ, καί ἁγίῳ
Πνεύματι

Τόν Πατέρα καί Υἱόν δοξολογοῦμεν, καί τό
Πνεῦμα τό Ἅγιον, λέγοντες· Τριάς Ἁγία,
σῶσον τάς ψυχάς ἡμῶν.

Καί νῦν, καί αἰεί, καί εἰς τούς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ ἀρρήτως ἐπ' ἐσχάτων συλλαβοῦσα, καί
Ἑτεκοῦσα τόν Κτίστην τόν ἴδιον,
Παρθένε, σῶζε τούς σέ μεγαλύνοντας.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καί τῆς
σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος
κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ
Ἐκκλησιῶν, καί τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καί τῶν
μετά πίστεως, εὐλαβείας καί φόβου Θεοῦ
εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν).

Ἐπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (...),
παντός τοῦ Κλήρου καί τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι τό ὕδωρ τοῦτο, τῇ
δυνάμει καί ἐνεργείᾳ καί ἐπιφοιτήσει τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ καταφοιτῆσαι τῷ ὕδατι τούτῳ τὴν καθαρτικὴν τῆς ὑπερουσίῳ Τριάδος ἐνέργειαν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ γενέσθαι τό ὕδωρ τοῦτο ἱαματικόν ψυχῶν καὶ σωμάτων, καὶ πάσης ἀντικειμένης δυνάμεως ἀποτρεπτικόν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ πάντων τῶν χρηζόντων τῆς παρὰ τοῦ Θεοῦ βοηθείας καὶ ἀντιλήψεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ φωτισθῆναι ἡμᾶς φωτισμόν γνώσεως, διὰ τῆς ὁμοουσίῳ Τριάδος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν ἀναδείξει ἡμᾶς υἱούς καὶ κληρονόμους τῆς βασιλείας αὐτοῦ, διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούτου μεταλήψεώς τε καὶ ῥαντισμοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καί
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν
Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ
πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἐαυτούς καί ἀλλήλους καί πᾶσαν τήν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

- Σοί Κύριε.

ἽΟτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καί
προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καί τῷ Υἱῷ καί τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

- Ἀμήν.

Εὐχή τοῦ ἁγιασμοῦ

- Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

- Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε ὁ Θεός ὁ παντοκράτωρ, ὁ κτίστης
τῶν ἀπάντων, Σὺ ποὺ δημιουργεῖς ἀλλὰ
καί μεταπλάθεις στό καλύτερο τὰ πάντα,
ἁγίασε αὐτὸ ἐδῶ τό νερό μεταποιώντας το
καί ἐνισχύοντάς το μέ τήν χάρη σου, ὥστε νά
εἶναι εὐλογία γιά τοὺς μεταλαμβάνοντες καί
χρήσιμο κατά πάσης δαιμονικῆς ἐνεργείας.

Δῶσε σέ ὅσους χρίονται μέ αὐτό ἢ νίπτονται ἢ ραντίζονται ἢ τό πίνουν, νά γίνεται γι' αὐτούς ὑγεία ψυχῆς καί σώματος καί τρόπος ἀπαλλαγῆς ἀπό κάθε πάθος καί ἀρρώστια, γιατί εἶσαι ὁ ἀγαθός καί φιλόανθρωπος Θεός μας, Ἐσύ καί ὁ μονογενῆς Σου Υἱός καί τό Πνεῦμα σου τό Πανάγιο, τώρα καί πάντοτε στούς αἰῶνες τῶν αἰῶνων.

- Ἀμήν.

- Εἰρήνη πᾶσι.

- Καί τῷ πνεύματί σου.

- Τάς κεφαλάς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

- Σοί Κύριε.

ΚΑταδέξου, Κύριε, νά μᾶς ἀκούσης, Σύ, πού καταδέχθηκες νά βαπτισθεῖς στόν Ἰορδάνη καί νά ἀγιάσεις τά νερά. Εὐλόγησε ὅλους ἐμᾶς πού σκύβοντας τόν αὐχένα μας σοῦ δηλοποιοῦμε, ὅτι θέλουμε νά εἴμαστε δικοί σου δοῦλοι. Καταξιώσέ μας νά τύχουμε τοῦ ἀγιασμοῦ σου μέ τήν μετάληψη καί τόν ραντισμό ἀπό αὐτό ἐδῶ τό νερό . Δῶσε νά γίνει γιά μᾶς, ὑγεία τῆς ψυχῆς καί τοῦ σώματος, ἀφοῦ Σύ εἶσαι ὁ ἀγιασμός τῶν

ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων μας, Κύριε, καὶ Ἐσένα εὐχαριστοῦμε καὶ προσκυνοῦμε καθὼς καὶ τὸν ἄναρχο Πατέρα Σου καὶ τὸ Πανάγιο, ἀγαθὸ καὶ ζωοποιό Πνεῦμα, τώρα καὶ πάντοτε καὶ εἰς τοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων.

- Ἀμήν.

(Μέ τὸν Σταυρὸ εὐλογεῖ τὸ νερὸ κάνοντας Σταυροῦ σχήμα μέσα σ' αὐτό.)

Ἦχος α'

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς εὐσεβέσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα. (ἐκ γ').

(Ραντίζοντας σταυροειδῶς τὸν χῶρο ψάλλεται τὸ παρὸν Τροπάριον·)

Ἦχος β'

Τῶν σῶν δωρεῶν, ἀξιόους ἡμᾶς ποιήσον, Θεοτόκε Παρθένε, παρορῶσα τὰ πλημμελήματα ἡμῶν, καὶ παρέχουσα ἰάματα, τοῖς ἐν πίστει λαμβάνουσι τὴν εὐλογίαν σου, Ἄχραντε.

καί ἀσπάζονται οἱ χριστιανοί τόν Σταυρό
εὐλογοῦμενοι ἀπό τόν ἱερέα μέ μικρά εὐώδη
κλαδάκια (βασιλικόν).

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατά τό μέγα
ἐλεός σου, δεόμεθά σου ἐπάκουσον καί
ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
ἡμῶν Μελετίου καί πάσης τῆς ἐν Χριστῶ
ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ ἐλέους, ζωῆς,
εἰρήνης, ὑγιείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
συγχωρήσεως καί ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν
τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, [...μνημονεύει των
τελούντων] πάντων τῶν εὐσεβῶν καί
ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων
καί παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ.
[τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καί
ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου Ναοῦ τούτου]

Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ διαφυλαχθῆναι
τήν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καί τήν πόλιν (ἢ νῆσον)
ταύτην, καί πᾶσαν πόλιν καί χώραν ἀπό
ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ,
καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς,
ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου καί αἰφνιδίου

θανάτου· ὑπὲρ τοῦ ἴλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τόν ἀγαθόν καὶ φιλόανθρωπον Θεόν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργήν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην· καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τόν Θεόν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περᾶτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακρᾶν· καὶ ἴλεως, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα, ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλόανθρωπος, Θεός ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀπόλυσις.

Εισαγωγικά σχόλια στον αγιασμό σε σχολείο

Γιατί άραγε κάνουμε αγιασμό στην έναρξη κάθε σχολικής χρονιάς;

-Άραγε είναι "καλό" για τα παιδιά;

-Μήπως έτσι θα μαθαίνουν ευκολότερα τα μαθήματά τους;

-Τους βοηθάμε ψυχολογικά;

Τίποτε απ' όλα αυτά!

Ο άνθρωπος έχει μυαλό και καρδιά. Το μυαλό "γεμίζει" και καλύπτει τις ανάγκες του, στο σχολείο, με την μάθηση. Η καρδιά δεν γεμίζει με τις γνώσεις. Θέλει "άλλα" για να γεμίσει.

Θέλει καλοσύνη. Θέλει αγάπη. Θέλει να γνωρίσει τον Χριστό, από τον οποίο θα διδαχθεί και θα μάθει την αγάπη και την καλοσύνη.

Κάνοντας λοιπόν αγιασμό δεν κάνουμε μια μαγική τελετή! Δεν είναι το νερό το κυρίως θέμα. Το κυρίως θέμα είναι ο Χριστός.

Ο Σταυρός του Χριστού, τον οποίο βουτάμε στο νερό είναι υπενθύμιση ότι ο Χριστός ήρθε στη γη και "αναμίχθηκε" με μας προκειμένου

να μας αγιάσει. Να αγιάσει τον νου μας. Να μας χαρίσει αγιασμό.

Μ' αυτή την μικρή ακολουθία έχουμε και πάλι υπόμνηση του γεγονότος ότι ο Χριστός έγινε...μικρός για μας. Όταν και μεις δεχθούμε αυτή την ταπείνωση του Χριστού, ως προσωπική μας στάση, τότε θα αρχίσει να αγιάζεται η καρδιά μας και να χαίρεται την αλλαγή του αγιασμού της, όπως χαίρεται κανείς το ξημέρωμα, όταν φεύγει το σκοτάδι και έρχεται το φως.

ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΣΕ ΣΧΟΛΕΙΟ

Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν, πάντοτε · νῦν καί ἀεὶ
καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

- Ἀμήν.

Ἦχος πλ.δ'.

Εὐλογητός εἶ, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ
πανσόφους τοὺς ἀλιεῖς ἀναδείξας,
καταπέμψας αὐτοῖς τό Πνεῦμα τό Ἅγιον, καί
δί' αὐτῶν τήν οἰκουμένην σαγηνεύσας,
Φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Δόξα. Καί νῦν.

Παναγία Θεοτόκε Παρθένε, τῶν χειρῶν
ἡμῶν τά ἔργα κατεύθυνον, καί συγχώρησιν
τῶν πταισμάτων ἡμῶν αἴτησαι, ἐν τῷ
ψάλλειν ἡμᾶς τῶν Ἀγγέλων τόν ὕμνον.

- Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Αθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (**ἐκ γ'**).

Δόξα. Καί νῦν.

- Ἅγιος Αθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

- Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Αθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπέρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καί τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπέρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καί τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (...), παντός τοῦ Κλήρου καί τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπέρ τοῦ ἁγιασθῆναι τό ὕδωρ τοῦτο, τῇ δυνάμει καί ἐνεργείᾳ καί ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπέρ τῶν ἐν τῇ σχολείῳ τούτῳ διδασκόντων καί διδασκομένων, τῶν γονέων καί κηδεμόνων αὐτῶν, τῶν εὐεργετῶν καί δωρητῶν, καί πάντων τῶν συντελούντων εἰς τήν κατά Θεόν ἐπίδοσιν τοῦ σχολείου, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καί διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν

Αγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτούς καί ἀλλήλους καί πᾶσαν τήν ζωήν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθήμεθα.

- Σοί Κύριε.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμή καί προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καί τῷ Υἱῷ καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

- Ἀμήν.

- Εἰρήνη πᾶσι.

- Καί τῷ Πνεύματί σου.

- Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

- Σοί Κύριε.

Κύριε ὁ Θεός ὁ παντοκράτωρ, ὁ κτίστης τῶν ἀπάντων, Σὺ πού δημιουργεῖς ἀλλὰ καί μεταπλάθεις στό καλύτερο τὰ πάντα, ἀγίασε αὐτὸ ἐδῶ τὸ νερὸ μεταποιῶντας το καὶ ἐνισχύοντάς το μέ τήν χάρη σου ὥστε νά εἶναι εὐλογία σέ ὅσους χρίονται μέ αὐτὸ ἢ νίπτονται ἢ ραντίζονται ἢ τὸ πίνουν. Νά γίνεται γι' αὐτούς ὑγιεία ψυχῆς καί σώματος καί τρόπος ἀπαλλαγῆς ἀπὸ κάθε πάθος καί ἀρρώστια, γιατί εἶσαι ἀγαθός καί φιλόανθρωπος Θεός, Ἐσύ καί ὁ μονογενῆς Σου

Υἱός καί τό Πνεῦμα σου τό Πανάγιο, τώρα
καί πάντοτε στούς αἰῶνες τῶν αἰώνων.

- Αμήν.

(Μέ τόν Σταυρό εὐλογεῖ τό νερό κάνοντας
Σταυροῦ σχήμα μέσα σ' αὐτό.)

Ἦχος α'

Σῶσον, Κύριε, τόν λαόν σου, καί
εὐλόγησον τήν κληρονομίαν σου, νίκας
τοῖς εὐσεβέσι κατά βαρβάρων δωρούμενος,
καί τό σόν φυλάττων, διά τοῦ Σταυροῦ σου
πολίτευμα. (ἐκ γ').

(Ραντίζοντας σταυροειδῶς τόν χῶρο
ψάλλεται τό παρόν Τροπάριον.)

Ἦχος β'

Τῶν σῶν δωρεῶν, ἀξιούς ἡμᾶς ποιήσον,
Θεοτόκε Παρθένε, παρορῶσα τά
πλημμελήματα ἡμῶν, καί παρέχουσα
ιάματα, τοῖς ἐν πίστει λαμβάνουσι τήν
εὐλογίαν σου, Ἄχραντε.

- Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

- Κύριε ἐλέησον.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ,
ἡ πηγὴ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσης. Σὺ,
πού με τὴν ἐπιφοίτηση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος,
ἔκανες τοὺς ψαράδες πάνσοφους ἀποστόλους,
καὶ τοὺς ἔστειλες νὰ κηρύξουν τὸ Εὐαγγέλιο,
γιά τὴν σωτηρία τοῦ κόσμου,

Σὺ, Κύριε, πού με τό φῶς Σου διαλύεις
κάθε εἶδους σκοτάδι, δῶσε, αὐτό τό φῶς Σου νὰ
λάμψει καὶ στίς καρδιές ὄλων τῶν διδασκόντων
καὶ τῶν μαθητῶν που σπουδάζουν στό
ἐκπαιδευτήριό αὐτό. Φώτιζέ τους νὰ ἀναζητοῦν
τὴν ἀλήθεια, που εἶναι μία καὶ ἔχει πηγὴ
Ἐσένα.

Δῶσε Κύριε, σύνεση, νὰ ἐπιθυμοῦμε νὰ
κυβερνάει τὴν ζωὴ μας τό φῶς Σου, καὶ νὰ
ποθοῦμε, νὰ γεμίζει τὴν ζωὴ μας.

Εὐλόγησέ μας, Κύριε ὅλους, καὶ
ἰδιαίτερώς αὐτὰ τὰ παιδιά, που τώρα
οἰκοδομοῦν τὴ ζωὴ τους.

Εὐλόγησέ τα, νὰ ἐπιτύχουν στὴν
προσπάθειά τους.

Ἀξίωσέ τα, νὰ ὀλοκληρώσουν τις
σπουδές τους καὶ νὰ εἶναι χαρὰ καὶ καύχημα
γιά τοὺς γονεῖς τους καὶ τοὺς δασκάλους τους.

Αξίωσέ τα νά προκόψουν, σέ πίστη, σέ
άνθρωπιά, καί σέ καλωσύνη, μέ τήν χάρη Σου
καί μέ τήν εὐλογία Σου. ΑΜΗΝ

Απόλυσις

ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΣΕ ΙΔΙΩΤΙΚΟ ΕΡΓΟ

Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν, πάντοτε · νῦν καί ἀεὶ
καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

- Ἀμήν.

Ἦχος δ'.

Ο Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν ἀεὶ
μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ
ἀποστήσης τό ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, ἀλλὰ ταῖς
αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν
ζωὴν ἡμῶν.

Δόξα. Καί νῦν.

Ἦχος πλ.δ'.

Παναγία Θεοτόκε Παρθένε, τῶν χειρῶν
ἡμῶν τὰ ἔργα κατεύθυνον, καὶ
συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν αἴτησαι,
ἐν τῷ ψάλλειν ἡμᾶς τῶν Ἀγγέλων τόν ὕμνον.

Ἱερέας:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς
σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος
κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ

Ἐκκλησιῶν, καί τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (...),
παντός τοῦ Κλήρου καί τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἀγιασθῆναι τό ὕδωρ τοῦτο, τῇ
δυνάμει καί ἐνεργείᾳ καί ἐπιφοιτήσει τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι ἡμῖν
πλουσίαν τὴν θεῖαν Χάριν ἐν τοῖς ἔργοις
ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ γενέσθαι τόν Θεόν ἡμῶν
συνεργόν καί ἀντιλήπτορα, ἐν οἷς κατὰ τόν
θεῖον αὐτοῦ φωτισμόν πράττομεν ἀγαθ οἷς,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπό πάσης
θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καί ἀνάγκης, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καί
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογη-
μένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου
καί ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν
Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτούς καί

ἀλλήλους καί πᾶσαν τήν ζωήν ἡμῶν Χριστῷ
τῷ Θεῷ παρ αθώμεθα.

- Σοί Κύριε.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμή καί
προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καί τῷ Υἱῷ καί τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καί ἀεί καί εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

- Ἀμήν.

- Εἰρήνη πᾶσι.

- Καί τῷ Πνεύματί σου.

- Τάς κεφαλάς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ
κλίνωμεν.

- Σοί Κύριε.

Κύριε ὁ Θεός ὁ παντοκράτωρ, ὁ κτίστης
τῶν ἀπάντων, Σὺ πού δημιουργεῖς ἀλλά
καί μεταπλάθεις στό καλύτερο τὰ πάντα,
ἀγίασε αὐτό ἐδῶ τό νερό μεταποιώντας το
καί ἐνισχύοντάς το μέ τήν χάρη σου ὥστε νά
εἶναι χρήσιμο κατά πάσης δαιμονικῆς
ἐνεργείας. Δῶσε σέ ὅσους χρίονται μέ αὐτό ἢ
νίπτονται ἢ ραντίζονται ἢ τό πίνουν, νά
γίνεται γι' αὐτούς ὑγεία ψυχῆς καί σώματος
καί τρόπος ἀπαλλαγῆς ἀπό κάθε πάθος καί
ἀρρώστια, γιατί εἶσαι ὁ ἀγαθός καί
φιλόανθρωπος Θεός μας, Ἐσύ καί ὁ μονογενής

Σου Υἱός καί Πνεῦμα σου τό Πανάγιό, τώρα
καί πάντοτε στούς αἰῶνες τῶν αἰῶνων.

- Αμήν.

(Μέ τόν Σταυρό εὐλογεῖ τό νερό κάνοντας
Σταυροῦ σχῆμα μέσα σ' αὐτό.)

Ἦχος α'

Σῶσον, Κύριε, τόν λαόν σου, καί
εὐλόγησον τήν κληρονομίαν σου, νίκας
τοῖς εὐσεβέσι κατά βαρβάρων δωρούμενος,
καί τό σόν φυλάττων, διά τοῦ Σταυροῦ σου
πολίτευμα. (ἐκ γ').

(Ραντίζοντας σταυροειδῶς τόν χῶρο
ψάλλεται τό παρόν Τροπάριον·)

Ἦχος β'

Τῶν σῶν δωρεῶν, ἀξιούς ἡμᾶς ποιήσον,
Θεοτόκε Παρθένε, παρορῶσα τά
πλημμελήματα ἡμῶν, καί παρέχουσα
ιάματα, τοῖς ἐν πίστει λαμβάνουσι τήν
εὐλογίαν σου, Ἄχραντε.

- Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

- Κύριε ἐλέησον.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός μας,
ἔσένα πού ἔγινες ἄνθρωπος ἀπό
ἀνέκφραστη φιλανθρωπία καί εὐλόγησες καί
ἔδωσες τήν χάρη σου σ' ὅσους ἦσαν σέ
ἀνάγκη,

Ἐσένα παρακαλοῦμε καί ἱκετεύουμε,
ἐπίβλεψε καί τώρα ἐπί τόν δοῦλο σου (...) πού
ἐπιθυμεῖ, μέ τήν δική σου ἐνίσχυση, νά
ἀρχίσει αὐτήν ἐδῶ τήν ἐργασία πρὸς πορισμό
τῶν ἀναγκαίων του, καί εὐλόγησε αὐτόν καί
τά ἔργα του.

Δῶσε στόν δοῦλο σου ἐτοῦτον πλούσια
τά ἐλέη σου καί καθοδήγησε τίς ἐνέργειές
του σέ κάθε καλό ἔργο.

Φύλαξέ τόν ἀπό κάθε κακό. Χάρισε καί
σ' αὐτόν καί σέ ὅσους ἐργάζονται ἐδῶ,
εἰρήνη, ἀγάπη, ὁμόνοια, καί εὐλικρίνεια.

Ἄφοῦ ἐσύ εἶσαι Θεός ἐλέους οἰκτιρῶν
καί φιλανθρωπίας καί σέ σένα ἀναπέμπουμε
δόξα μαζί μέ τόν ἀναρχο Πατέρα σου καί τό
Πανάγιο καί ἀγαθό καί ζωοποιό σου Πνεῦμα
τώρα καί πάντοτε καί στούς αἰῶνες τῶν
αἰῶνων.

- Ἀμήν.

Ἀπόλυσις

ΕΥΧΗ

Την πρώτη ημέρα γεννήσεως παιδιού

Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν, πάντοτε · νῦν, καί
αἰί, καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

- Ἀμήν.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος
Αθάνατος, ἐλέησόν ἡμᾶς. (ἐκ γ΄).

Δόξα, καί νῦν..

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε,
ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα,
συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν· Ἄγιε,
ἐπίσκεψαι καί ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον· Κύριε ἐλέησον· Κύριε
ἐλέησον.

Δόξα,καί νῦν..

Πατέρα μας ἐπουράνιε,
ἃς ἁγιασθεῖ τό ὄνομά Σου,
ἃς ἔλθει ἡ βασιλεία Σου,
ἃς γίνει τό θέλημά Σου
ὅπως στόν οὐρανό,
ἔτσι καί στήν γῆ.

Δῶσε μας σήμερα τόν ἀπαραίτητο
(γιά τήν ζωή μας) ἄρτο.

Συγχώρησε τὰ ἁμαρτήματά μας
ὅπως καί μεῖς συχωροῦμε τῶν ἄλλων.

Προστάτευσέ μας ἀπό δοκιμασίες.

Περιφρούρησέ μας ἀπό τόν πονηρό.

Γιατί ἡ ἀληθινή δύναμη καί ἡ δόξα
εἶναι δική Σου, τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τώρα καί πάντοτε καί
στούς αἰῶνες τῶν αἰώνων.

- Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Ἦ γέννησις σου Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν,
Ἐπέπεσε τῷ κόσμῳ τό φῶς τό τῆς
γνώσεως· ἐν αὐτῇ γάρ οἱ τοῖς ἄστροις
λατρεύοντες, ὑπό ἀστέρος ἐδιδάσκοντο, σέ
προσκυνεῖν, τόν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, καί
σέ γινώσκειν ἐξ ὕψους ἀνατολήν. Κύριε δόξα
σοι.

- Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

- Κύριε ἐλέησον

Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, Σύ πού ἦλθες στόν
κόσμο καί ἔγινες ἄνθρωπος γιά τήν
σωτηρία τῶν ἀνθρώπων, ἔλα καί σ' αὐτό τό
σπίτι καί σ' αὐτούς πού κατοικοῦν σ' αὐτό,
καί εὐλόγησέ τους μαζί μέ τό νεογέννητο
βρέφος τους. Δώρησε σ' αὐτούς τήν εὐλογία

καί τόν ἁγιασμό Σου μέ τήν χάρη τοῦ Ἁγίου Σου Πνεύματος. Ζωογόνησε τό νήπιο καί τήν μητέρα του. Εὐδόκησε νά διαφυλαχθεῖ ἀνώτερο τῆς κακίας τοῦ διαβόλου. Ἐλεύθερο ἀπό κάθε βασκανία, φθόνο, ζῆλο ἢ ἐπιβουλή. Ἀξίωσέ το νά λάβει τό ἅγιο Βάπτισμα, καί τήν "σφραγίδα" τῆς χάριτος τοῦ Μυστηρίου τοῦ ἁγίου Χρίσματος, καί νά μετάσχει στό Ἅγιο Σῶμα καί τό Τίμιο Αἷμα Σου, στήν ἁγία Εὐχαριστία τῆς Ἐκκλησίας Σου. Τήν δούλη Σου (...) προστάτευσέ την καί ἀπάλλαξέ την ἀπό κάθε πόνο καί ἀνάγκη, καί περιθαψέ την μέ ἀγγέλους σου φαιδρούς καί φωτεινούς.

Σύ εἶσαι Κύριε ἡ ἀσφάλεια καί ὁ ἁγιασμός μας καί σέ σένα ἀναπέμπουμε δόξα μαζί μέ τόν Πατέρα καί τό Ἅγιο Πνεῦμα, τώρα καί πάντοτε καί στούς αἰῶνες τῶν αἰώνων.

- Ἀμήν

Ἀπόλυσις

ΕΥΧΗ

Εὐλογίας νηπίου τὴν ὄγδοη ἡμέρα τῆς γεννήσεως (ἤτοι ὀνοματοδοσία)

Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν, πάντοτε · νῦν, καί
ἀεί, καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ν.

- Ἀμήν.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα, καί νῦν..

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε,
ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα,
συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν· Ἄγιε,
ἐπίσκεψαι καί ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον· Κύριε ἐλέησον· Κύριε
ἐλέησον.

Δόξα,καί νῦν..

Πατέρα μας ἐπουράνιε,
ἄς ἁγιασθεῖ τό ὄνομά Σου,
ἄς ἔλθει ἡ βασιλεία Σου,
ἄς γίνει τό θέλημά Σου
ὅπως στόν οὐρανό,

ἔτσι καί στήν γῆ.

Δῶσε μας σήμερα τόν ἀπαραίτητο

(γιά τήν ζωή μας) ἄρτο.

Συγχώρησε τά ἁμαρτήματά μας

ὅπως καί μεῖς συχωροῦμε τῶν ἄλλων.

Προστάτευσέ μας ἀπό δοκιμασίες.

Περιφρούρησέ μας ἀπό τόν πονηρό.

Γιατί ἡ ἀληθινή δύναμη καί ἡ δόξα εἶναι δική Σου, τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τώρα καί πάντοτε καί στοὺς αἰῶνες τῶν αἰῶνων.

- Ἀμήν.

Θεοτοκίον Ἦχος α΄

Τῆ πρεσβείᾳ Κύριε πάντων τῶν ἁγίων καί τῆς Θεοτόκου, τήν σὴν εἰρήνην δός ἡμῖν καί ἐλέησον ἡμᾶς ὡς ὁ μόνος οἰκτίρμων.

- Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

- Κύριε ἐλέησον

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σέ ἱκετεύουμε καί σέ παρακαλοῦμε· νά φωτίσει τό φῶς τοῦ προσώπου Σου τόν δοῦλο Σου (...), καί νά "σημειωθεῖ" ὁ Σταυρός τοῦ μονογενοῦς Σου Υἱοῦ, στήν καρδιά καί στίς σκέψεις του, ὥστε νά ἐννοήσει τήν ματαιότητα τοῦ κόσμου καί τήν πονηρία τοῦ ἐχθροῦ-διαβόλου καί νά

ἀκολουθήσει μέ ὅλη του τήν ψυχή τίς ἐντολές
Σου.

Δῶσε Κύριε, νά μήν ἀρνηθεῖ ποτέ,
αὐτός ὁ δοῦλος Σου, τό ἅγιο Σου ὄνομα καί
τήν πίστη στό δικό Σου πρόσωπο.

Δῶσε μέ τό Βάπτισμα νά ἐνωθεῖ στό
Σῶμα Σου, τήν Ἁγία Ἐκκλησία καί νά
ἀγιασθεῖ μέ τά "φρικτά" της Μυστήρια.

Δῶσε νά ζήσει κατά τίς ἐντολές Σου, νά
φέρει μέ χαρά πάνω του ἀκέραη καί
ἄθραυστη τήν σφραγίδα τοῦ Ἁγίου
Βαπτίσματος, καί ἔτσι νά κερδίσει τήν
Βασιλεία Σου μέ τήν χάρη καί τήν
φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς Σου Υἱοῦ καί
τοῦ Παναγίου καί ἀγαθοῦ σου Πνεύματος.

- Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος α'

Χαῖρε Κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε· ἐκ
σοῦ γάρ ἀνέτειλεν ὁ Ἥλιος τῆς
δικαιοσύνης, Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν, φωτίζων
τούς ἐν σκότει. Εὐφραίνου καί σύ Πρεσβύτα
δικαίε, δεξάμενος ἐν ἀγκάλαις, τόν
ἐλευθερωτήν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, χαριζόμενον
ἡμῖν καί τήν Ἀνάστασιν.

Ἀπόλυσις μικρή

ΕΥΧΗ

ὅταν ἐκκλησιάζεται βρέφος τὴν 40ῃ ἡμέρᾳ (Σαραντισμός)

(τὴν τεσσαρακοστὴ ἡμέρα τῆς γεννήσεως, κατὰ τὴν ἀναλογία τῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ, ἔρχεται μέ τούς γονεῖς κάθε βρέφος στὸν Ναό, γιὰ νὰ εὐλογηθεῖ)

Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν, πάντοτε· νῦν, καί
ἀεὶ, καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
- Ἀμήν.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα, καί νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε,
ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα,
συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν· Ἄγιε,
ἐπίσκεψαι καί ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον· Κύριε ἐλέησον· Κύριε
ἐλέησον.

Δόξα, καί νῦν..

Πατέρα μας ἐπουράνιε,
ἄς ἁγιασθεῖ τό ὄνομά Σου,
ἄς ἔλθει ἡ βασιλεία Σου,
ἄς γίνει τό θέλημά Σου
ὅπως στόν οὐρανό,
ἔτσι καί στήν γῆ.

Δῶσε μας σήμερα τόν ἀπαραίτητο
(γιά τήν ζωή μας) ἄρτο.

Συγχώρησε τά ἁμαρτήματά μας
ὅπως καί μεῖς συχωροῦμε τῶν ἄλλων.

Προστάτευσέ μας ἀπό δοκιμασίες.

Περιφρούρησέ μας ἀπό τόν πονηρό.

Γιατί ἡ ἀληθινή δύναμη καί ἡ δόξα
εἶναι δική Σου, τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τώρα καί πάντοτε καί
στούς αἰῶνες τῶν αἰώνων .

- Ἀμήν.

Θεοτοκίον Ἦχος α΄

Τῆ πρεσβεία Κύριε πάντων τῶν ἁγίων καί
τῆς Θεοτόκου, τήν σὴν εἰρήνην δός ἡμῖν
καί ἐλέησον ἡμᾶς ὡς ὁ μόνος οἰκτίρμον.

- Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

- Κύριε ἐλέησον

Κύριε καί Θεέ, Παντοκράτορ, πατέρα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ· Ἐσένα πού δημιούργησες κάθε φύση, λογική καί ἄλογη μέ τόν Λόγο Σου· Ἐσένα πού ἀπό τήν ἀνυπαρξία ἔφερες σέ ὑπαρξη τά πάντα, Ἐσένα πιστεύουμε καί παρακαλοῦμε·

τήν δούλη σου (...) τήν ὁποία διέσωσες ἀβλαβή σ' ὅλη τήν περιπέτεια τῆς ἐγκυμοσύνης καί τῆς γεννήσεως, ἐλέησέ την καί καθάρισέ την ἀπό κάθε ἁμαρτία, τώρα πού προσέρχεται στήν Ἁγία Σου Ἐκκλησία καί ἀξίωσε την νά μετάσχη στήν Ἁγία Εὐχαριστία καί σε ὅλα τά ἅγια Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας Σου.

(Ἄν τό παιδί δεν ζεῖ, διαβάζεται ἡ εὐχή ἕως ἐδῶ καί κλείεται μέ τήν κατάληξη ὅτι ἀγαθός...ἂν ζεῖ, τότε συνεχίζουμε ἕως τέλους).

Καί τό παιδί πού ἐγέννησε, εὐλόγησέ το, αύξησέ το σωματικά, ἀγίασέ το, δώστου σύνεση, φρόνηση, ἀρτιότητα σκέψης· ἀφοῦ Ἐσύ Κύριε τό παρήγαγες καί τοῦ ἔδειξες τό αἰσθητό φῶς ὥστε νά καταξιωθεῖ διά τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος καί τοῦ δικοῦ Σου νοητοῦ φωτός καί νά συναριθμηθεῖ στά μέλη τοῦ

δικοῦ Σου ποιμνίου, στήν ἁγία Σου Ἐκκλησία, μέσω τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, μα ζί μέ τόν ὁποῖο καθώς καί μέ τό Ἅγιο Πνεῦμα, εἶσαι δοξασμένος τώρα καί πάντοτε καί στους αἰῶνες τῶν αἰώνων.

- Ἀμήν

- Εἰρήνη πᾶσι.

- Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

- Κύριε ἐλέησον.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ,
Σύ πού τήν τεσσαρακοστή ἡμέρα σάν βρέφος προσφέρθηκες στόν ναό τοῦ Σολομῶντος ἀπό τήν ἀπειρόγαμο Μαρία, τήν ἁγία μητέρα σου, καί βαστάχθηκες στήν ἀγκαλιά τοῦ δικαίου Συμεών,

Σύ παντοκράτορ Κύριε, εὐλόγησε αὐτό τό βρέφος πού σήμερα ἐμφανίζεται στόν Ναό Σου, καί κατευόδωσε το σέ κάθε καλό, καί ἀποδεκτό ἀπό Ἐσένα ἔργο, ἀποσοβώντας ἀπό αὐτό κάθε δαιμονική ἐνέργεια, μέ τήν σημείωση πάνω του, τοῦ τύπου τοῦ Σταυροῦ Σου, γιατί Ἐσύ φυλάσσεις καί τά νήπια Κύριε· ὥστε ἀφοῦ καταξιωθεῖ τοῦ ἁγίου

Βαπτίσματος, νά ἔχει μέρος μετά τῶν ἀγίων στούς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας Σου, μέ τήν χάρη τῆς ἀγίας καί ὁμοουσίου καί ἀδιαιρέτου Τριάδος.

Γιατί σέ σένα πρέπει, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, δόξα, εὐχαριστία καί προσκύνησις μαζί μέ τόν ἄναρχο Πατέρα καί τό πανάγιο ἀγαθό καί ζωοποιό Πνεῦμα, τώρα καί πάντοτε καί στούς αἰῶνες τῶν αἰώνων.

- Ἀμήν

- Εἰρήνη πᾶσι.

- Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, εὐλόγησε τήν δοῦλη σου (...) καί καταξίωσε την διά τῶν εὐχῶν τῶν πρεσβυτέρων τῆς Ἐκκλησίας Σου, νά καταφύγει στήν ἀγία Σου Ἐκκλησία καί νά τύχη ἐλεύθερης εισόδου στόν ναό τῆς δόξης Σου, καί νά ἀξιωθεῖ νά μεταλάβει τό τίμιο Σῶμα Σου καί τό ἅγιο Αἷμα Σου.

Συγχώρησέ της κάθε ἁμαρτία, καί ἀξίωσε την τώρα μέ τήν συμπλήρωση τῶν τεσσαράκοντα ἡμερῶν, νά εἰσέλθῃ στήν Ἐκκλησία Σου καί νά δοξάσῃ μαζί μας τό

πανάγιο ὄνομα τῆς ἁγίας Τριάδος, τοῦ Πατρὸς, τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

- Ἀμήν

Παίρνει ὁ ἱερέας στήν ἀγκαλιά του τό βρέφος, καί σχηματίζοντας Σταυρό λέγει:

Α Ἐκκλησιάζεται ὁ δοῦλος(η) τοῦ Θεοῦ, εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

- Ἀμήν

στό μέσον τοῦ ναοῦ:

Β Εἰσελεύσομαι εἰς τόν οἶκον Σου, προσκυνήσω πρός Ναόν ἅγιόν Σου.

Ἐκκλησιάζεται ὁ δοῦλος(η) τοῦ Θεοῦ, εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

- Ἀμήν

πρό τῆς ὥραίας πύλης

Γ Ἐν μέσῳ Ἐκκλησίας ὑμνήσω σε.

Ἐκκλησιάζεται ὁ δοῦλος(η) τοῦ Θεοῦ, εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

- Ἀμήν

Νῦν ἀπολύεις τόν δοῦλον σου, δέσποτα, κατά τό ῥῆμα σου ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τό σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατά πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καί δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

(ἀποδίδει τό βρέφος στήν μητέρα)

Ἀπόλυσις

Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεῶν βασταχθεῖς Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός.....

ΕΥΧΗ

Εἰς περιπτώσιν ἀκουσίας ἀποβολῆς βρέφους

Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν, πάντοτε· νῦν, καί
ἀεί, καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

- Ἀμήν.

- Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τό
Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρῶν
καί τά πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρός τῶν
ἀγαθῶν καί ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καί
σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καί καθάρισον ἡμᾶς ἀπό
πάσης κηλίδος, καί σῶσον, Ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

- Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα, καί νῦν..

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε,
ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα,
συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν· Ἄγιε,
ἐπίσκεψαι καί ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον· Κύριε ἐλέησον· Κύριε ἐλέησον.

Δόξα,καί νῦν..

Πατέρα μας ἐπουράνιε,
ἄς ἀγιασθεῖ τό ὄνομά Σου,
ἄς ἔλθει ἡ βασιλεία Σου,
ἄς γίνει τό θέλημά Σου
ὅπως στόν οὐρανό,
ἔτσι καί στήν γῆ.

Δῶσε μας σήμερα τόν ἀπαραίτητο
(γιά τήν ζωή μας) ἄρτο.

Συγχώρησε τά ἁμαρτήματά μας
ὅπως καί μεῖς συχωροῦμε τῶν ἄλλων.

Προστάτευσέ μας ἀπό δοκιμασίες.

Περιφρούρησέ μας ἀπό τόν πονηρό.

Γιατί ἡ ἀληθινή δύναμη καί ἡ δόξα εἶναι δική Σου, τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τώρα καί πάντοτε καί στούς αἰῶνες τῶν αἰώνων .

- Ἀμήν.

- Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

- Κύριε ἐλέησον

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Σύ πού καταδέχθηκες νά γεννηθεῖς ἀπό τήν

ἅγια Παρθένο Μαρία, καί νά σπαργανωθεῖς
σέ φάτνη ἀλόγων ζώων, Σύ Κύριε τήν δούλην
Σου (...) πού ἀπέβαλλε τό κυοφορούμενο
ἔμβρυο ἐλέησέ την καί συγχώρησέ της τά
ἐκούσια καί τά ἀκούσια ἁμαρτήματα.
Διαφύλαξέ την ἀπό τίς μηχανουργίες τοῦ
διαβόλου, θεράπευσε τούς πόνους τῶν
ἐνοχλήσεων τῶν σπλάγχχνων της, χάρισέ της
ύγεια καί εὐρωστία ψυχῆς καί σώματος καί
περιφρούρησέ την μέ φωτεινό ἄγγελο σου
ἀπό κάθε ἀπρόοπτο κακό ἢ δαιμονική
ἐνέργεια. Συγχώρησε τήν δούλη σου (...) ἢ
ὁποῖα ἀκουσίως ἀπέβαλε τό κυοφορούμενο
ἔμβρυο, καί εὐλόγησέ την νά ἔχει στό μέλλον
τήν χαρά ενός νέου υἱοῦ καί ἄρτιου
βρέφους· μέ τίς πρεσβείες γι' αὐτήν τῆς
πάναγνης Μητέρας Σου, ἁγίας Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καί ὅλων τῶν ἁγίων Σου.

- Ἀμήν.

[Ἀπόλυσις μικρή.](#)

Εισαγωγικά σχόλια στην Ακολουθία του Αγίου Βαπτίσματος

Το Βάπτισμα είναι το εισαγωγικό Μυστήριο στην Εκκλησία του Χριστού.

Δεν μπορεί παρά να είναι ελεύθερη απόφαση το να ακολουθήσει κάποιος τον Χριστό. Η Εκκλησία των κατακομβών στεντορείως δίδασκε: Χριστιανός δεν γεννιέσαι, γίνεσαι.

Στο Βάπτισμα είναι κανείς γυμνός και βυθίζεται στα ήδη αγιασμένα νερά της κολυμβήθρας! Δηλαδή ακολουθεί τον Χριστό χωρίς δικές του αντιλήψεις (αυτό συμβολίζει το γυμνός) και "πεθαίνοντας" με το βύθισμα, συμβολικά, για ένα τρόπο ζωής (τον μέχρι τότε) και ανιστάμενος από τόν Χριστό! "Συνετάφημεν τῷ Χριστῷ διά τοῦ βαπτίσματος", ώστε να μας "συνεγείρει" ο Χριστός "ἐν καινότητι ζωῆς" σε μια ζωή ενός Νέου τρόπου.

Αυτά πρέπει, όχι να ξέρουμε, αλλά να ζούμε όλοι οι χριστιανοί.

Τα νήπια, επεκράτησε να βαπτίζονται απόταν οι γονείς έγιναν συνειδητά και ελεύθερα χριστιανοί και η Εκκλησία τους εμπιστεύθηκε την κατήχηση των νέων αυτών μελών της, που ήταν ήδη μέλη των οικογενειών των Χριστιανών.

Πόσο όλα αυτά σήμερα λειτουργούν και υφίστανται ας το αφίσουμε...

Η ακολουθία του Μυστηρίου του Βαπτίσματος αφορά ενήλικες όπως είναι φυσικό. Πολλά από τα λεγόμενα είναι εντελώς... αφύσικα για νήπια που ούτε καν μπορούν να μιλήσουν όχι να έχουν αυτενέργεια και άποψη...!

Επειδή, όπως λέει ο βασιλιάς στον Άμλετ του Σαίξπηρ: "Φράσεις χωρίς νόημα δεν πάνε στον ουρανό", θεωρήσαμε απαραίτητο κάποια προσευχητικά στοιχεία για ενήλικες να τα αμβλύνουμε (αφού μόνον νήπια βαπτίζουμε πλέον) ώστε να μη ακούγεται ως ειρωνία αυτό που ο Αυγουστίνος έλεγε για τον εαυτό του "τόσο μικρός άνθρωπος και τόσο μεγάλος αμαρτωλός".

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΑΓΙΟΥ ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ

ΚΑΤΗΧΗΣΗ

Ὁ Ἱερεύς πρῶτα σφραγίζει τό πρόσωπο
καί τό στήθος τοῦ βαπτιζομένου, καί λέει:

Εἰς τό Ὄνομα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ
καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Στήν συνέχεια ἐκφωνεῖ:

Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν, πάντοτε, νῦν
καί ἀεί, καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Εἰσαγωγική Εὐχή.

- Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Κύριε, ἐλέησον.

Στό Ὄνομα Σου, Κύριε Θεέ τῆς ἀλήθειας,
καί τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ καί τοῦ
Ἁγίου σου Πνεύματος, θέτω τό χέρι μου
ἐπάνω στόν δοῦλο Σου αὐτόν.

Δέξου τίς προσευχές τῆς Ἐκκλησίας
Σου γι'αὐτόν. Τῶν γονέων, τοῦ ἀναδόχου του
καί ὄλων μας πού προσερχόμαστε Σέ Σένα

καί Σέ παρακαλοῦμε νά φυλάξεις αὐτόν τόν μικρό μελλοντικό Χριστιανό κάτω ἀπό τήν σκέπη τῶν πτερυγῶν Σου.

Ἐλευθέρωσε τον ἀπό τό ἐνδεχόμενο νά γεμίσει ἡ καρδιά του λανθασμένες ἀντιλήψεις καί ιδέες καί γέμισέ τον μέ πίστη, μέ ἐλπίδα καί μέ ἀγάπη σέ Σένα. Κάμε τον νά καταλάβει, ὅτι Σὺ εἶσαι ὁ μόνος ἀληθινός Θεός, Σὺ, καί ὁ μονογενής Υἱός Σου, ὁ Κύριος μας Ἰησοῦς Χριστός, καί τό Ἅγιο Σου Πνεῦμα.

Βοήθησέ τον νά ἀκολουθεῖ τόν δρόμο Σου· καί νά τηρεῖ τίς ἐντολές Σου· τίς ὁποῖες ὁποῖος τηρεῖ, θα ζήσει αἰώνια.

Γράψε τον στό βιβλίο τῆς Ζωῆς Σου· καί ἔνωσέ τον στήν κοινότητα τῶν κληρονόμων Σου.

Κάμε τό ἅγιο Ὄνομα, τό δικό Σου καί τοῦ ἀγαπητοῦ Σου Υἱοῦ, Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, καί τοῦ Ζωοποιοῦ Σου Πνεύματος, νά γραφῆ στην καρδιά του, καί νά δοξασθῆ ἀπό αὐτόν.

Ἐπίβλεψε προς αὐτόν μέ εὐσπλαγχνία καί καλωσύνη· δέξου τά λόγια τῶν προσευχῶν του.

Δῶσε ἡ καρδιά του νά εἶναι γεμάτη χαρά ἀπό τά ἔργα του καθώς και ὅλη ἡ οἰκογένειά του, ὥστε νά Σέ δοξολογεῖ καί νά προσκυνεῖ καί νά δοξάζει τό Ὄνομά Σου τό μέγα καί ὑψιστο, ὅλες τίς ἡμέρες τῆς ζωῆς του.

Γιατί Ἐσένα ὑμνεῖ ὅλη ἡ δύναμη τῶν οὐρανῶν· καί σέ σένα ἀνήκει ἡ δόξα, στόν Πατέρα καί στόν Υἱό καί στό Ἅγιο Πνεῦμα, τώρα καί πάντοτε, καί στούς αἰῶνες τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

A' Εὐχή.

- Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

- Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε Σαββαώθ, Θεέ τοῦ ἁγίου Ἰσραήλ, Σὺ πού θεραπεύεις κάθε νόσο καί κάθε πάθος, πρόσδεξαι καί δές εὐσπλαγχνικά αὐτόν τόν μικρό δοῦλο Σου.

Ναί Κύριε, ἐρεύνησε, διαπίστωσε καί διῶξε ἀπό αὐτόν τό κάθε τί, πού τυχόν τοῦ ἔχει ἐνσπεῖρει ὁ διάβολος!

Ἐπιτίμησε τά ἀκάθαρτα πνεύματα, διῶξε τα, καθάρισε τό ἔργο τῶν χειρῶν Σου.

Καί μέ τήν κραταιά Δύναμή Σου σύντριψε τόν σατανά. Βάλε τον κάτω ἀπό τά πόδια τοῦ δούλου Σου.

Δῶσε στόν δοῦλο Σου αὐτόν, Κύριε, χάρη καί δύναμη νά τόν νικήσει ὅπως καί κάθε ἀκάθαρο πνεῦμα, καί νά γίνει ἄξιος τοῦ ἐλέους Σου· καί ἄξιος νά μετέχει στά ἄχραντα καί ἐπουράνια μυστήρια Σου· καί νά ἀναπέμπει δόξα σέ Σένα· στόν Πατέρα στόν Υἱό καί στό Ἅγιο Πνεῦμα· τώρα καί πάντοτε καί στούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Β' Εὐχή.

- Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ὦν, Δέσποτα Παντοκράτορ, Σύ πού δημιούργησες τόν ἄνθρωπο κατ' εἰκόνα καί ὁμοίωσή Σου, καί τοῦ ἔδωσες τήν δυνατότητα νά ἀποκτήσει αἰώνια ζωή· καί ὅταν αὐτός ἐξέπεσε, Σύ, δέν τόν περιφρόνησες, οὔτε τόν παρέβλεψες ἀλλά μέ τήν ἐνανθρώπησή τοῦ Χριστοῦ Σου οἰκονόμησες καί μεθόδευσες τήν σωτηρία τοῦ κόσμου,

Σύ, Κύριε, λύτρωσε καί τό πλάσμα Σου αὐτό ἀπό το ενδεχόμενο δουλείας στόν ἐχθρό· καί δέξου το στήν Βασιλεία σου τήν ἐπουράνια. Ἄνοιξε τά μάτια τῆς διανοίας του, γιά νά μπορέσει νά δεχθῆ τό φωτισμό τοῦ Εὐαγγελίου Σου. Δῶσε του, σύντροφο ισόβιο, ἄγγελο φωτεινό· νά τόν σώζει ἀπό κάθε παγίδα καί ἐπιβουλή τοῦ ἐχθροῦ, ἀπό κάθε κακό συναπάντημα, ἀπό κάθε "δαιμόνιο μεσημβρινό," ἀπό κάθε φάντασμα πονηρό.

Γ' Εὐχή.

Ὁ Ἱερέας φυσάει τρεῖς φορές τόν βαπτιζόμενο στό πρόσωπο καί τόν σφραγίζει μέ τό σημεῖο τοῦ τιμίου Σταυροῦ στό μέτωπο καί στό στόμα καί στό στήθος λέγοντας:

Εκδίωξε ἀπό αὐτόν κάθε πονηρό καί ἀκάθαρο πνεῦμα, πού τυχόν φωλιάζει στήν καρδιά του· *(τρεῖς φορές)*

πνεῦμα πλάνης, πνεῦμα πονηρίας, πνεῦμα εἰδωλολατρείας, πνεῦμα πλεονεξίας· πνεῦμα, πού σπρώχνει τόν ἄνθρωπο στό ψέμα καί σέ κάθε ἁμαρτία, πού γίνεται μέ προτροπή τοῦ διαβόλου.

Κάνε τον, πρόβατο λογικό τῆς ἁγίας ποιμνης τοῦ Χριστοῦ Σου· μέλος τίμιο τῆς Ἐκκλησίας Σου· σκεῦος ἅγιο· υἱό φωτός· κληρονόμο τῆς Βασιλείας Σου.

Κάνε, νά ζήσει σύμφωνα μέ τίς ἐντολές Σου· νά φυλάξει τήν σφραγίδα Σου ἄθραυστη· νά διατηρήσει τόν χιτώνα Σου ἀμόλυντο· καί νά γίνει καί αὐτός μέτοχος τῆς μακαριότητος πού θά ἔχουν οἱ ἅγιοι στήν Βασιλεία Σου,

μέ τήν χάρη καί τήν φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς Σου Υἱοῦ, μαζί μέ τόν Ὅποιο καί μέ τό πανάγιο καί ἀγαθό καί ζωοποιό Σου Πνεῦμα, εἶσαι δοξασμένος· καί τώρα καί πάντοτε καί στούς αἰῶνες τῶν αἰῶνων.

- Ἀμήν.

Στρέφονται ὅλοι (ιερέας, ἀνάδοχος, βρέφος) πρός δυσμάς καί ὁ ἱερέας ρωτάει καί ἀπαντᾷ ὁ ἀνάδοχος "ἐκ μέρους" τοῦ βρέφους.

- Ἀρνεῖσαι τόν σατανά; καί τά ἔργα του; καί τούς υπηρετές του; καί κάθε τι πού ἔχει σχέση μαζί του; (Τρεῖς φορές)

Ἀπαντᾷ:

- Τά ἀρνοῦμαι.

Ὁ ἱερέας:

- Διαχώρισες τήν θέση σου ἀπό τόν σατανᾶ; (Τρεῖς φορές)

- Τήν διαχώρισα.

Ὁ ἱερέας:

- Φύσηξέ τον καί φτύσε τον!

Ὁ ἀνάδοχος ὀφείλει νά "φυσήξει" καί νά "φτύσει" τόν διάβολο οὐσιαστικά, φανερώνοντας τήν ἀποστροφή του στήν πιθανότητα σχέσεως μ' αὐτόν.

Καί στρέφοντάς τους πρὸς ἀνατολάς ὁ ἱερέας ρωτᾷ πάλι:

- Συντάσσεσαι μέ τόν Χριστό; (Τρεῖς φορές)

- Συντάσσομαι. (Τρεῖς φορές)

- Συντάχθηκες μέ τόν Χριστό; (Τρεῖς φορές)

- Συντάχτηκα. (Τρεῖς φορές)

- Καί πιστεύεις σ' Αὐτόν;

- Πιστεύω ὅτι εἶναι Βασιλιάς μου καί Θεός μου.

ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΠΙΣΤΕΩΣ

(τήν κάνει-διαβάζει ὁ ἀνάδοχος)

Πιστεύω σέ ἕνα Θεό-πατέρα, παντοκράτορα, ποιητή τοῦ οὐρανοῦ καί τῆς

γῆς καθώς καί ὄλων τῶν ὀρατῶν καί τῶν ἀοράτων.

Πιστεύω σέ ἕνα Κύριο, τόν Ἰησοῦ Χριστό, τόν μονογενῆ Υἱό τοῦ Θεοῦ, πού γεννήθηκε ἀπό τόν Θεό-πατέρα πρὶν ἀπ' ὅλα. Ὁ ὁποῖος εἶναι Φῶς ἐκ Φωτός, ἀληθινός Θεός ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ. Ὁ ὁποῖος δέν δημιουργήθηκε ἀλλά γεννήθηκε ὁμοούσιος μέ τόν Πατέρα, καί ὁ ὁποῖος δημιούργησε τά πάντα.

Πιστεύω ὅτι ὁ Υἱός, γιά μᾶς τούς ἀνθρώπους καί γιά τήν σωτηρία μας, ἦλθε στόν κόσμο, ἔλαβε σάρκα μέ τήν συνέργεια τοῦ ἁγίου Πνεύματος καί τῆς ἁγίας Παρθένου Μαρίας καί ἔγινε ἄνθρωπος. Καί σταυρώθηκε γιά μᾶς, ἐπί Ποντίου Πιλάτου καί ἔπαθε καί ἐτάφη.

Καί ἀναστήθηκε τήν τρίτη ἡμέρα ὅπως μαρτυροῦν τά Εὐαγγέλια.

Καί ἀνελήφθη "στούς οὐρανοῦς" καί εὗρίζεται μαζί μέ τόν Πατέρα.

Καί ὁ ὁποῖος θά ἔλθει ἐνδόξως στόν κόσμο πάλι γιά νά κρίνει ζῶντας καί νεκρούς καί νά ἀρχίσει ἡ αἰώνια Βασιλεία Του.

Πιστεύω καί στό Ἅγιο Πνεῦμα, πού εἶναι ἀθύπαρκτο καί ζωοποιό, τό ὁποῖο "ἐκπορεύεται" ἀπό τόν Πατέρα καί προσκυνεῖται καί δοξάζεται ἀπό μᾶς, μαζί μέ τόν Πατέρα καί τόν Υἱό καί τό ὁποῖο μίλησε διά τῶν προφητῶν.

Πιστεύω τέλος στό Μυστήριό τῆς μίας ἁγίας Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας.

Ὁμολογῶ ἓνα Βάπτισμα, στό ὄνομα τῆς ἁγίας Τριάδος, γιά ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ τήν ἀνάσταση τῶν νεκρῶν καί τήν αἰώνια ζωή μαζί μέ τόν Χριστό.

ΑΜΗΝ.

Καί ρωτάει ὁ Ἱερέας πάλι:

- Συντάχθηκες μέ τόν Χριστό; (Τρεῖς φορές)

Ἀπαντάει:

- Συντάχθηκα.

Ὁ ἱερέας:

- Προσκύνησέ Τον.

Ὁ ἀνάδοχος προσκυνεῖ λέγοντας:

Προσκυνῶ, Πατέρα, Υἱόν καί Ἅγιον Πνεῦμα. Τριάδα ὁμοούσιον καί ἀχώριστον.

Ὁ Ἱερέας:

Εὐλογητός ὁ Θεός, πού θέλει νά σωθοῦν ὅλοι καί νά γνωρίσουν τήν ἀλήθεια· τώρα καί πάντοτε· καί στούς αἰῶνες τῶν αἰώνων.

- Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

- Κύριε, ἐλέησον.

Δέσποτα, Κύριε ὁ Θεός μας, προσκάλεσε τόν δοῦλο σου..... στό ἅγιον Φῶτισμα· ἀξίωσε τον νά λάβει τήν μεγάλη αὐτή χάρη τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος· Πάρε ἀπό πάνω του κάθε τί τό παλαιό· κάμε Τον καινούργιο ἄνθρωπο, ἄξιο γιά τήν αἰώνια ζωή· καί γέμισέ τον μέ τήν δύναμη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· γιά νά μπορέσει νά ἐνωθῆ μέ τόν Χριστό· ὥστε νά μὴν εἶναι πιά ἓνα παιδί, πού τό γέννησε ἓνα ἀνθρώπινο σῶμα, ἀλλά υἱός τῆς Βασιλείας Σου.

Μέ τήν χάρη καί μέ τήν καλωσύνη τοῦ μονογενοῦς Σου Υἱοῦ, μαζί μέ τόν Ὅποιο καί μέ τό πανάγιο καί ἀγαθό καί ζωοποιό Σου Πνεῦμα, ἔχουμε χρέος νά Σέ δοξάζουμε· τώρα καί πάντοτε καί στούς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀπόλυσις

Εὐχή πού διαβάζει ὁ Ἱερέας **μόνος του** πρὸ
τῆς Ἁγίας Τραπέζης, πρὶν τὸ βάπτισμα.

Ὁ εὐσπλαγχνος καὶ ἐλεήμων Θεός, Σὺ
μόνος γνωρίζεις ὅλα τὰ μυστικά τοῦ
ἀνθρώπου, τὰ βάθη τῆς καρδιάς καὶ τῆς
υἰάξεως Του καὶ δὲν ὑπάρχει τίποτα
ἄγνωστο σέ Σένα ἀλλὰ ὅλα εἶναι γυμνά καὶ
σαφῆ στοὺς ὀφθαλμούς Σου, ἐσύ, Κύριε, πού
γνωρίζεις καὶ ὅλα τὰ δικά μου, μὴ μέ
σιχαθεῖς οὔτε νά ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπό
Σου ἀπὸ ἐμένα, ἀλλὰ αὐτὴ τὴν ὥρα, νά
παραβλέψεις τὰ ἁμαρτήματά μου, Σὺ, πού
παραβλέπεις ἁμαρτίες γιὰ νά βοηθήσεις τὸν
ἁμαρτωλό νά μετανοήσῃ. Καθάρισέ μου τὰ
σωματικά πάθη καὶ τὸν μολυσμό τῆς ψυχῆς
καὶ μέ τὴν δύναμή Σου τὴν ἀόρατη καὶ
παντοδύναμη, ἀγίασέ με ὁλόκληρο. Οὕτως
ὥστε νά μὴ διδάσκω τὴν ἐλευθερία στοὺς
ἄλλους ἢ ἀκόμα καὶ νά τὴν παρέχω διὰ τῆς
πίστεως πού γεννιέται ἀπὸ τὴν δική Σου
ἀνέκφραστη φιλανθρωπία, ἐνῶ ἐγὼ
ταυτοχρόνως νά εἶμαι δοῦλος τῆς ἁμαρτίας
καὶ συνεπῶς ἄχρηστος!

Ὅχι Κύριε, Σέ παρακαλῶ, μόνε ἀγαθέ
καί φιλόανθρωπε, μή μέ ἀπορρίψεις
ντροπιασμένο καί ἐξουθενωμένο, ἀλλά
στείλε μου δύναμη ἀπό τόν θρόνο Σου καί
ἐνίσχυσέ με στήν διακονίαν τοῦ μεγίστου καί
ἐπουρανίου Μυστηρίου τοῦ Βαπτίσματος, τῆς
ἐλευθερίας δηλαδή ἀπό τήν ἁμαρτία.

Δῶσε σ' αὐτόν, πού θά βαπτίσω καί πού
θά ἀναγεννηθεῖ διά τοῦ Βαπτίσματος μέσω
τῆς ἐλεεινότητός μου, νά μοιάσει στόν Χριστό
Σου καί συνάρμοσέ τον στό θεμέλιο τῶν
Προφητῶν καί τῶν Ἀποστόλων Σου. Μή τόν
ἀποκόψεις, οὔτε νά τόν ἀπορρίψεις, ἀλλά
ρίζωσέ τον, σάν ὑγιές καί ἀληθινό κλῆμα,
στήν ἄμπελο τῆς Ἁγίας Σου Καθολικῆς καί
Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας.

Ὅστε νά προκόπτει στήν ζωή τήν
χριστιανική καί νά δοξάζεται καί διά αὐτοῦ
τό πανάγιον ὄνομά σου, τοῦ Πατρός, καί τοῦ
Υἱοῦ, καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τώρα καί
πάντοτε καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

ΤΑΞΙΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ

Ὁ Ἱερέας ἔρχεται στήν κολυμβήθρα, μέ τό ἅγιο Εὐαγγέλιο. Πάνω ἀπό τήν κολυμβήθρα σχηματίζει Σταυρό λέγοντας ὅπως στήν ἀρχή τῆς Θείας Λειτουργίας:

Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία...

Εἰρηνικά

Ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπί τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καί τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπί τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καί τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπί τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου, καί τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καί φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπί τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Μελετίου, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν

Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ κλήρου καί τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὶ τοῦ ἁγιασθῆναι τό ὕδωρ τοῦτο, τῆ ἐπιφοιτήσει καί δυνάμει καί ἐνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὶ τοῦ καταπεμφθῆναι αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογία τοῦ Ἰορδάνου, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὶ τοῦ καταφοιτῆσαι τοῖς ὕδασι τούτοις τὴν καθαρτικὴν τῆς ὑπερουσίου Τριάδος ἐνεργείαν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὶ τοῦ φωτισθῆναι ἡμᾶς φωτισμὸν γνώσεως καί εὐσεβείας, διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὶ τοῦ ἄξιον γενέσθαι τῆς ἀφθάρτου βασιλείας τόν ἐν αὐτῷ βαπτιζόμενον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὶ τοῦ γενέσθαι αὐτόν σύμφυτον καί κοινωνόν τοῦ θανάτου καί τῆς ἀναστάσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὶ τοῦ διαφυλαχθῆναι αὐτῷ τὴν στολὴν τοῦ Βαπτίσματος, καί τόν ἀόραβῶνα τοῦ Πνεύματος, ἄσπιλον καί ἀμώμητον ἐν τῇ

ἡμέρα τῆ φοβερά Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπέρ τοῦ εἰσακούσαι Κύριον τόν Θεόν
φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Ὑπέρ τοῦ ρυσθῆναι αὐτόν τε καί ἡμᾶς
ἀπό πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καί
ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ σῶσον, ἐλέησον, καί
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ Χάριτι.

Τῆς Παναγίας Ἀχράντου ὑπερευλογη-
μένης ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου
καί ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν
ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτούς καί
ἀλλήλους, καί πᾶσαν τήν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ
τῷ Θεῷ παρ αθώμεθα.

Α' Ἀγιαστική εὐχή

Μέγας εἶσαι, Κύριε, καί θαυμαστά τά
ἔργα Σου· καί κανένας λόγος δέν ἀρκεῖ
πρός ὕμνον τῶν θαυμασίων Σου. *(τρεῖς φορές)*

Σύ, μόνο πού τό θέλησες, ἔφερες χωρίς
κόπο τά πάντα, ἀπό τό μηδέν σέ ὑπαρξῆ. Σύ,

μέ τήν δύναμή Σου, συγκρατεῖς τήν κτίση·
καί μέ τήν πρόνοιά Σου, κυβερναῖς τόν κόσμον.

Σύ συνάρμοσες ὀλόκληρη τήν κτίση.

Σύ ρύθμισες τέσσερεις ἐποχές, στόν
κύκλο τοῦ χρόνου.

Οἱ νοερές τάξεις τῶν ἀγγέλων Ἑσένα
"τρέμουν".

Ὁ ἥλιος Ἑσένα ὑμνεῖ.

Ἡ σελήνη Ἑσένα δοξάζει.

Σέ Σένα ἀναφέρονται τά ἄστρα.

Σέ Σένα ὑπακούει τό φῶς.

Ἑσένα ὑπηρετοῦν οἱ πηγές.

Σύ "ἔφραξες" τήν θάλασσα, μέ ἕνα
τειχος ἀπό ἄμμο.

Σύ δημιούργησες παντοῦ ἀέρα,
κατάλληλο γιά ἀναπνοή.

Σύ δημιούργησες τούς γαλαξίες.

Ἑσένα "τρέμουν" οἱ κάθε εἶδους
"ἄβυσσοι".

Οἱ Ἀγγελικές Δυνάμεις, Ἑσένα
ὑπηρετοῦν.

Οἱ χοροί τῶν ἀρχαγγέλων, Ἑσένα
προσκυνοῦν.

Τά πολυόμματα Χερουβείμ, καί τά
ἑξαπτέρυγα Σεραφείμ, ἀπό εὐλάβεια στήν

ἀπρόσιτη δόξα Σου, εἴτε στέκουν, εἴτε
τριγύρω Σου πετοῦν, κατακαλύπτουν τὰ
πρόσωπά τους.

Γιατί Σὺ, ὁ Θεός, ὁ ἀπερίγραπτος, ὁ
ἀναρχος καὶ ἀνέκφραστος, ἦλθες στήν γῆ,
καὶ ἐπῆρες δούλου μορφή, καὶ ἔγινες ὅμοιος
μέ μᾶς τοὺς ἀνθρώπους, ἐπειδὴ ἀπὸ
εὐσπλαγχνία δέν ὑπέφερες, νὰ βλέπεις τό
πλᾶσμα σου, νὰ τυραννιέται ἀπὸ τόν
διάβολο. Ἀλλά ἦλθες, καὶ μᾶς ἔσωσες.

Κατανοήσαμε τήν δωρεά Σου.

Διακηρύττουμε τό ἔλεός Σου.

Ὁμολογοῦμε τήν εὐεργεσία Σου.

Μέ τήν Γέννησή Σου, ἐλευθέρωσες τήν
φύση μας ἀπὸ τήν κατάρα, καὶ ἀγίασες τήν
μήτρα τῆς ἀγίας Παρθένου Μαρίας. Ὅλη ἡ
κτίση δίκαια Σέ ὕμνησε.

Σὺ, Θεέ μας, πῆρες σάρκα καὶ ἦρθες
αἰσθητά στήν γῆ, καὶ συναναστράφηκες τοὺς
ἀνθρώπους.

Σὺ, Κύριε, ἀγίασες τὰ νερά τοῦ
Ἰορδάνου, μέ τό Πανάγιό Σου Πνεῦμα, καὶ
σύντριψες τήν δύναμη τῶν "νοητῶν
δρακόντων".

Σύ, λοιπόν, φιλόφρονε βασιλεῦ, ἔλα καί
τώρα, μέ τήν χάρη καί μέ τήν ἐπιφοίτηση
τοῦ ἁγίου Σου Πνεύματος, καί ἁγίασε τό
ὔδωρ τοῦτο. (τρεις φορές)

Καί δῶσε σ' αὐτό, τήν χάρη τῆς
ἀπολυτρώσεως, τήν εὐλογία τοῦ Ἰορδάνου.

Κάμε τό νερό αὐτό,

- ἀφθαρσίας πηγῆ·
- ἁγιασμοῦ δῶρο·
- ἁμαρτημάτων συγχώρηση·
- νοσημάτων ἀπαλλαγῆ·
- ἐξαφάνιση τῶν δαιμόνων·
- κάνε νά καταργεῖ τοῦ διαβόλου τίς

ἐνέργειες καί

• νά εἶναι γεμᾶτο μέ τήν δύναμη τῆς
χάρης Σου, γιατί ἐπάνω στό νερό αὐτό
ἐπικαλεσθήκαμε τό Ὄνομά Σου, Κύριε, τό
θαυμαστό καί ἔνδοξο καί φοβερό στούς
διαβόλους.

Β' Ἀγιαστική εὐχή

Νά συντριβοῦν μέ τήν σημείωση τοῦ
τύπου τοῦ τιμίου Σταυροῦ Σου, ὅλες οἱ
δαιμονικές δυνάμεις. (τρεις φορές)

Σέ παρακαλοῦμε, Κύριε, νά υποχωρήσουν, νά ἔξαφανιστοῦν ὅλα τὰ ἐναέρια ἀφανῆ εἰδωλα· καί νά μὴ μείνει κρυμμένο στό νερό αὐτό κανένα δαιμόνιο σκοτεινό, κανένα πνεῦμα πονηρό, πού προκαλεῖ σκότωση λογισμῶν καί ταραχή τῆς διανοίας.

Ἀλλά Σύ, Κύριε τῶν ὅλων, ἀνάδειξε τό νερό αὐτό,

νερό - ἀπολυτρώσεως·

νερό - ἁγιασμοῦ·

ἐλευθερίας ἀπό πάθη·

ἄφεσης ἁμαρτιῶν.

καθαρισμοῦ καί φωτισμοῦ σώματος καί ψυχῆς·

Δῶσε νά γίνει

λουτρό παλιγγενεσίας·

ἀνακαίνιση τοῦ πνεύματός μας·

χάρισμα υἰοθεσίας·

ἔνδυμα ἀφθαρσίας·

πηγή ζωῆς.

Γιατί Σύ, Κύριε, μᾶς εἶπες "Πλυθῆτε", γιά νά καθαρισθῆτε, διῶξτε ἀπό τίς ψυχές σας τίς πονηρίες. Σύ μᾶς χάρισες τήν οὐράνια ἀναγέννηση, μέ τό νερό καί μέ τό Πνεῦμα.

Δείξε, Κύριε, τήν παρουσία Σου καί στό νερό αὐτό. Κάμε, αὐτός πού θά βαπτισθῆ, νά μὴν ἀγαπήσει τόν παλαιό ἄνθρωπο πού φθείρεται ζῶντας μέ ἀπατηλές ἐπιθυμίες· ἀλλά νά ἐνδυθῆ τόν νέο· πού ἀναγεννᾶται κατ' εἰκόνα τοῦ δημιουργοῦ του. Γιατί μόνο ἂν ἐνταχθῆ μέ τό Βάπτισμα πού εἰκονίζει τόν θάνατό Σου, στό σῶμα Σου, τήν Ἁγία Ἐκκλησία, θά γίνει καί συμμετοχος στήν ἀνάστασή Σου. Καί μόνο ἂν φυλάξει τήν δωρεά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος πού θά τοῦ δοθεῖ, καί αὐξήσει τήν χάρη πού τοῦ κληρονομήθηκε, θά λάβει τό βραβεῖο τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, καί θά συγκαταριθμηθῆ στούς ἁγίους, πού εἶναι γραμμένοι στό "Βιβλίο τῆς Ζωῆς", τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ μας Ἰησοῦ Χριστοῦ,

γιατί σέ Σένα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ἀνήκει δόξα, δύναμη, τιμή, καί προσκύνηση, μαζί μέ τόν ἄναρχο Πατέρα Σου καί τό πανάγιο καί ἀγαθό καί ζωοποιό Σου Πνεῦμα, τώρα καί πάντοτε καί στούς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερέας εὐλογεῖ:

- Ειρήνη πᾶσι.
- Καί τῷ Πνεύματί σου.

Δίνει τό δοχεῖο τοῦ ἀπλοῦ ἐλαίου στά χέρια τοῦ ἀναδόχου καί πάνω ἀπό αὐτό ὁ Ἱερέας λέγει τήν εὐχή *ἀγιασμοῦ τοῦ ἐλαίου*.

ΕΥΧΗ

- Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Κύριε ἐλέησον

Δέσποτα, Κύριε, ὁ Θεός τῶν πατέρων μας· Σύ πού ἔστειλες τότε, σ' ἐκείνους πού ἦταν μέσα στή κιβωτό τοῦ Νῶε, ἕνα περιστέρι, μέ ἕνα κλαδί ἐλιᾶς στό στόμα σάν σύμβολο εἰρήνευσης καί σωτηρίας τους ἀπό τόν κατακλυσμό, καί μέ ὅλα ἐκεῖνα προτύπωσης τό μυστήριο τοῦ βαπτίσματος· καί θέσπισες ἔτσι, νά χρησιμοποιοῦμε τόν καρπό τῆς ἐλιᾶς γιά τήν τέλεση τῶν ἁγίων Σου μυστηρίων· καί μέ τό λάδι ἐγέμισες, μέ τήν χάρη τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἐκείνους πού ἔζησαν στήν περίοδο τοῦ Νόμου, ἰδίως ὅμως ἐμᾶς πού ζοῦμε στήν περίοδο τῆς Χάρης·

Σύ, Κύριε, εὐλόγησε καί τό λάδι αὐτό, μέ τήν δύναμη καί ἐνέργεια καί ἐπιφοίτηση τοῦ ἁγίου Σου Πνεύματος·

νά γίνει:

χρίσμα ἀφθαρσίας· ὄπλο δικαιοσύνης·
ἀνακαινισμός ψυχῆς καί σώματος·
ἀποτρεπτικό κάθε διαβολικῆς ἐνέργειας·
προφύλαξη ἀπό κάθε κακό γιά ἐκείνους πού
τό χρίονται ἢ καί τό γεύονται μέ πίστη.

Εἰς δόξαν δική Σου, καί τοῦ μονογενοῦς
Σου Υἱοῦ, καί τοῦ παναγίου καί ἀγαθοῦ καί
ζωοποιοῦ Σου Πνεύματος, τώρα καί πάντοτε
καί στούς αἰῶνες τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἱερέας μέ τό δοχεῖο τοῦ ἐλαίου ρίχνει
λάδι σταυροειδῶς στήν κολυμβήθρα τρεῖς
φορές λέγοντας

Πρόσχωμεν·

Οἱ ψάλτες. Ἀλληλούϊα (τρεῖς φορές)

Ὁ Ἱερέας: Εὐλογητός ὁ Θεός, πού
φωτίζει καί ἀγιάζει κάθε ἄνθρωπο, πού
ἔρχεται στόν κόσμο, τώρα καί πάντοτε καί
στούς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερέας ρίχνει στίς χούφτες τοῦ
ἀναδόχου τό εὐλογημένο ἔλαιο καί μέ τά
τρία δάχτυλα τοῦ δεξιοῦ του χεριοῦ (τοῦ
ἱερέως) παίρνει λάδι καί χρίει τόν
βαπτιζόμενο λέγοντας:

Χρίεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ "ἔλαιον Ἀγαλλιᾶσεως", στό ὄνομα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Εἰς ἴασιν ψυχῆς καί σώματος (στό στήθος).

Εἰς ἀκοήν πίστεως (στά αὐτιά).

Τοῦ πορεύεσθαι τά διαβήματά Σου (στά πόδια).

Αἱ χεῖρες Σου ἐποίησάν με καί ἔπλασάν με (στά χέρια).

Ὁ Ἱερέας τότε παίρνει στά χέρια του τό βρέφος καί ὁ ἀνάδοχος ἀλείφει ὁλόκληρο τό σῶμα τοῦ βαπτιζομένου μέ τό εὐλογημένο ἔλαιο.

(Ὅλα αὐτά εἶναι συμβολισμός ἀπό τόν χώρο ἄθλησης τῆς ἀρχαιότητος. Οἱ ἀθλητές ἀλείφονταν γιά νά μή τούς "πιάνουν" οἱ ἀντίπαλοι. Ὁ ἀναγωγικός συμβολισμός ἀφορᾷ τόν ἀθλητή χριστιανό καί τόν ἀντίπαλο διάβολο.)

Ὁ Ἱερέας βυθίζει στά ἁγιασμένα νερά τῆς κολυμβήθρας τό βρέφος, λέγοντας:

Βαπτίζεται ὁ δούλος τοῦ Θεοῦ
Εἰς τό Ὄνομα τοῦ Πατρός (Ἀμήν)
καί τοῦ Υἱοῦ (Ἀμήν)
καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος (Ἀμήν).

Οἱ ψάλτες:

Μακάριοι, ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι καί
ἧτων ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι. *(τρεις
φορές)*

**Ἐνδύει τό παιδί ὁ Ἱερέας μέ ἓνα πρώτο
μικρό ροῦχο λέγοντας:**

Ἐνδύεται ὁ δούλος τοῦ Θεοῦ τό
Ἐνδυμα τῆς δικαίωσης στό Ὄνομα τοῦ
Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος. Ἀμήν.

Καί ψάλλομε:

Χιτωνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ
ἀναβαλλόμενος φῶς, ὡς ἱμάτιον,
πολυέλεε Χριστέ, ὁ Θεός ἡμῶν. *(τρεις φορές)*

Εὐχή τῆς ἀφιερώσεως (διά τῆς τριχοκουρίας)

*(Κόβουμε λίγα μαλλιά τοῦ βρέφους
κάνοντας ἀφιερωματική του ἀνάθεση (τοῦ
βρέφους) στήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Ἡ κοπή τῶν
μαλλιών καί ἡ προσφορά τους στό θυσιαστήριο*

του Θεου είναι παλαιά και διαρκής παράδοσις
της Ἐκκλησίας. Σαμψών-Ἀπόστολος Παῦλος-
Κουρά μοναχῶν.)

- Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Κύριε, ἐλέησον.

Δέσποτα, Κύριε, Σύ, πού ἐτίμησες τόν
ἄνθρωπο κατ' εἰκόνα Σου, καί τόν
ἐφτιαξες νά ἔχει λογική ψυχή καί ὁμορφο
σῶμα, ἄξιο νά ὑπηρετεῖ τή λογική ψυχή · καί
ἔβαλες τό κεφάλι στό πιό ψηλό σημειο· καί
τοποθέτησες σ' αὐτό τίς πιό πολλές
αἰσθήσεις· καί τό κάλυψες μέ τά μαλλιά, γιά
νά μή τό βλάπτουν οἱ ἀλλαγές τῶν καιρικῶν
συνθηκῶν· καί ὅλα τά ἄλλα μέλη, τά
"φύτευσες" ἐκεῖ πού χρειάζονται, ὥστε νά Σέ
εὐχαριστεῖ σάν ἀριστοτέχνη καί νά Σέ
εὐγνωμονεῖ γιά ὅλα ·

Σύ, Δέσποτα, πού μέ τό σκεῦος τῆς
ἐκλογῆς Σου, τόν ἀπόστολο Παῦλο, μᾶς
ἔδωσες ἐντολή, ὅλα νά τά κάνουμε πρός
δόξαν Σου, εὐλόγησε τόν δοῦλο Σου (.....) πού
ἦλθε μαζί μέ τόν ἀνάδοχό του νά προσφέρει,
πρώτη του θυσία σέ Σένα, τά μαλλιά του.
Φώτισέ τους, σέ ὅλα τά θέματά τους νά

ἀναζητοῦν τὴν λύση στόν νόμο Σου· καί νά πράττουν ὅσα εἶναι εὐάρεστα σέ Σένα.

Γιατί εἶσαι ἐλεήμων καί φιλόανθρωπος· καί σέ Σένα ἀναπέμπομε τὴν δόξα, τόν Πατέρα καί τόν Υἱό καί τό Ἅγιο Πνεῦμα, τώρα καί πάντοτε καί στούς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερέας κόβει μέ ψαλίδι σταυροειδῶς μαλλιά ἀπό τό κεφάλι τοῦ βαπτισθέντος λέγοντας:

Κεῖρεται, προσφέροντας στόν Θεό σάν ἀφιέρωση τοῦ ἑαυτοῦ του τά μαλλιά του, ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ· εἰς τό Ὄνομα τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Καί ἐνδύουν τό βρέφος.

Οἱ ψάλτες μέχρι νά ἐνδυθῆ ψάλλουν τίς Καταβασίες τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ, ἢ τόν Ψαλμό 31:

Μακάριοι, ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι, καί ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι (ἐκ γ'). Μακάριος ἀνὴρ, ᾧ οὐ μή λογίσηται Κύριος ἁμαρτίαν, οὐδέ ἐστίν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ δόλος. Ὅτι ἐσίγησα, ἐπαλαιώθη τά ὀσῆτά μου, ἀπό τοῦ κράζειν με ὅλην τὴν ἡμέραν. Ὅτι

ἡμέρας καί νυκτός ἐβαρύνθη ἐπ' ἐμέ ἡ χεὶρ σου, ἐστράφην εἰς ταλαιπωρίαν ἐν τῷ ἐμπαγήναί μοι ἄκανθαν. Τὴν ἀνομίαν μου ἐγνώρισα καὶ τὴν ἁμαρτίαν μου οὐκ ἐκάλυψα. Εἶπα· Ἐξαγορεύσω κατ' ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν μου τῷ Κυρίῳ, καὶ σύ ἀφήκας τὴν ἀσέβειαν τῆς καρδίας μου. Ὑπὲρ ταύτης προσεύξεται πρὸς σέ πᾶς ὄσιος, ἐν καιρῷ εὐθέτῳ. Πλήν ἐν κατακλυσμῷ ὑδάτων πολλῶν, πρὸς αὐτόν οὐκ ἐγγιούσι. Σὺ μου εἶ καταφυγή ἀπὸ θλίψεως τῆς περιέχουσης με· τό ἀγαλλίαμά μου, λύτρωσαί με ἀπὸ τῶν κυκλωσάντων με. Συνετιῶ σε καὶ συμβιβῶ σε ἐν ὁδῷ ταύτη ἣ πορεύση, ἐπιστηριῶ ἐπὶ σέ τοὺς ὀφθαλμούς μου. Μὴ γίνεσθε ὡς ἵππος καὶ ἡμίονος, οἷς οὐκ ἔστι σύνεσις· ἐν κημῷ καὶ χαλινῷ τὰς σιαγόνας αὐτῶν ἄγξαις, τῶν μὴ ἐγγιζόντων πρὸς σέ. Πολλαί αἱ μάστιγες τοῦ ἁμαρτωλοῦ, τὸν δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ Κύριον ἔλεος κυκλώσει. Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, καὶ καυχᾶσθε πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Ὁ ἱερέας κρατώντας τὸ Εὐαγγέλιο μέ τὸ ἀριστερό χέρι καὶ θυμιάζοντας μέ τὸ δεξί καὶ ὁ ἀνάδοχος μέ τὸ νήπιο πού βρῖσκονται

ἀπέναντί του κάνουν τρεῖς κύκλους γύρω
ἀπό τήν κολυμβήθρα ψάλοντας:

Ὅσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε Χριστόν
ἐνεδύσασθε. Ἀλληλούϊα.

(τρεῖς φορές)

Δόξα, καί νῦν.

Χριστόν ἐνεδύσασθε. Ἀλληλούϊα.

Δύναμις.

Ὅσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε Χριστόν
ἐνεδύσασθε. Ἀλληλούϊα.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

- Κύριος φωτισμός μου καί σωτήρ μου.

- Πρόσχωμεν.

- Κύριος ὑπερασπιστής τῆς ζωῆς μου.

- Σοφία.

- Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τό
ἀνάγνωσμα.

- Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί,

Ὅσοι βαφτιστήκαμε στό Ὄνομα τοῦ
Χριστοῦ, βαφτιστήκαμε στόν θάνατό Του· μέ
ἄλλα λόγια, μέ τό βάπτισμά μας πεθάναμε
καί ταφήκαμε, μαζί μέ τον Χριστό: ἐπειδή

θέλουμε, ὅπως ὁ Χριστός ἀναστήθηκε μέ τήν δύναμη τοῦ Πατέρα, ἔτσι καί ἐμεῖς, βγαίνοντας ἀπό τήν κολυμβήθρα, νά κάνουμε μιά καινούργια ζωή.

Γιατί, ἂν μέ τό Βάπτισμά μας ἐνωθήκαμε μέ τόν θάνατο τοῦ Χριστοῦ, θά πρέπει νά ἐνωθοῦμε καί μέ τήν ἀνάστασή Του. Μέ τό Βάπτισμά μας ὁ παλαιός ἄνθρωπος πρέπει νά "σταυρωθῆ" καί πνευματικά νά πεθάνει· δηλαδή νά πάψει νά ἔχει ἐπάνω μας δύναμη ἡ ἁμαρτία ὥστε καί ἐμεῖς νά μὴν εἶμαστε δοῦλοι τῆς ἁμαρτίας. Ὅταν ἓνας ἄνθρωπος πεθαίνει, ἡ ἁμαρτία δέν ἔχει κυριαρχία ἐπάνω του!

Ἄν λοιπόν πεθάνουμε μαζί μέ τόν Χριστό, πιστεύουμε ὅτι θά ζήσουμε καί μαζί Του, ἐπειδή ξέρουμε ὅτι ὁ Χριστός ἀφοῦ ἀναστήθηκε δέν πεθαίνει πλέον· ὁ θάνατος δέν θά κυριαρχήσει ποτέ σ' αὐτόν.

Ὁ Χριστός πέθανε στόν σταυρό μιά γιά πάντα· καί τώρα ζεῖ παντοτινά μέ τόν Θεό.

Ἔχετε λοιπόν καί σεῖς χρέος νά θεωρεῖτε τόν ἑαυτό σας νεκρό μέν καί πεθαμένο, γιά τήν ἁμαρτία· καί ζωντανό γιά

τόν Θεό· ὅπως ἀρμόζει σέ κάθε ἄνθρωπο,
πού πιστεύει στόν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό.-

(Τό Εὐαγγέλιο διαβάζεται ἀπό τήν
Ὡραία Πύλη, ἀπ' ὅπου συνεχίζεται καί ἡ
ὑπόλοιπη ἀκολουθία.)

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ

Σοφία. Ὁρθοί.

Ἀκούσωμεν τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐγγελίου
τό ἀνάγνωσμα, πρόσχωμεν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ οἱ ἕνδεκα μαθητές
ἐπῆγαν στήν Γαλιλαία, στό ὄρος πού τούς
εἶχε ὀρίσει ὁ Ἰησοῦς, καί ὅταν τόν εἶδαν, τόν
προσκύνησαν, ὄχι ὅμως ὅλοι· μερικοί
ἐδίστασαν.

Τότε πλησίασε ὁ Ἰησοῦς καί τούς εἶπε:

- Μοῦ ἐδόθη κάθε ἐξουσία στόν οὐρανό
καί στήν γῆ. Ξεκινήστε νά κάνετε μαθητές
μου ὅλα τά ἔθνη.

Νά τούς βαπτίζετε στό ὄνομα τοῦ
Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος.

Νά τούς διδάσκετε νά τηροῦν καί αὐτοί
ὅλα ἐκεῖνα πού ἔχω πει σέ σᾶς, καί ἐγώ θά
εἶμαι μαζί σας πάντοτε, μέχρι τήν συντέλεια
τοῦ αἰῶνος. ΑΜΗΝ-

Μετά τό Εὐαγγέλιο, ὁ Ἱερέας λέγει:

- Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

- Κύριε ἐλέησον

Κύριε, Σύ, πού μέ τό ἅγιο Βάπτισμα
ἔδωσες στόν δοῦλο σου αὐτόν, λύτρωση
ἀπό τίς ἁμαρτίες του καί τοῦ χάρισες νέα
ζωή,

Σύ, Δέσποτα Κύριε, κάμε νά λάμπει γιά
πάντα μέσα στήν καρδιά του τό φῶς τοῦ
προσώπου Σου· διατήρησε ἀκέραιη τήν πίστη
του ἀπό κάθε ἐπιβουλή ἐχθρῶν· διαφύλαξε
τό "ἔνδυμα τῆς ἀφθαρσίας" πού τώρα φόρεσε,
ἀρρύπωτο καί ἀκηλίδωτο· συντήρησε, μέ τήν
δική Σου χάρη καί δύναμη, τήν "πνευματική
σφραγίδα", πού μόλις ἔλαβε, ἄθικτη·
σκέπασέ τον μέ τήν Χάρη Σου· καί
προστάτευσέ τον μέ τήν δύναμη τῆς
ἀγαθότητάς Σου.

Διατήρησε τήν ὑπόσχεσή του, πού τώρα
ἔκανε, ἄσυλη· καί ἀξίωσέ τον νά φθάσει στήν

αἰώνια ζωή· καί νά παρασταθῆ γιά πάντα
ἐνώπιον Σου, γιατί Σὺ μᾶς ἀγιάζεις· καί σέ
Σένα ἀναπέμπουμε δόξα, στόν Πατέρα, στόν
Υἱό καί στό ἅγιο Πνεῦμα, τώρα καί πάντοτε
καί στούς αἰῶνες τῶν αἰώνων.

- Ἀμήν.

- Εἰρήνη πᾶσι.

- Καί τῷ Πνεύματί σου.

ΑΓΙΟ ΧΡΙΣΜΑ Η ΧΡΙΣΗ ΜΕ ΤΟ ΑΓΙΟ ΜΥΡΟ

Τό χρῑσμα τό τελεῑ ό Ιερέας στά σκαλοπάτια τοῡ Ιεροῦ λαμβάνοντας τό δοχεῖο μέ τό Άγιο Μύρο από τήν Άγία Τράπεζα.

- Τοῡ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Κύριε ἐλέησον.

Δοξασμένος εἶσαι, Κύριε. Θεέ Παντοδύναμε, πηγή τῶν ἀγαθῶν, Ἦλιε τῆς δικαιοσύνης.

Μέ τήν φανέρωση τοῡ Μονογενοῦς Υἱοῦ Σου καί Θεοῦ μας στόν κόσμο, ἀναψες μέσα στίς σκοτισμένες μας καρδιές τό φῶς τῆς σωτηρίας·

Σύ καί τώρα εὐδόκησες νά ἀναγεννηθῆ ό νεοφώτιστος αὐτός δοῦλος Σου μέ τό νερό καί τό Πνεῦμα· καί τοῡ πρόσφερες τήν κάθαρση μέ τό ἅγιο Βάπτισμα·

Σύ, Δέσποτα, εὐσπλαγχνε βασιλεῦ τῶν ὄλων, χάρισε καί σ' αὐτόν: τήν σφραγίδα τῆς δωρεᾶς τοῡ ἁγίου καί προσκυνητοῦ Σου

Πνεύματος· καί τήν μετάληψη τοῦ ἁγίου σώματος καί αἵματος τοῦ Χριστοῦ Σου.

Διατήρησε μέσα του τόν ἁγιασμό Σου. Στήριξέ τόν στήν ὀρθόδοξη πίστη. Λύτρωσέ τον, ἀπό τόν πονηρό, καί διατήρησε τήν ψυχή του μέ ἀγνότητα σέ πορεία πρὸς τήν σωτηρία. Νά εἶναι εὐάρεστος ἐνώπιόν σου, σέ ὅλα του τά ἔργα καί λόγια, καί νά γίνει υἱός καί κληρονόμος τῆς ἐπουράνιας Βασιλείας Σου,

γιατί Σύ εἶσαι ὁ Θεός μας, ὁ Θεός πού ἐλεεῖ καί σώζει καί σέ Σένα ἀναπέμπουμε δόξα στόν Πατέρα στόν Υἱό καί στό Ἅγιο Πνεῦμα, τώρα καί πάντοτε· καί στούς αἰῶνες τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Καί ὁ ἱερέας χρίει τόν βαπτισθέντα στό πρόσωπο (μέτωπο, στόμα, μάτια, αὐτιά) στά χέρια· στά πόδια· στό στήθος. Καί λέγει:

- Σφραγίς δωρεᾶς Πνεύματος Ἁγίου. Ἀμήν.

- Εἰρήνη πᾶσι.
- Καί τῷ Πνεύματί σου.
- Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε καὶ Θεέ μας, Σὺ πού ἀπὸ καλωσύνη, ἁγιάζεις μέ τό πλήρωμα τῆς χάριτος πού δίδει ἢ κολυμβήθρα, ἐκείνους πού πιστεύουν σέ Σένα· Σὺ, Κύριε, εὐλόγησε καί τό νήπιο αὐτό καί ἄς κατεβεῖ ἐπάνω του ἡ εὐλογία Σου.

Καί ὅπως μέ τά χέρια τοῦ προφήτη Σαμουήλ εὐλόγησες Δαβίδ τόν βασιλέα, ἔτσι εὐλόγησε καί τόν δοῦλο Σου (.....) μέ τό χέρι τό δικό μου. Καί στείλε καί σ' αὐτόν τό Πνεῦμα Σου τό Ἅγιο· ὥστε, μέ τήν χάρι καί τήν δύναμή Του, νά προκόπτει σέ ἡλικία· νά φθάσει σέ βαθειά γειρατιά δοξολογώντας Σε· νά ἀξιωθῇ δέ νά ἔχει ὅλες τίς ἡμέρες τῆς ζωῆς του τά ἀγαθά πού δίνεις, Κύριε, στούς ἐκλεκτούς σου,

γιατί σέ Σένα ἀνήκει κάθε δόξα, τιμή καί προσκύνηση, στόν πατέρα στόν Υἱό καί στό Ἅγιο Πνεῦμα· τώρα καί πάντοτε· καί στούς αἰῶνες τῶν αἰῶνων.

- Ἀμήν.

- Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τό μέγα ἔλεός Σου· δεόμεθά Σου· ἐπάκουσον· καί ἐλέησον.

- Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας καὶ σωτηρίας τῶν δούλων Σου, τοῦ νεοφωτίστου, τοῦ ἀναδόχου καὶ παντός τοῦ περιστῶτος λαοῦ.

Ἵτι ἐλεήμων, καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις· καὶ σοὶ τὴν δόξα ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερέας μέ τό ἄκρο καθαρῆς πετσέτας σκουπίζει τό πρόσωπο καὶ τά χέρια τοῦ βαπτισθέντος λέγοντας:

Ἐβαπτίσθης, ἐφωτίσθης, ἐμυρώθης, ἠγιασθης, ἀπελούσθης· εἰς τό Ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Ἀπόλυσις.

Νά ἐπισημανθεῖ στούς γονεῖς τοῦ βρέφους, ὅτι τά νερά τοῦ πρώτου λουτροῦ θά πρέπει νά τά ρίξουν σέ χώρο πού δέν πατιέται καὶ δέν βεβηλώνεται (π.χ. στή θάλασσα, σέ κάποιο ποτάμι πού βρίσκεται κοντά ἢ ἀκόμα νά τά φέρουν στό χωνευτήρι τοῦ ναοῦ).

Εισαγωγικά Σχόλια στην Ακολουθία του Μυστηρίου του Ευχελαίου

Στα Μυστήρια της, η Εκκλησία του Χριστού, χρησιμοποιεί τα στοιχεία του υλικού κόσμου. Αυτά που αποτελούν τρόπο και ανάγκη για την συνέχιση της ανθρώπινης ζωής. Χρησιμοποιεί το νερό, το λάδι, το ψωμί και το κρασί.

Επικαλείται την έλευση της χάριτος του Παναγίου Πνεύματος και με την δύναμη του Μυστηρίου του Σταυρού (όλα τα εις τους αιώνας τελεσθέντα μυστήρια, ιερουργήθη-καν επί του Σταυρού από τον Δεσπότη της Αγίας Ιερωσύνης, Κύριό μας Ιησού Χριστό) το νερό γίνεται αγιασμός, το λάδι Χρίσμα Πνεύματος Αγίου και το χωμί και το κρασί Σώμα και Αίμα Χριστού.

Όλα αυτά τα υλικά στοιχεία δεν χρησιμοποιούνται ως σύμβολα. Δεν έχουν αναγωγικό όπως οι εικόνες. ΕΙΝΑΙ αισθητά σημεία της Χάριτος του Χριστού. Με κύριο θέμα τα είδη της Θείας Ευχαριστίας και τα υπόλοιπα (αγιασμός, χρίσμα) είναι υποθέσεις

προσκυνήσεως εκ μέρους των χριστιανών. Όχι τιμητικής, αλλά λατρευτικής.

Το Μυστήριο του Ευχελαίου έχει αφορμή διφυή. Θεραπείας σωματικής-αρρώστια και θεραπείας ψυχικής-αμαρτία. (Εξ ου και η συνήθεια τελέσεώς του σε προθανάτιους ασθενείς).

Τελείται με ακολουθία Όρθρου και πολλούς (επτά) ιερείς ή ιδιωτικά από ένα ιερέα και όχι σα όρθρο. Εδώ παραθέτουμε την δεύτερη περίπτωση.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ
(ΤΕΛΕΣΙΣ ΣΕ ΟΙΚΙΑ)

Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν, πάντοτε · νῦν, καί
ἀεί, καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

- Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα, καί νῦν..

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς · Κύριε,
ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα,
συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν · Ἄγιε,
ἐπίσκεψαι καί ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον · Κύριε ἐλέησον · Κύριε
ἐλέησον.

Δόξα,καί νῦν..

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἁγιασθήτω τό ὄνομά σου · ἐλθέτω ἡ βασιλεία
σου · γενηθήτω τό θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῶ,
καί ἐπί τῆς γῆς. Τόν ἄρτον ἡμῶν τόν
ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον · καί ἄφες ἡμῖν τά
ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καί ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς

ὀφειλέταις ἡμῶν· καί μή εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς
πειρασμόν, ἀλλά ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ
πονηροῦ.

Ἵτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ
δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

- Ἀμήν. Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Δόξα. Καὶ νῦν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσω-
μεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσω-
μεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσω-
μεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ΨΑΛΜΟΣ 50ος

Ἐλέησόν με κατὰ τό μέγα ἔλεός Σου
Κύριε καὶ μέ τοὺς ἀπείρους Σου οἰκτιρομούς,
ἐξάλειψε Σύ τὴν ἀνομία μου.

Πλύνε μέ ὀλόκληρον ἀπὸ τὴν ἀνομία
μου καὶ ἀπὸ τὴν ἁμαρτία μου καθάρισέ με.

Γνωρίζω Κύριε τὴν ἀνομία μου, τὴν
ἁμαρτία μου ἐγὼ παντοτινά θυμάμαι.

Παρέβηκα τήν ἐντολήν Σου Κύριε καί ἔτσι ἔκανα πονηρίες ἐνώπιόν Σου καί δικαιοῦθηκε ἔτσι ἡ διδασκαλία Σου καί ἡ κρίση Σου γιά μένα.

Μέσα στόν κύκλο τῆς παράβασης καί τῆς φθορᾶς ἄρχισε κί ἡ δική μου ἡ ζωή, καί ἡ μητέρα μου μέσα στήν ἁμαρτία γέννησε κί ἐμένα.

Σύ ὅμως Κύριε, τήν ἀλήθεια ἀγαπᾶς, καί τά μεγάλα καί ἀφανή τῆς γνώσης Σου, τά φανερώνεις καί σέ μένα.

Θά καθαρίσεις τήν ψυχή μου μέ τό Πνεῦμα Σου τό ἅγιο, καί μέ τό Βάπτισμα λευκότερο ἀπό τό χιόνι θά μέ κάνεις.

Τό ἄκουσμα τῶν λόγων Σου εἶναι γιά μένα ἀγαλλίαση καί εὐφροσύνη Κύριε, γιατί ἐλευθερώνει τήν ταπεινωμένη ἀπό τήν ἁμαρτία ὑπαρξή μου.

Μή προσμετρᾶς τίς ἁμαρτίες μου καί τίς ἀνομίες μου συγχώρησέ τες.

Τήν καρδιά μου ἀνακαίνισε Κύριε, ὥστε νά εἶναι καθαρή καί δός μου Πνεῦμα εἰλικρίνειας καί ἀλήθειας.

Ἀπό τά μάτια Σου μή μ' ἀπορρίψεις
Κύριε, καί τό Πνεῦμα Σου τό ἅγιο νά μή τό
πάρεις ἀπό τήν ψυχή μου.

Δός μου τήν αἴσθηση τῆς χαρᾶς ἀπ' τήν
ἀναμονή τῆς σωτηρίας μου, καί στήριξε τίς
ἐνέργειές μου καί τήν πορεία μου, μέ τό
ἡγεμονικό Σου Πνεῦμα.

Ὅταν αὐτό γίνει, τό θέλημά Σου θά
διδάξω στούς παράνομους καί θά βοηθήσω
ἀσεβεῖς νά ἐπιστρέψουν πρὸς Ἐσέ νά.

Λύτρωσέ με, ἀπό τόν κίνδυνο φόνου καί
αἱμάτων Κύριε, Σύ ὁ Θεός τῆς δικῆς μου
σωτηρίας. Ἡ γλῶσσα μου θά εὐχαριστηθεῖ
νά ἀναγγέλει τό ἔλεός Σου.

Τα χεῖλη Κύριε καί τό στόμα μου θά
δοξολογοῦν γιά πάντα τό ὄνομά Σου.

Ὅλα θά γίνονται θυσία σέ Σένα, πού
πλέον δέν εὐδοκεῖς σέ αἱματηρές ἀλόγων
ζώων θυσιάσεις.

Θυσία γιά Σένα εἶναι ἡ ταπείνωση καί ἡ
καλωσύνη Κύριε, καί ἀγαπᾶς κάθε καρδιά
ταπεινωμένη καί συντετριμμένη.

Εὐδόκησε νά «χτιστεῖ» τῆς ψυχῆς μου ἡ
πόλη Κύριε, καί νά οἰκοδομηθοῦν «τά τεῖχη»
της, ὅπως τῆς Ἱερουσαλήμ.

Τότε στό «θυσιαστήριο τῆς καρδιάς μου» θά δεχτεῖς ἀναφορά τῆς ζωῆς μου ὀλοκλήρης, σάν ὀλοκαύτωμα σέ Σένα καί σάν θυσία καλωσύνης.

Τότε θά γίνει ἡ καρδιά μου θυσιαστήριο πού θά προσφέρει "ὀλοκαύτωμα" σέ Σένα.

EIPHNIKA

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καί τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καί τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καί τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καί φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν ..., τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καί τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπέρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τήν χάριν τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπέρ τοῦ εὐλογηθῆναι τό Ἑλαιον τοῦτο, τῇ ἐπιφοιτήσει καί δυνάμει καί ἐνεργείᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπέρ τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (..), καί τῆς ἐν Θεῷ ἐπισκέψεως αὐτοῦ, καί ὑπέρ τοῦ ἐλθεῖν ἐπ' αὐτόν τήν χάριν τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπέρ τοῦ ῥυσθῆναι αὐτόν τε καί ἡμᾶς ἀπό πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καί ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καί διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτούς καί ἀλλήλους καί πᾶσαν τήν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

- Σοί Κύριε.

(ΚΑΘΑΓΙΑΣΤΙΚΗ ΕΥΧΗ)

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐσύ πού κατά τό πολύ
ἔλεος καί τούς οἰκτιρμούς σου
θεραπεύεις τά συντρίμματα τῶν ψυχῶν καί
τῶν σωμάτων μας, Σὺ Δέσποτα, ἀγίασε καί
αὐτό τό λάδι, ὥστε νά γίνεται σέ ὅσους
χρίονται μέ αὐτό, θεραπεία καί ἀπαλλαγὴ
ἀπὸ κάθε κακό· κάθε πάθος ψυχικό,
ἀσθένεια σωματική, ἁμαρτία σαρκός καί
πνεύματος· γιὰ νά δοξασθεῖ καί μέ αὐτό τό
πανάγιο ὄνομα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί
τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τώρα καί πάντοτε καί
στούς αἰῶνες τῶν αἰῶνων.

- Ἀμήν.

ἦχος δ' . Ταχύ προκατάλαβε.

Ταχύς εἰς ἀντίληψιν, μόνος ὑπάρχων
Χριστέ, ταχεῖαν τήν ἄνωθεν, δεῖξον
ἐπίσκεψιν, τοῖς πάσχουσι δούλοις σου·
λύτρωσαι νοσημάτων, καί πικρῶν
ἀλγηδόνων· ἔγειρον τοῦ ὑμνεῖν σε, καί
δοξάζειν ἀπαύστως· πρεσβεῖαις τῆς
Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα,

(τοῦ ἁγίου τῆς ἐνορίας).

Καί νῦν... ἤχος β΄

Πρεσβεία θερμή, καί τεῖχος
Πάπρροσμάχητον, ἐλέους πηγῆ, τοῦ
κόσμου καταφύγιον, ἐκτενῶς βοῶμέν σοί·
Θεοτόκε Δέσποινα πρόφθασον, καί ἐκ
κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἢ μ ο ν η ταχέως
προστατεύουσα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

*Γένοιτο Κύριε τό ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς.
Αγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.*

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου τό Ἀνάγνωσμα

Ἀδελφοί μου,

πάρτε γιά παράδειγμα καρτερικότηας
στίς θλίψεις τούς προφήτες, πού μίλησαν στό
ὄνομα τοῦ Κυρίου.

Καλοτυχίζουμε ἐκείνους πού δείχνουν
ὑπομονή. Ἀκούσατε γιά τήν ὑπομονή τοῦ
Ἰῶβ καί γνωρίζετε ὁ Κύριος ποιό τέλος τοῦ
ἐπιφύλαξε, ἀφοῦ ὁ Κύριος εἶναι γεμάτος
εὐσπλαχνία καί ἔλεος!

Προπαντός, ἀδελφοί μου, νά μὴν
ὀρκίζεστε οὔτε στόν οὐρανό οὔτε στή γῆ οὔτε

νά κάνετε κανέναν ἄλλο ὄρκο. Ἄς εἶναι τό «ναί» σας πραγματικό ναί καί τό «ὄχι» σας πραγματικό ὄχι, γιά νά μή βρεθεῖτε ἔνοχοι στήν τελική κρίση. Βρίσκεται κανένας σας σέ δύσκολη θέση; Νά προσεύχεται. Εἶναι κάποιος χαρούμενος; Νά ὑμνεῖ τόν Θεό.

Εἶναι κάποιος ἀπό σᾶς ἄρρωστος; Νά προσκαλέσει τούς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας νά προσευχηθοῦν γι' αὐτόν καί νά τόν ἀλείψουν μέ λάδι, ἐπικαλούμενοι τό ὄνομα τοῦ Κυρίου. Καί ἡ προσευχή πού γίνεται μέ πίστη θά σώσει τόν ἄρρωστο· ὁ Κύριος θά τόν κάνει καλά. Κι ἂν ἔχει κάνει ἁμαρτίες, θά τοῦ τίς συγχωρήσει. Νά ἐξομολογεῖστε τίς ἁμαρτίες σας ὁ ἕνας στόν ἄλλο καί νά προσεύχεστε ὁ ἕνας γιά τόν ἄλλο, γιά νά θεραπευτεῖτε. Ἡ προσευχή τοῦ δικαίου ἔχει μεγάλη δύναμη καί ἀποτελεσματικότητα.-

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν

Κεφ. ι', 25-37

Τὸν καιρὸ ἐκεῖνο, πλησίασε τὸν Ἰησοῦ μέ πρόθεση νά Τόν φέρει σέ δύσκολη θέση, ἕνας βαθύς γνώστης τοῦ Μωσαϊκοῦ Νόμου, καί Τόν ρώτησε: Διδάσκαλε, τί πρέπει νά κάνω γιά νά ἀποκτήσω αἰώνια ζωή;

Ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπάντησε: Τί εἶναι γραμμένο στόν Νόμο; Τί κατάλαβες ἐσύ;

Ἐκεῖνος ἀποκρίθηκε καί εἶπε: Νά ἀγαπᾶς Κύριον τόν Θεό σου, μέ ὅλη τήν καρδιά σου καί μέ ὅλη τήν δύναμη τῆς ψυχῆς σου καί μέ ὅλη τήν θέλησή σου καί μέ ὅλη τήν δύναμη τοῦ μυαλοῦ σου, καί τόν πλησίον σου σαν τόν ἑαυτό σου.

Τοῦ εἶπε ὁ Ἰησοῦς: Σωστά ἀπάντησες. Αὐτό κάνε, καί θά σωθῆς.

Ἐκεῖνος, θέλοντας νά δικαιολογήσει τόν ἑαυτό του ρώτησε τόν Ἰησοῦ: Καί ποιός εἶναι ὁ πλησίον μου;

Τότε πῆρε ἀπό αὐτό ἀφορμή ὁ Ἰησοῦς καί τοῦ εἶπε: Ἐνας ἄνθρωπος, κατέβαινε ἀπό τήν Ἱερουσαλήμ γιά τήν Ἱεριχώ καί ἔπεσε σέ ἐνέδρα ληστῶν. Καί αὐτοί, ἀφοῦ τόν ἔγδυσαν καί τόν ἔδειραν, ἔφυγαν, παρατώντας τον μισοπεθαμένο. Μετά ἀπό λίγο ἔτυχε καί πέραγε ἀπό τόν δρόμο ἐκεῖνο ἕνας ἱερέας.

Καί ἐνῶ τόν εἶδε, τόν προσπέρασε, χωρίς νά κάνει κάτι γι' αὐτόν. Τό ἴδιο καί ἕνας λευίτης. Πῆγε κοντά του, τόν εἶδε καλά, ἀλλά προσπέρασε.

Στήν συνέχεια πέρασε ἀπό ἐκεῖ κάποιος Σαμαρείτης. Αὐτός μόλις ἔφθασε κοντά του καί τόν εἶδε, τόν σπλαγχνίσθηκε. Πλησίασε καί τοῦ ἔδωσε τίς πληγές, ἀφοῦ πρῶτα τίς ἔπλυνε μέ λάδι καί κρασί. Ἐπειτα τόν ἀνέβασε καί στό ζῶο του, καί τόν πῆγε σέ ἕνα πανδοχεῖο. Ἐκεῖ τόν περιποιήθηκε καλλίτερα. Καί τήν ἐπόμενη ἡμέρα, ὅταν ἔφευγε, ἔβγαλε δύο δηνάρια, τά ἔδωσε στόν ξενοδόχο καί τοῦ εἶπε: Περιποιήσου τον. Καί ὅ,τι ἐπιπλέον δαπανήσεις, ἐγώ ὅταν ἐπανέλθω θά σοῦ τά δώσω.

Καί ἀφοῦ τά εἶπε αὐτά, ρώτησε ὁ Ἰησοῦς: Ποιός ἀπό αὐτούς τούς τρεῖς, κατά τήν γνώμη σου, ἔγινε πλησίον, σ' αὐτόν πού ἔπεσε στους ληστές;

Ἐκεῖνος Τοῦ ἀπάντησε: Ἐκεῖνος πού τόν συμπόνεσε καί ἔκανε ὅ,τι ἔπρεπε γι' αὐτόν.

Τοῦ εἶπε τότε ὁ Ἰησοῦς: Πῆγαινε λοιπόν στό καλό, καί κάνε καί σύ τό ἴδιο.-

Ψάλτης: Δόξα σοί Κύριε, δόξα σοί.

Ἰερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τό μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγιείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (...) καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιον τε καὶ ἀκούσιον.

Κύριε, ἐλέησον (γ')

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις, καὶ σοί τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

- Ἀμήν.

- Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

- Κύριε ἐλέησον.

Βασιλεῦ ἅγιε, εὐσπλαγχνε καὶ πολυέλεε Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Υἱέ καὶ Λόγε τοῦ ζῶντος Θεοῦ, ἐσύ δέν θέλεις τόν θάνατο τοῦ ἁμαρτωλοῦ ἀλλά τὴν ἐπιστροφή του στήν ζωή· δέν ἀκουμπάω τό δικό μου ἁμαρτωλό

χέρι στήν κεφαλή τοῦ ἐν μετανοία ἐπιστρέφοντος ἁμαρτωλοῦ ὁ ὁποῖος ζητάει ἀπό ἐσένα, "δί' ἡμῶν" ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν του· ἀλλά ἄπλωσε σέ παρακαλῶ τό δικό σου παντοδύναμο χέρι μέσω τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου τούτου τό ὁποῖο κρατῶ (οὔν) ἐπί τῆς κεφαλῆς τοῦ δούλου σου (..).

Συγχώρησέ τον. Παρακαλῶ καί ἐγώ (μαζί μέ αὐτούς) καί ἱκετεύω τήν γεμάτη ἀμνησικακία καί ἔλεος φιλανθρωπία σου, Κύριε καί Σωτῆρα μας, σύ πού συγχώρησες μέσω τοῦ προφήτου Νάθαν στόν μετανοήσαντα Δαβίδ τά ἁμαρτήματά του, καί δέχθηκες τήν προσευχή μετανοίας τοῦ Μανασσῆ, ἐσύ Κύριε καί τόν δούλον σου (....) πού μετανοεῖ γιά τά ἁμαρτήματά του δέξου τον μέ τήν συνήθη φιλανθρωπία σου παραβλέποντας ὅλα του τά ἁμαρτήματα.

Ἐσύ Κύριε μᾶς διέταξες νά συγχωροῦμε ὅσους ἁμαρτάνουν ὅσες φορές χρειασθεῖ γιατί τό ἔλεός σου εἶναι ἀπέραντο ὅπως καί ἡ μεγαλωσύνη σου καί σέ σένα ἀνήκει κάθε δόξα τιμή καί προσκύνηση, τώρα καί πάντοτε καί στούς αἰῶνες τῶν αἰώνων.

- Ἀμήν.

- Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

- Κύριε ἐλέησον.

Ἄναρχε, ἀδιάδοχε, ἅγιε ἁγίων, Πάτερ Παντοκράτορ, Σὺ πού ἔστειλες σέ μᾶς τόν μονογενή σου Υἱό γιὰ νά θεραπεύσει κάθε ἀσθένεια καὶ ἀδυναμία τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων μας, στείλε τώρα τό ἅγιο σου Πνεῦμα καὶ ἁγίασε αὐτό τό λάδι καὶ κάνε νά γίνει στόν δοῦλο σου (...) πού χριεῖται μέ αὐτό ἀφορμή πλήρους ἐλευθερίας ἀπό τίς ἁμαρτίες του καὶ μετοχή στήν Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Ἐσύ Παντοκράτορ Κύριε, ἐνίσχυσέ μας στήν διακονία τοῦ λαοῦ σου ὅπως ἔκανες μέ τό δοῦλο σου Μωϋσῆ καὶ τόν ἀγαπημένο σου Σαμουήλ καὶ τόν ἐκλεκτό σου Ἰωάννη καὶ μέ ὅλους ὅσους, σε κάθε γενιά, εὐαρέστησαν σέ σένα.

Δῶσε νά γίνουμε καὶ ἐμεῖς καὶ μέ αὐτό τό λάδι, ὑπηρέτες τῆς φανερώσεως τοῦ καινούργιου κόσμου πού ἔφερε ὁ Υἱός σου καὶ γιὰ τόν ὁποῖο ἔχυσε τό Αἷμα του. Νά διαχωρίσουμε τήν ὑπαρξή μας ἀπό τόν τρόπο ζωῆς αὐτοῦ τοῦ κόσμου· νά "πεθάνουμε" δηλαδή γιὰ τήν ἁμαρτία, καὶ νά ζήσουμε μέ

ένα τρόπο ζωῆς σύμφωνα μέ τό θέλημα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἄς μᾶς βοηθήσει σ' αὐτό, Κύριε, ἡ χρίση ἀπό τό ἁγιασμένο ἔλαιο.

Μακάρι νά γίνει, Κύριε, αὐτό τό λάδι γιά μᾶς ἀγαλλίαση, ἁγιασμός, δύναμη, προστασία κατά τῶν δαιμονικῶν ἐνεργειῶν, σφραγίδα δική Σου πάνω μας, αἰώνια εὐτυχία.

Σέ σένα μονάχα εἶναι δυνατή ἡ σωτηρία καί ἡ συγχώρησή μας Κύριε, καί σέ σένα ἀναπέμπουμε δόξα μαζί μέ τόν Υἱό καί τό ἅγιο σου Πνεῦμα, τώρα καί πάντοτε καί στούς αἰῶνες τῶν αἰῶνων.

- Ἀμήν.

Παίρνει ὁ Ἱερέας ἀπό τό ἅγιο Ἴελαιο καί χρίει αὐτούς πού μετέχουν στό Εὐχέλαιο, λέγοντας:

- Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

- Κύριε ἐλέησον

Εὐχή Χρίσεως

Πάτερ ἅγιε, ἱατρέ τῶν ψυχῶν καί τῶν Σωμάτων, θεράπευσε τόν δοῦλον σου (...) ἀπό τήν σωματική καί ψυχική ἀσθένεια

πού τόν βασανίζει καί ζωογόνησέ τον μέ τήν
χάρη τοῦ Χριστοῦ σου· μέ τίς πρεσβεῖες τῆς
Παναγίας καί πανάμωμης Μητέρας Του, μέ
τήν δύναμη τοῦ Τιμίου καί Ζωοποιοῦ
Σταυροῦ Του, μέ τήν προστασία τῶν
ἐπουρανίων ἀσωμάτων δυνάμεων, μέ τίς
ἰκεσίες τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου
προδρομοῦ καί βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν
ἀγίων ἐνδόξων καί πανευφήμων ἀποστόλων,
τῶν ἐν ἀγίοις πατέρων μας μεγάλων
ἱεραρχῶν, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καί
καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καί
θεοφόρων πατέρων μας, τῶν ἀγίων καί
ἱαματικῶν Ἀναργύρων, Κοσμᾶ καί Δαμιανοῦ,
Κύρου καί Ἰωάννου, Παντελεήμονος καί
Ἐρμολάου, Σαμψών καί Διομήδους, Μωκίου
καί Ἀνικήτου, Θαλλελαίου καί Τρύφωνος·
τῶν ἀγίων καί δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ
καί Ἄννης, τοῦ ἀγίου ..., τοῦ ὁποίου τελοῦμε
τήν μνήμη, καί ὄλων τῶν ἀγίων, ἀμήν.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καί
σῶσον ἡμᾶς.

Εισαγωγικά σχόλια στην Ακολουθία του Γάμου

Ο Γάμος είναι γεγονός πανανθρώπινο.

Υπάρχει σχεδόν σ' όλες τις κοινωνίες και τους λαούς. Η έλλειψή του από κάποιες λίγες πρωτόγονες κοινωνίες αποτελεί εξαίρεση.

Στην νεώτερη (σε σύγκριση με τους πρωτογόνους) κοινωνία αποκτά πλήρη ταυτότητα και στοιχεία σύστασης, νομικό πλαίσιο και κοινωνική αποδοχή αυτονοήτου.

Για την Εκκλησία του Χριστού όλα τα παραπάνω (θετικά και αρνητικά) δεν αποτελούν την υπόθεση που υπερασπίζεται! Η Εκκλησία δεν έχει αγωνιά της την νομική κατοχύρωση του γάμου. Ούτε την κοινωνική του παραδοχή. Δεν την απασχολούν κατεστημένα. Ούτε αγωνιά για κοινωνικές αλλαγές του *status* του γάμου.

Η Εκκλησία είναι το μυστήριο της ζωοποίησης και της Μεταμόρφωσης. Είναι η κιβωτός της Σωτηρίας. Δηλαδή; Είναι ο "χώρος" όπου τα πράγματα αποκτούν

οντότητα και ύπαρξη. Ζουν. Σώζονται! Δηλαδή γίνονται σώα, ολόκληρα.

Στην Εκκλησία του Χριστού η απόφαση δύο ανθρώπων να συζήσουν "επικυρώνεται" ή μάλλον αποχτά σταθερότητα όταν την απόφασή τους αυτή την φέρνουν **μέσα** στην Εκκλησία και εκεί μπροστά στο θυσιαστήριο (τον Σταυρό του Χριστού δηλαδή) "ορκίζονται" ότι με Σταυρική αγάπη θα είναι μαζί σ' όλη τους την ζωή και για όλα τα θέματα της ζωής τους (χαρά, λύπη, άνεση, δυσκολίες, αρρώστια, πόνο, μέχρι και τον θάνατο).

Η ακολουθία λοιπόν του Γάμου είναι η Εκκλησιαστική καθιέρωση της απόφασής τους και η κοινωνικοποίησή της (της αποφάσεώς τους) στην Εκκλησιαστική Κοινότητα που ανήκουν. Στον Επίσκοπο, τους πρεσβυτέρους και τους αδελφούς τους Χριστιανούς. Άλλωστε παλαιότερα (και τώρα κάποιες φορές) ο Γάμος γινόταν μέσα στην Θεία Λειτουργία! Υπόμνηση της θυσίας του Χριστού και της θυσιαστικής τους αποφάσεως και σε κοινωνία με τους αδελφούς τους χριστιανούς.

Τον Γάμο τον λύει μόνον ο θάνατος και ατυχώς κάποιες φορές και η... απιστία στους

"όρκους" της υποσχέσεως, που φανερώνεται με εξωσυζυγικές ιστορίες.

Ας ευχηθούμε για μια βαθιά και ουσιαστική συνειδητοποίηση του Μυστηρίου του Γάμου, η οποία θα φέρει ευλογία και χαρά σ' όλους. Στους συζύγους, στα παιδιά τους, στους δικούς τους, στην Εκκλησία ολόκληρη.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ

Όταν τό Μυστήριον τοῦ Γάμου τελεῖται ἔξω ἀπό τό Μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστείας (στό ὁποῖο εἶναι ἡ φυσική του θέση), ἀρχίζει μέ τήν ἀντιφωνική ψαλμώδηση του 127 ψαλμοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ 127ος

1) Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τόν Κύριον.

Ὁ χορός σέ κάθε στίχο λέει ἐφύμνιο:

Δόξα σοί, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

2) Οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.

3) Τούς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι.

4) Μακάριος εἶ, καί καλῶς σοι ἔσται.

5) Ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος εὐθηνούσα ἐν τοῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου.

6) Οἱ υἱοί σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν, κύκλω τῆς τραπέζης σου.

7) Ἰδού οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τόν Κύριον.

8) Εὐλογῆσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, καί ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλήμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου.

9) Καί ἴδοις υἱούς τῶν υἰῶν σου. Εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

(κατόπιν ὁ Ἱερέας σχηματίζει Σταυρό μέ τό Εὐαγγέλιο καί τά στέφανα, πάνω ἀπό τά κεφάλια τῶν μελλονύμφων λέγοντας:)

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

- Ἀμήν.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καί τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καί τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καί τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καί φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Μελετίου, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καί τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπέρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ (...) καί (...), τῶν νῦν συναπτομένων ἀλλήλοις εἰς γάμου κοινωνίαν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπέρ τοῦ εὐλογηθῆναι τόν γάμον τοῦτον, ὡς τόν ἐν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπέρ τοῦ παρασχεθῆναι αὐτοῖς σωφροσύνην, καί καρπόν κοιλίας πρὸς τό συμφέρον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπέρ τοῦ εὐφραθῆναι αὐτούς ἐν ὄρασει υἱῶν καί θυγατέρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπέρ τοῦ δωρηθῆναι αὐτοῖς εὐτεκνίας ἀπόλαυσιν, καί ἀκατάγνωστον διαγωγήν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπέρ τοῦ δωρηθῆναι αὐτοῖς τε καί ἡμῖν πάντα τά πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τοῦ ῥυσθῆναι αὐτούς τε καί ἡμᾶς ἀπό πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καί ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καί
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Τῆς Παναγίας Ἀχράντου ὑπερευλογη-
μένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου
καί ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν
Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτούς καί
ἀλλήλους καί πᾶσαν τήν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ
τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

- Σοί Κύριε.

ἽΟτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καί
προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καί τῷ Υἱῷ καί τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καί ἀεί καί εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

- Ἀμήν.

- Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

- Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ αἰώνιος Θεός, Σὺ πού συνένωσες τὰ
ῶδισημένα σέ ἐνότητα καί σχέση
ἄρρηκτη· Σὺ πού εὐλόγησες τὸν Ἰσαάκ καί
τήν Ρεβέκκα καί κληρονόμησαν αὐτὰ πού
τοὺς ὑποσχέθηκες· Σὺ Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ
εὐλόγησε αὐτὰ τὰ μνηστρα καί ἔνωσε καί
διαφύλαξε τοὺς δούλους σου τούτους "ἐν
εἰρήνῃ καί ὁμονοίᾳ", ὀδηγώντας τους σέ κάθε
καλό ἔργο· γιατί σέ σένα ἀρμόζει δόξα καί

προσκύνηση μαζί με τόν άναρχο Πατέρα, καί τό Πανάγιο Πνεύμα, τώρα καί πάντοτε καί στους αιώνες τών αιώνων.

καί θέτει τά δαχτυλίδια στά χέρια τους, κατά τόν συνήθη τύπο:

Αρραβωνίζεται ό δουλος του Θεού ... τήν δούλη του Θεού ... εις τό όνομα του Πατρός καί του Υίου καί του Αγίου Πνεύματος.

- Αμήν.

(τρεις φορές ακουμπώντας τά δαχτυλίδια στό μέτωπο καθενός τών νυμφευομένων).

Α' Εύχή του Γάμου

- Του Κυρίου δεηθώμεν.

- Κύριε, έλέησον.

Εύλογητός είσαι Κύριε καί Θεέ μας, Σύ πού είσαι ιερουργός του μυστικού γάμου τών ψυχών μας μαζί Σου, καί νομοθέτης του σωματικού γάμου. Σύ πού είσαι φύλακας της πνευματικής άκεραιότητας καί ρυθμιστής καλός τών βιοτικων αναγκων. Σύ Κύριε πού έπλασες τόν άνθρωπο καί τόν κατέστησες βασιλέα της κτίσεως, είπες "ότι δέν είναι καλό νά είναι μόνος ό άνθρωπος επί της γης,

ἄς τοῦ φτιάξουμε ἓνα βοηθό ὅμοιο του”, καί ἔλαβες ἓνα τμήμα τοῦ σώματός του καί ἔπλασες τήν γυναίκα τήν ὁποία βλέποντας ὁ Ἀδάμ εἶπε· αὐτή εἶναι ὅστοῦν ἐκ τῶν ὀστέων μου καί σάρκα ἀπό τίς σάρκες μου· θά ὀνομάζεται γυναίκα γιατί προῆλθε ἀπό τόν ἄνδρα της. Ἐξ αἰτίας αὐτοῦ θά ἐγκαταλείψει ὁ ἄνθρωπος τόν πατέρα καί τήν μητέρα του καί θά προσκολληθεῖ στήν γυναίκα του καί θά εἶναι οἱ δύο σάρκα μία· καί αὐτούς πού ἔνωσε ὁ Θεός, ἄνθρωπος δέν ἐπιτρέπεται νά τούς χωρίζει·

Σύ λοιπόν καί τώρα, Δέσποτα Κύριε ὁ Θεός, εὐλόγησε τούς δούλους σου τούτους, (...) καί (...) καί κάνε ἢ κοπέλα αὐτή νά ἀγαπᾷ καί νά ὑπακούει τόν ἄνδρα της, καί ὁ δούλος σου ἐτοῦτος νά εἶναι κεφαλή τῆς ἐνώσεώς τους, γιά νά ζήσουν κατὰ τό θέλημά σου.

Εὐλόγησέ τους Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, ὅπως εὐλόγησες τον Αβραάμ και την Σάρρα.

Εὐλόγησέ τους Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, ὅπως εὐλόγησες τόν Ἰσαάκ καί τήν Ρεβέκκα.

Εὐλόγησέ τους Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν,
ὅπως εὐλόγησες τόν Ἰακώβ καί ὄλους τούς
πατριάρχους.

Εὐλόγησέ τους Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν,
ὅπως εὐλόγησες τόν Ἰωσήφ καί τήν Ἀσυνέθ.

Εὐλόγησέ τους Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν,
ὅπως εὐλόγησες τόν Μωϋσή καί τήν
Σεπφόρα.

Εὐλόγησέ τους Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν,
ὅπως εὐλόγησες τόν Ἰωακείμ καί τήν Ἄννα.

Εὐλόγησέ τους Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν,
ὅπως εὐλόγησες τόν Ζαχαρία καί τήν
Ἑλισάβετ.

Διαφύλαξέ τους, Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν,
ὅπως διαφύλαξες τόν Ἰωνᾶ στήν κοιλιά τοῦ
κήτους.

Διαφύλαξέ τους, Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν,
ὅπως διαφύλαξες ἀπό τήν φωτιά τούς ἀγίους
τρεις Παῖδες, στέλνοντας δροσιά ἐξ οὐρανοῦ.
Εἶθε νά ἔλθει σ' αὐτούς ἡ χαρά ἐκείνη τήν
ὁποία εἶχε ἡ μακαρία ἀγία Ἑλένη ὅταν βρῆκε
τόν τίμιο Σταυρό.

Μνημόνευσέ τους, Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν,
ὅπως ἐμνημόνευσες τόν Ἐνώχ, τόν Σήμ, τόν
Ἥλία.

Μνημόνευσέ τους, Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, ὅπως ἐμνημόνευσες τούς ἁγίους Σαράντα μάρτυρες δοξάζοντάς τους μέ οὐράνια στέφανα.

Μνημόνευσε Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, τούς γονεῖς πού τούς ἀνέθρεψαν, ἀφοῦ οἱ εὐχές τῶν γονέων, στηρίζουν τά θεμέλια τῶν σπιτιῶν.

Μνημόνευσε Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν καί τούς δούλους σου τούς παρανύμφους πού μετέχουν σ' αὐτήν ἐδώ τήν χαρά.

Μνημόνευσε Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν τοῦ δούλου Σου (...) καί τῆς δούλης Σου (...) καί εὐλόγησέ τους.

Δῶσε νά ἀποκτήσουν παιδιά, νά εἶναι ὑγιῆ, καί οἱ ἴδιοι νά ἔχουν ὁμόνοια στίς ψυχικές καί τίς σωματικές τους σχέσεις.

Δῶσε τους ἐπάρκεια ἀγαθῶν ὥστε νά βοηθοῦν σέ κάθε καλό καί εὐάρεστο σέ Σένα ἔργο.

Νά δοῦν παιδιά ἀπό τά παιδιά τους γύρω ἀπό τό τραπέζι τους.

Να εὐαρεστήσουν μέ τόν τρόπο καί τήν ποιότητα τῆς ζωῆς τους, Ἐσένα Κύριε, καί νά φθάσουν τόν ἁγιασμό τῆς μιμήσεώς Σου,

στόν ὁποῖο πρέπει κάθε δοξολογία, τιμή καί προσκύνησις τώρα καί πάντοτε στους αἰῶνες τῶν αἰώνων.

Β' Εὐχή τοῦ Γάμου

(Αὐτό εἶναι ὁ κυρίως Γάμος: ἡ συνάρμοση τῶν χειρῶν. Νά μη "μπορεῖ" νά κάνει κανείς ἐκ τῶν δύο, κάτι ἐκτός τοῦ ἄλλου. Τά χέρια νά εἶναι "δεμένα" σέ κοινή πορεία. Τά δακτυλίδια καί τά στέφανα εἶναι σύμβολα. Ἡ συνάρμοση τῶν χειρῶν εἶναι τρόπος. Το Μυστήριον ζητάει αὐτό ἀκριβως: τήν ἀλλαγὴ τοῦ μέχρι τότε τρόπου. Τήν συμπόρευση σέ ὅλα καί πρὸς τόν Χριστό).

- Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

- Κύριε, ἐλέησον.

Ο Θεός ὁ ἅγιος, Σὺ πού ἔπλασες ἀπό τό "χῶμα" τόν ἄνθρωπο καί ἀπό τήν "πλευρά" του ἔφτιαξες τήν γυναῖκα καί τούς ἄρμοσες σέ συζυγία ἀλληλοβοηθείας, ἀφοῦ ἔτσι ἄρσεσε στήν πανσοφία σου, νά μὴν εἶναι ὁ μόνος ὁ ἄνθρωπος στήν γῆ, Σὺ, καί τώρα Κύριε μέ τό δικό Σου χέρι, συνάρμοσε τά χέρια τῶν δούλων Σου (...) καί (...), ἀφοῦ ἀπό Ἐσένα δίδεται στόν ἄνδρα ἢ γυναῖκα του.

Δῶσε νά πορεύονται μέ ταυτότητα γνώμης· στεφάνωσέ τους νά γίνουν σάρκα μία· χάρισέ τους "καρπὸν κοιλίας" καί ἀπόλαυση παιδιῶν, γιατί δική σου εἶναι ἡ ἰσχύς καί ἡ δύναμη καί ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τώρα καί πάντοτε καί στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων.

(Μετά ὁ ἱερέας εὐλογεῖ τὰ στέφανα πάνω στό Εὐαγγέλιο τρεῖς φορές, λέγοντας: Εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ ἁγίου Πνεύματος.)

Κατόπιν τους στεφανώνει·

- Στέφεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ (...) τήν δούλη τοῦ Θεοῦ (...) εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

(Αὐτό το κάνει τρεῖς φορές ξεκινώντας ἀπό το μέτωπο του γαμπρού)

- Στέφεται ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ (...) τόν δοῦλο τοῦ Θεοῦ (...) εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

(Αὐτό το κάνει τρεῖς φορές ξεκινώντας ἀπό το μέτωπο της νύφης)

Κατόπιν τα αποθέτει στα κεφάλια τους ψάλλοντας·

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξη καὶ τιμῇ
στεφάνωσον αὐτούς.(γ')

Ἀπόστολος

Ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν
στεφάνους ἐκ λίθων τιμίων.

Ζωὴν ἤτήσαντό σε, καὶ ἔδωκας αὐτοῖς
μακρότητα ἡμερῶν.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τό
Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί,

Νά εὐχαριστεῖτε πάντοτε καὶ γιὰ ὅλα,
τόν Θεό καὶ Πατέρα, στό ὄνομα τοῦ Κυρίου
μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Νά ὑποτάσσεστε ὁ ἓνας
στόν ἄλλο, μέ φόβο Χριστοῦ.

Οἱ γυναῖκες, νά ὑποτάσσονται στοὺς
ἄνδρες τους ὅπως στόν Κύριο, ἀφοῦ ὁ ἄνδρας
εἶναι ἀρχηγός τῆς γυναικός, ὅπως ὁ Χριστός
εἶναι ἀρχηγός τῆς ἐκκλησίας. Ὅπως λοιπόν ἡ
ἐκκλησία ὑποτάσσεται στόν Χριστό, ἔτσι καὶ
οἱ γυναῖκες πρέπει σέ ὅλα νά ὑποτάσσονται
στοὺς ἄνδρες τους.

Οἱ ἄνδρες, νά ἀγαπᾶτε τίς γυναῖκες
σας, ὅπως ὁ Χριστός ἀγάπησε τὴν ἐκκλησία

καί πρόσφερε τή ζωή του γι' αυτήν. Ἦθελε ἔτσι νά τήν ἑξαγιασει, ἀφοῦ τήν καθάρισε μέ τό νερό τοῦ βαπτίσματος καί μέ τόν λόγο, ὥστε ἡ ἐκκλησία νά τοῦ ἀνήκει μέ ὅλη της τή λαμπρότητα, τήν καθαρότητα καί ἀγιότητα, χωρίς ψεγάδι, ἐλάττωμα ἢ κάτι παρόμοιο.

Ἔτσι καί οἱ ἄνδρες ὀφείλουν νά ἀγαποῦν τίς γυναῖκες τους! Ὅπως ἀγαποῦν τό δικό τους τό σῶμα! Ὅποιος ἀγαπάει τή γυναῖκα του, τόν ἑαυτό του ἀγαπάει. Κανείς ποτέ δέν μίσησε τό ἴδιο του τό σῶμα, ἀλλά ἀντίθετα τό τρέφει καλά καί τό φροντίζει· αὐτό κάνει καί ὁ Κύριος γιά τήν ἐκκλησία, γιατί ὅλοι εἴμαστε μέλη τοῦ σώματός του ἀπό τή σάρκα του καί ἀπό τά ὀστά του. Γι' αὐτό λέει ἡ Γραφή, ὅτι θά ἐγκαταλείψει ὁ ἄνδρας τόν πατέρα καί τή μητέρα του, γιά νά ζήσει μαζί μέ τή γυναῖκα του, καί θά γίνουν οἱ δυο τους, "σάρκα μία".

Αὐτό τό γεγονός εἶναι μυστήριο μεγάλο καί ἔχει ἀναλογία μέ τή σχέση Χριστοῦ καί ἐκκλησίας.

Τώρα λοιπόν κι ἐσεῖς, ὁ καθένας, ν' ἀγαπάει τή γυναῖκα του ὅπως ἀγαπάει τόν

ἐαυτό του, καί κάθε γυναῖκα νά σέβεται τόν
ἄνδρα της.-

- Εἰρήνη σοι τῷ ἀναγινώσκοντι.
- Ἀλληλούϊα (γ')

Εὐαγγέλιο

- Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.

- Εἰρήνη πᾶσι.
- Καί τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τό
Ἀνάγνωσμα.

Γινόταν ἓνας γάμος στήν Κανᾶ τῆς
Γαλιλαίας καί ἦταν ἡ μητέρα τοῦ Ἰησοῦ
ἐκεῖ· καί κάλεσαν καί τόν Ἰησοῦ καί τούς
μαθητές του στόν γάμο. Ἀλλά τελείωσε τό
κρασί καί τότε ἡ μητέρα τοῦ Ἰησοῦ τόν
πλησίασε καί τοῦ εἶπε· δέν ἔχουν κρασί. Τῆς
λέει ὁ Ἰησοῦς: Γιατί ἀναμιγνύεσαι στά δικά
μου; Δέν ἔχει ἔρθει ἡ δίκη μου ὥρα ἀκόμη.

Λέει ἡ μητέρα του σ' αὐτούς πού
βοηθοῦσαν στό γάμο: Ὅτι σᾶς πεῖ, νά τό
κάνετε.

Ἐκεῖ στόν χῶρο τοῦ γάμου, ἦταν ἕξι πέτρινες ὑδρίες πού οἱ Ἰουδαῖοι τίς χρησιμοποιοῦσαν νά βάζουν νερό γιά τούς τελετουργικούς καθαρισμούς, καί κάθε μία ἀπό αὐτές χωροῦσε πενήντα ἐκατό κιλᾶ.

Λέει στούς βοηθούς ὁ Ἰησοῦς: Γεμίστε τίς ὑδρίες νερό.

Τότε αὐτοί τίς γέμισαν μέχρι "τά χεῖλη".

Τούς λέει πάλι ὁ Ἰησοῦς: Πάρτε τώρα καί δώστε στόν ὑπεύθυνο τοῦ τραπεζιοῦ. Καί ἐκεῖνοι τό ἔκαναν.

Ὅταν ὁ ὑπεύθυνος γεύθηκε τό νερό πού εἶχε ἐν τῷ μεταξύ γίνει κρασί (καί ἐπειδή δέν γνώριζε ἀπό πού προέρχεται, ἀφοῦ μόνον οἱ βοηθοί τό ἤξεραν, πού εἶχαν κουβαλήσει τό νερό) φωνάζει τόν γαμπρό καί τοῦ λέει: Κάθε ἄνθρωπος παραθέτει πρῶτα τό ἐκλεκτό κρασί καί ὅταν μεθύσουν, τότε παραθέτει καί τό δεύτερης ποιότητας. Σὺ γιατί φύλαξες τό ἐκλεκτό κρασί γιά τώρα;

Αὐτή τήν ἀρχή τῶν θαυμάτων ἔκανε ὁ Ἰησοῦς στήν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καί φανέρωσε τήν δύναμή του καί ἐπίστευσαν σ' αὐτόν οἱ μαθητές του.-

Ψάλτης: Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καί
ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

(Ὁ χορός μεθ' ἐκάστην δέησιν λέγει·)

Κύριε ἐλέησον (ἐκ γ')

Κύριε Παντοκράτορ, ὁ Θεός τῶν
Πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου ἐπάκουσον καί
ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ ἐλέους, ζωῆς,
εἰρήνης, υἰγείας καί σωτηρίας τῶν δούλων
σου (...) καί (...) καί ὑπέρ τοῦ περιεστῶτος
λαοῦ, τῶν ἀπεκδεχομένων τό παρά σου
πλούσιον ἔλεος.

Καί καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα μετά
παρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν
ἐπικαλεῖσθαι σε τόν ἐπουράνιον Θεόν
Πατέρα, καί λέγειν.

- Πάτερ ἡμῶν... (ὅλοι μαζί)

- Ὅτι σου ἐστίν...

- Ἀμήν

- Εἰρήνη πᾶσι

- Καί τῷ πνεύματί σου.

Γ' Εὐχή τοῦ Γάμου

- Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

- Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, Σὺ πού κατεδ' ἐχθης ὅταν ἔγινες ἄνθρωπος νὰ ἐπικυρώσεις τὴν ἱερότητα τοῦ γάμου μέ τὴν συμμετοχὴ Σου στὸν γάμο τῆς Κανᾶ, Σὺ καί τώρα τοὺς δούλους Σου (...) καί (...), πού μέ δική σου παραχώρηση παντρεύτηκαν, διατήρησέ τους "ἐν ὁμονοίᾳ". Δῶσε Κύριε νὰ πορευθοῦν μέ τιμιότητα, νὰ κρατήσουν ἀμόλυντη τὴν συζυγικὴ πίστη, νὰ συμβιώσουν χωρὶς ψυχικὰ τραύματα καί νὰ φτάσουν σέ βαθιὰ γηρατειὰ τηρώντας τίς ἐντολές Σου μέ καθαρή καρδιά,

ἀφοῦ Σὺ εἶσαι ὁ Θεός μας, ἓνας Θεός πού ἐλεεῖ καί σώζει, καί ἐσένα δοξάζουμε μαζί μέ τὸν ἄναρχο Πατέρα καί τό πανάγιο καί ἀγαθὸ καί ζωοποιό Πνεῦμα, τώρα καί πάντοτε καί στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων. -

Δ' Εὐχή τοῦ Γάμου

(Κοινόν Ποτήριον)

- Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

- Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, Σύ πού, μέ τήν δύναμή Σου, ἔφτιαξες τά πάντα, καί στερέωσες τήν γῆ καί ἔκανες γεμάτο ὠραιότητα τόν κύκλο ὄλων αὐτῶν πού δημιούργησες, Σύ Κύριε καί αὐτό τό κοινό ποτήριο πού δίδεις στους ἤδη στεφανωμένους δούλους Σου, εὐλόγησέ τό μέ πνευματική εὐλογία, νά εἶναι γί αὐτούς μετοχή στήν δημιουργία καί ὑπόμνηση τῆς ἀγιωτάτης Εὐχαριστίας, διότι εἶναι εὐλογημένο τό ὄνομά Σου καί εἶναι δοξασμένη ἡ Βασιλεία Σου, τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τώρα καί πάντοτε καί στους αἰῶνες τῶν αἰώνων.

(Τότε ο ἱερέας μεταδίδει τρεις φορές στον καθένα από το κοινό αυτό ποτήριο ψάλλοντας·)

Ἦχος α΄

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καί τό ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Μετά παίρνει στο δεξί του χέρι το Ευαγγέλιο, και κρατώντας με το αριστερό χέρι τον γαμπρό, κάνει τρεις χορευτικούς κύκλους γύρω από το τραπέζι ψάλλοντας:

Ἦχος πλ.α΄

Ἡσαΐα χόρευε· ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν Ἰγαστρὶ, καὶ ἔτεκεν Υἱόν τὸν Ἐμμανουήλ, Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον· Ἀνατολή ὄνομα αὐτῷ· ὃν μεγαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν.

Ἦχος βαρὺς

Ἄγιοι Μάρτυρες, οἱ καλῶς ἀθλήσαντες καὶ Ἀστεφανωθέντες, πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐξά σοι Χριστέ ὁ Θεός, Ἀποστόλων Καύχημα, Μαρτύρων ἀγαλλίαμα, ὧν τό κήρυγμα. Τριάς ἡ ὁμοούσιος.

Κατόπιν ὁ ἱερέας απευθυνόμενος πρῶτα στον γαμπρό και μετά στην νύφη, λέγει:

Μεγαλύνθητι, Νυμφίε, ὡς ὁ Ἀβραάμ, καὶ εὐλογήθητι ὡς ὁ Ἰσαάκ, καὶ πληθύνθητι ὡς ὁ Ἰακώβ, πορευόμενος ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐργαζόμενος ἐν δικαιοσύνῃ τὰς ἐν τολάς τοῦ Θεοῦ.

Καί σύ, Νύμφη, μεγαλύνθητι ὡς ἡ Σάρρα, καὶ εὐφράνθητι ὡς ἡ Ρεβέκκα, καὶ

πληθύνθητι ὡς ἡ Ραχήλ, εὐφραينوμένη τῷ
ιδίῳ ἀνδρί, φυλάττουσα τοὺς ὄρους τοῦ
νόμου, ὅτι οὕτως ηὐδόκησεν ὁ Θεός.

- Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

- Κύριε, ἐλέησον.

Ο Πατήρ, ὁ Υἱός καί τό ἅγιο Πνεῦμα, ἡ
παναγία καί ὁμοούσιος καί ζωοδότις
Τριάς, ἡ μία θεότητα καί βασιλεία,

εὐλόγησε τῶν δούλων σου.... (τά
ὀνόματα) τόν βίον,

γέμισε τήν ζωή τους ἀγαθά,

ἐπικύρωσε* τά στέφανα τοῦ γάμου
τους ὡς ὑπόθεση τῆς βασιλείας Σου,

δῶσε τους μακροζωΐα, ὑγιῆ καί καλά
παιδιά,

προκοπή πίστεως καί βίου, καί δέξου
τους μετόχους τῆς ἀπολαύσεως τῶν ἀγαθῶν
τῆς βασιλείας Σου, μέ τίς πρεσβείες τῆς ἁγίας
Θεοτόκου καί πάντων τῶν ἁγίων Σου.

(*παίρνει ἐδῶ τα στέφανα ἀπό τα κεφάλια
των νεονύμφων και τα δένει μεταξύ τους και
τους τα δίνει να τα ασπαστούν και να τα
έχουν στα εικονίσματα του σπιτιού τους.)

Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ διά τῆς ἐν Κανᾶ ἐπιδημίας τίμιον ἀναδείξας τόν γάμον, Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ Μητρος, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καί πανευφήμων Ἀποστόλων, (...τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ), (τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας), καί πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσει καί σώσει ἡμᾶς ὡς ἀγαθός καί φιλόανθρωπος καί ἐλεήμων Θεός.

Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, ἐλέησον καί σῶσον ἡμᾶς.

Ευχές διάφορες
χρήσιμες στίς περιστάσεις καί τά
γεγονότα ἢ τίς γιορτές τῆς ζωῆς τῶν
Χριστιανῶν.

ΕΥΧΗ ΚΟΛΛΥΒΩΝ

- Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

- Κύριε ἐλέησον

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Σὺ πού μέ μόνο τόν
λόγο Σου δημιουργήσες τόν κόσμον καί
ρύθμισες ἠ γῆ νά παράγει παντός εἶδους
καρπούς γιά ἀπόλαυση καί τροφή δική μας:
Σὺ πού ἀνέδειξες τόν Δαυὶδ καί τοὺς τρεῖς
Παῖδες, πού τρεφόντουσαν μέ κόλλυβα,
λαμπρότερους ἀπὸ τοὺς ἀξιωματούχους τῆς
Βαβυλώνας: Ἐσύ Πανάγαθε Κύριε καί τά
κόλλυβα αὐτά μέ τοὺς διαφόρους καρπούς,
εὐλόγησέ τά καί ἀγίασέ ὅσους τά τρώνε,
γιατί αὐτά προσφέρθηκαν στὸν Ναὸ πρὸς
δόξαν Σου καί εἰς τιμὴν καί μνήμην τοῦ
ἀγίου ... καί γιά μνημόσυνο αὐτῶν πού
πέθαναν ὀρθόδοξοι.

Δῶσε Εὐσπλαχνε Κύριε σ' αὐτούς πού
εὐπρέπησαν τά προσφερθέντα καί σ' ὅσους
ἐπιτελοῦν τήν μνήμη τοῦ ἁγίου..., ὅλα ὅσα
Σοῦ ζητοῦν γιά τήν σωτηρία τους, καθώς καί
τήν ἀπόλαυση τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν τῆς
Βασιλείας Σου· μέ τίς πρεσβεῖες τῆς
παναχράντου Δεσποίνης μας Θεοτόκου καί
ἀειπαρθένου Μαρίας τοῦ ἁγίου... τοῦ ὁποίου
ἐορτάζουμε τήν μνήμη καί ὅλων Σου τῶν
Ἁγίων, ἀφοῦ Ἐσύ εἶσαι αὐτός πού εὐλογεῖ καί
ἀγιάζει τά σύμπαντα, Χριστέ καί Θεέ μας,
καί ἐμεῖς Ἐσένα δοξάζουμε μαζί μέ τόν
ἄναρχο Πατέρα καί τό Πανάγιο καί ζωοποιό
Πνεῦμα, τώρα καί πάντοτε καί στούς αἰῶνες
τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ

Ἐπί Θεμελιώσει νέου σπιτιοῦ.

- Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν
- Κύριε ἐλέησον

Παντοκράτορ Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ, Σὺ πού Δημιούργησες τό σύμπαν "ἐν συνέσει" καί θεμελίωσες τήν γῆ "ἐν ἀσφαλείᾳ", Σὺ Κύριε Δημιουργέ τῶν πάντων, ἐπίβλεψε μέ ἀγαθότητα ἐπί τόν δοῦλον Σου (..), ὁ ὁποῖος θαρρῶντας στήν δύναμη τῆς δικῆς σου ἰσχύος, ἀποφάσισε νά ἀνεγείρη κτίσμα κατοικίας, καί θέλει, Κύριε, νά τό θεμελιώσει μέ τήν δική Σου εὐλογία σέ πέτρα στερεά ὥστε οὔτε ἄνεμος οὔτε νερό οὔτε ὅ,τιδήποτε ἄλλο, κατά τόν λόγο Σου, νά μπορούν νά τοῦ τό καταστρέψουν.

Εὐδόκησε καί δῶσε Κύριε νά τό τελειώσει, νά ἀπολαύση τούς καρπούς τῶν κόπων του, νά φτάσει σέ βαθιά γηρατεία, νά δεῖ ἐγγόνια· πράγματα γιά τά ὁποῖα μακάρι καί νά συμφωνεῖ ἡ δική Σου πάνσοφη πρόγνωση Κύριε, γιατί εἶσαι ἀγαθός καί φιλόανθρωπος Θεός, καί Σέ Σένα ἀνήκει

προσκύνησις καί δόξα, στόν Πατέρα, τόν Υἱό
καί τό Ἅγιο Πνεῦμα, τώρα καί πάντοτε καί
στούς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Ἀμήν -

Εὐχή σέ εὐλογία Βασιλόπιτας

- Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν
- Κύριε ἐλέησον

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Υἱέ τοῦ Θεοῦ, Δημιουργέ τοῦ κόσμου, Θεέ ἄχρονε, πού βασιλεύεις ὅλων τῶν αἰώνων, καί τῆς «βασιλείας Σου οὐκ ἔσται τέλος»·

Εἰσάκουσε τήν προσευχή μας καί τήν ἰκεσία μας αὐτή.

Εὐλόγησε τήν εἴσοδό μας στό νέο ἔτος τῆς χρηστότητός Σου.

Εὐλόγησε τούς ἐντιμότετους ἄρχοντες τῆς πόλης μας, καί τοῦ Νομοῦ μας, καί ὅλον τόν λαό τῆς περιοχῆς αὐτῆς.

Εὐλόγησε καί τά δῶρα αὐτά πού ἔχουν παρατεθῆ πρός δόξαν Σοῦ καί τοῦ μονογενοῦς Σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, καί πρός τιμήν τοῦ ἁγίου πατέρα μας Βασιλείου τοῦ Μεγάλου.

Ἀξίωσέ μας, ὅπως ἡ γεύση τους θά εὐφράνει τά σωματικά μας αἰσθητήρια, ἔτσι καί ἡ εὐλογία Σου νά εὐφράνει τόν ἐσωτερικό μας κόσμο.

Δῶσε, Κύριε, σέ ὄλους μας τήν ειρήνη
Σου. Ἐχε μας κάτω ἀπό τήν σκέπη Σου καί
τήν προστασία Σου. Γέμισε τήν ζωή μας,
ὄλων τῶν παιδιῶν Σου, μέ τήν αἴσθησι τῆς
στοργικῆς παρουσίας Σου.

Κάνε τό νέο ἔτος, (...) χρόνια ἀπό τότε
πού κατέβηκες στήν γῆ γιά μᾶς γιά τήν
σωτηρία μας, νά εἶναι γιά ὄλους μας αἴσιο,
καί γεμάτο: μέ τό φῶς Σου, μέ προκοπή, μέ
ἐπιτυχία καί μέ εὐτυχία.

Φώτιζέ μας ὄλους, νά θέλωμε νά
ἐργαζόμαστε πάντοτε, μέ ἐνδιαφέρον καί μέ
πνεῦμα θυσίας, γιά τό καλό καί γιά τό
συμφέρον ὄλων,

μέ τίς πρεσβεῖες τῆς Παναγίας Μητέρας
Σου τῆς ἀειπαρθένου καί Θεοτόκου Μαρίας,
τοῦ ἁγίου Βασιλείου καί ὄλων τῶν ἁγίων
Σου. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΥΛΟΓΙΑΣ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ

- Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν
- Κύριε ἐλέησον

Κύριε, παντοδύναμε Θεέ καί Πατέρα, Σέ
εὐχαριστοῦμε, γιατί ἔστειλες τόν Υἱό
Σου τόν μονογενῆ, τόν Κύριό μας Ἰησοῦ
Χριστό, νά μᾶς σώσει μέ τόν θάνατό Του στόν
Σταυρό· μέ τήν ταφή καί τήν ἀνάστασή Του.

Καί τώρα Σέ παρακαλοῦμε, ὅπως τότε,
πού λίγο πρὶν ἀπό τά ἄχραντα πάθη Του ὁ
Υἱός Σου πῆγε, στήν Ἱερουσαλήμ, καί ὁ λαός
πού ζοῦσε στό σκοτάδι τοῦ θανάτου,
βλέποντας ὅτι εἶχε ἀναστήσει τόν Λάζαρο,
βγῆκαν καί Τόν ὑποδέχθηκαν κρατώντας στά
χέρια τους βάρια· καί Τόν δοξολογοῦσαν· καί
φώναζαν· καί τό κήρυτταν, ὅτι ἔρχεται Αὐτός
πού εἶναι ἡ ἀνάσταση· ἔτσι καί ἐμᾶς τώρα
πού γιά νά δείξουμε ὅτι αὐτό τό πιστεύουμε
βαθιά, κρατᾶμε στά χέρια μας τά βάρια,
σύμβολα τῆς νίκης καί τῆς ἀνάστασης,
στήριξέ μας ἀσάλευτους σ' αὐτήν τήν πίστη.

Καί ὅπως τά παιδιά ἐκεῖνα, πού
φώναζαν τότε τό «ὠσαννά» τά ἐθαύμαζες,

κάμε, νά μείνει μέσα μας γιά πάντα, αὐτή ἡ πίστη καί ἡ πνευματική τους ὁμορφιά.

Καί ἀξιώσέ μας, Οὐράνιε Πατέρα μας, μέ τέτοιο φρόνημα, μέ τέτοια δύναμη ψυχῆς νά ἐορτάσουμε καί μεῖς ἐφέτος καί νά ἐορτάζουμε πάντοτε τήν ἀνάσταση τοῦ Υἱοῦ Σου καί Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, μαζί μέ Τόν ὁποῖο καί μέ τό ἅγιο Πνεῦμα, σέ δοξάζομε τώρα καί πάντοτε καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΥΛΟΓΙΑΣ ΣΤΑΦΥΛΙΩΝ

στήν Γιορτή τῆς Μεταμορφώσεως
(6 Αὐγούστου)

- Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν
- Κύριε ἐλέησον

Εὐλόγησε, Κύριε, τά σταφύλια αὐτά, τόν νέο καρπό τοῦ ἀμπελιοῦ τόν ὅποιο μέ τούς κατάλληλους ἀνέμους καί τήν βροχή καί τήν γαλήνη τῶν ἡμερῶν τόν ἔκανες νά ὠριμάσει.

Δῶσε, Κύριε, αὐτή ἡ προσφορά σέ Σένα τῶν πρώτων αὐτῶν καρπῶν νά εἶναι γιά μᾶς πού θά τά γευθοῦμε εὐλογία καί εὐφροσύνη, καί γι' αὐτούς πού τά πρόσφεραν, συγχώρησις τῶν ἁμαρτιῶν τους μέσω τοῦ ἁγίου Σώματος καί Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου μέ τόν ὅποϊον καθώς καί μέ τό πανάγιο καί ἀγαθό καί ζωοποιό Πνεῦμα εἶσαι εὐλογητός τώρα καί πάντοτε καί στούς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Ἀμήν-

ΕΥΛΟΓΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΓΙΑ ΛΟΓΧΗ

Τροπάρια

(ὅταν "σταυρώνει" ὁ ἱερέας μέ τήν ἁγία
Λόγχη)

Ἦχος α'

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, ἀνηρέθη ἡ
Στυραίνης, ἐπατήθη ἡ δύναμις τοῦ ἐχθροῦ·
οὔτε γάρ Ἄγγελος, οὐκ ἄνθρωπος, ἀλλ' αὐτός
ὁ Κύριος ἔσωσας ἡμᾶς · δόξα σοι.

Δόξα. Ἦχος δ'

Ἐξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ
Ενόμου, τῷ τιμίῳ σου Αἵματι· τῷ Σταυρῷ
προσηλωθεῖς, καί τῇ Λόγχῃ κεντηθεῖς, τήν
ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις, Σωτήρ
ἡμῶν· δόξα σοι.

Καί νῦν

Λόγχῃ πλευράν, ὦ Χριστέ μου, νυγείς σου,
Λτήν ἐκ πλευρᾶς ἀνθρωπίνης κτισθεῖσαν,
ὀλέθρου πᾶσι βροτοῖς γεγонуῖαν πρόξενον,
τῆς κατάρας ἠλευθέρωσας.

ΕΥΧΗ ΣΕ ΑΡΡΩΣΤΟ

- Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

- Κύριε ἐλέησον

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, καί Θεέ μας.
Σύ πού θεράπευσες χρόνιες καί φοβερές
ἀσθένειες·

Σύ πού θεράπευσες καί τήν πεθερά τοῦ
ἀγίου Ἀποστόλου Πέτρου πού βασανιζόταν
ἀπό πυρετό·

Σύ Κύριε, πού μᾶς δοκιμάζεις μέ
συμπάθεια καί μᾶς γιατρεύεις μέ καλωσύνη·

Σύ Κύριε πού ἔχεις τήν δύναμη νά μᾶς
ἐλευθερώνεις ἀπό κάθε ἀρρώστια καί
ἀδυναμία·

Ἐσύ καί τώρα, Κύριε, γιάτρεψε τόν
δοῦλο σου.... ἀπό τήν ἀρρώστια πού τόν
ταλαιπωρεῖ, ἀνάστησέ τόν ἀπό τόν βάσανο
τῆς κατακλίσεως καί τῆς ὀδύνης μέ τό
φάρμακο τῆς μεγάλης ἐλεημοσύνης σου καί
ἀποκατάστησέ τον σέ τελεία ἴαση καί ὑγιεία.

Σύ εἶσαι, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ ἰατρός
τῶν σωμάτων καί τῶν ψυχῶν μας καί σέ
σένα ἀναπέμπουμε δόξα μαζί μέ τόν Πατέρα

καί τό ἅγιο Πνεῦμα, τώρα καί πάντοτε καί
στούς αἰῶνες τῶν αἰῶνων. Ἀμήν. -

ΕΥΧΗ ΣΕ ΚΑΘΕ ΑΡΡΩΣΤΙΑ

- Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν
- Κύριε ἐλέησον

Δέσποτα Παντοκράτορ, ἰατρέ τῶν ψυχῶν καί τῶν σωμάτων μας, Σύ πού μᾶς ταπεινῶνεις μέ τήν ἀσθένεια ἀλλά καί μᾶς ἀποκαθιστᾶς στήν ὑγεία, τόν ἀδελφό μας ... πού ἀσθενεῖ βοήθησέ τον μέ τήν ἀγάπη σου.

Ἄπλωσε τό χέρι Σου πού σκορπίζει ἴαση καί θεραπεία καί θεράπευσέ τον ἐγείροντάς τον ἀπό τό κρεβάτι τῆς ἀρρώστιας. Διῶξε τήν ἀρρώστια, ἀπομάκρυνε ἀπ' αὐτόν κάθε πληγή, κάθε πόνο, κάθε ἐπιδημία, κάθε πυρετό ἢ ρίγος· καί ἂν ὁ δοῦλος αὐτός ἔχει ἀμαρτήσῃ συγχώρησέ τον κατά τό πολύ ἔλεός σου.

Ναί, λυπήσου τό πλᾶσμα σου, Κύριε καί Θεέ μας, Σύ πού εἶσαι εὐλογητός μαζί μέ τόν Κύριο μας Ἰησοῦ Χριστό, καί μέ τό Ἅγιο καί πανάγαθο καί ζωοποιό Πνεῦμα, τώρα καί πάντοτε καί στούς αἰῶνες τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.-

ΕΥΧΗ ΣΕ ΒΑΣΚΑΝΙΑ

- Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

- Κύριε ἐλέησον

Κύριε καί Θεέ μας, Βασιλεῦ τῶν αἰώνων,
Παντοκράτορ καί παντοδύναμε·

Ἐσένα πού δημιούργησες τά πάντα καί τροποποιεῖς τά πάντα μόνο μέ τήν ἀπόφασή σου·

Ἐσένα πού τήν πελώρια φωτιά στήν Βαβυλῶνα τήν μετέβαλες σέ δροσιά καί διαφύλαξες σώους τούς ἁγίους σου τρεῖς Παῖδας·

Ἐσένα πού εἶσαι ἰατρός καί θεραπευτής τῶν ψυχῶν μας, καί ἡ ἀσφάλεια αὐτῶν πού ἐλπίζουν σέ σένα·

Ἐσένα παρακαλοῦμε καί ἱκετεύουμε·

Απομάκρυνε, φυγάδευσε καί ἀπέλασε κάθε δαιμονική ἐνέργεια , κάθε σατανική ἔφοδο καί κακή διάθεση, κάθε πονηρή περιέργεια καί βλάβη καί βασκανία ὀφθαλμῶν, τῶν κακοποιῶν καί πονηρῶν ἀνθρώπων, ἀπό τόν δούλον (ην) σου

Ὅπως καί ἂν συνέβη, Κύριε, ὅποιο ἀπό τά προσόντα καί τίς ἀρετές τοῦ δούλου σου

.... καί ἂν προκάλεσαν τήν βασκανίαν τῶν φθονερῶν ἀνθρώπων, Ἐσύ Κύριε, ἄπλωσε τό παντοδύναμο χέρι Σου καί προστάτευσε καί κάλυψε τό πλᾶσμα σου ἐτούτο. Στειλε του Ἄγγελον εἰρήνης, φύλακα ψυχῆς καί σώματος ὁ ὁποῖος νά τόν προστατεύσει ἀπό κάθε κακή ἐπιθυμία, κάθε μαγεία, κάθε βασκανεία φθονερῶν ἀνθρώπων, ὥστε φρουρούμενος "ὑπό τήν σκέπην Σου" ὁ δοῦλος σου ἐτούτος νά ψάλλει μέ χαρά "ὁ Κύριος εἶναι βοηθός μου καί δέν θά φοβηθῶ τούς ἀνθρώπους" καθῶς καί "δέν θά φοβηθῶ κακά ἀφοῦ ἐσύ εἶσαι μαζί μου, δύναμῖς μου, Ἀρχηγός τῆς εἰρήνης μου, Πατέρας τῆς Βασιλείας πού θά ἔλθει".

Ναί, Κύριε καί Θεέ μας, λυπήσου τό πλᾶσμα σου, σῶσε τόν δοῦλο σου ἀπό κάθε βλάβη πού προέρχεται ἀπό τήν βασκανία καί διαφύλαξέ τον ἀπό κάθε κακό, μέ τίς πρεσβεῖες τῆς Ὑπερευλογημένης ἐνδόξου Δεσποίνης μας Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν φωτόμορφων Ἀγγέλων καί ὄλων τῶν Ἁγίων σου. Ἀμήν. -

(τοῦ ἁγίου Μοδέστου)

- Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

- Κύριε ἐλέησον

Κύριε καί θεέ μας, ἀξιώσέ με τῆς Βασιλείας σου· ἐσένα καί μόνον ἐπόθησε ἡ ψυχή μου καί γιά τό ἅγιο ὄνομα σου ἀδιαφόρησα γιά τά βάσανα καί τόν θάνατο μέ τά ὁποῖα μέ ἀπειλήσαν.

Μή μέ κρίνεις, Φιλάνθρωπε Κύριε, ἀνάξιο τῶν ἀγαθῶν σου, ἀλλά ἄκουσέ με καί πρόσδεξαι τήν προσευχή μου.

Ὅποιος ἐπικαλεσθεῖ τό ὄνομα μου καί ἐορτάσει τήν μνήμη ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ νά ἔχει ἐσένα Κύριε βοηθό· νά μή τόν ἐγκαταλείπεις ἀλλά νά τόν γεμίσεις μέ κάθε ἀγαθό καί νά τοῦ δίνεις πλούσια τά ἐλέη σου.

Ὅποιον διαβάζει τό συναξάριο τοῦ μαρτυρίου μου, εὐλόγησέ τον Κύριε μέ ὅλη του τήν παρουσία, ἀποδιώχνοντας "διά τοῦ ὀνόματος τοῦ δούλου σου Μοδέστου" κάθε ἀρρώστια καί βλάβη ἀπό ὅλα του τά ὑποστατικά καί τά ζῶα.

Ναί, Δέσποτα, εἰσάκουσε τήν προσευχή μου καί εὐλόγησε καί αὐξήσε τά ζῶα του

ὅπως ἔκανες μέ τά ποίμνια τοῦ Ἀβραάμ τοῦ
Ἰσαάκ καί τοῦ Ἰακώβ καί ὅλων τῶν ἀληθινῶν
δούλων σου, Ἐσύ πού εἶσαι εὐλογητός εἰς
τούς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Ἀμήν. -

ΕΥΧΗ ΣΕ ΕΥΛΟΓΗΣΗ ΟΧΗΜΑΤΟΣ

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, δημιουργέ προνοητή
καί φροντιστή τῆς ὅλης Δημιουργίας, Σὺ
Πατέρα ὄλων τῶν ἀνθρώπων, πού μεριμνᾷς
γιά τίς ἀνάγκες μας καί ρυθμίζεις τήν ζωή
μας καί ὅσον ἀφορᾷ τήν πορεία της, ἀλλά καί
ὅσον ἀφορᾷ τήν ποιότητά της,

Ἐσένα παρακαλοῦμε, ὅλοι ἐμεῖς ἡ
Ἐκκλησία Σου, ὅλοι ὅσοι συναζόμεστε στόν
πατρικό οἶκο γύρω ἀπό τήν παρατιθεμένη
ἀπό Ἐσένα τράπεζα,

Σέ ἱκετεύουμε γιά τόν ἀδελφό μας
καί γιά τήν ἀσφάλεια τῆς ζωῆς του.

Ζέστανέ τον μέ τήν στοργή τῶν νοητῶν
περυύγων Σου, ἀσφάλισέ τον ὑπό τήν
προστασία τοῦ ἀγγέλου του, ἀξίωσέ τον νά
ζήσει ἐμπειρικά τήν στοργή Σου, μέ τίς
πρεσβεῖες τῆς ἀγίας Μητέρας μας Θεοτόκου
Μαρίας, τῶν φωτοειδῶν ἀγγέλων καί ὄλων
τῶν ἀγίων Σου.

ΑΜΗΝ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ & ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

Μακαρία η οδός ην πορεύει σήμερον, ότι ητοιμάσθη σοι τόπος αναπαύσεως

Προς σε, Κύριε, κεκράξομαι ο Θεός μου

Προς Κορινθίους πρώτης επιστολής

Παύλου το ανάγνωσμα.

Αδερφοί, σας θυμίζω το χαρμόσυνο μήνυμα που σας έφερα με το κήρυγμα μου. Αυτό το μήνυμα το δεχθήκατε, σ' αυτό παραμείνατε σταθεροί, μ' αυτό και σώζεστε. Αν βέβαια μένετε προσκολλημένοι σ' αυτό, με το νόημα που σας το κήρυξα, εκτός και εάν ανόητα πιστέψατε!

Σας παρέδωσα τη διδασκαλία που είχα κι εγώ παραλάβει και που έχει πρωταρχική σημασία: ότι δηλαδή ο Χριστός πέθανε (σύμφωνα με τις Γραφές) για τις αμαρτίες μας· ενταφιάστηκε, αναστήθηκε την τρίτη ημέρα και εμφανίστηκε στον Πέτρο, έπειτα και στους Δώδεκα. Στη συνέχεια εμφανίστηκε σε περισσότερους από πεντακόσιους αδερφούς συγχρόνως, από τους οποίους κάποιοι πέθαναν, οι περισσότεροι όμως είναι ακόμα στη ζωή.

Έπειτα εμφανίστηκε στον Ιάκωβο, έπειτα σε όλους τους αποστόλους. Τελευταία από όλους, εμφανίστηκε και σ' εμένα το έκτρωμα! Γιατί εγώ πραγματικά είμαι ο τελευταίος ανάμεσα σ' όλους τους αποστόλους· εγώ δεν είμαι άξιος ούτε να ονομάζομαι απόστολος, γιατί καταδίωξα την εκκλησία του Θεού.

Με τη χάρη όμως του Θεού έγινα αυτό που έγινα· κι αυτή η χάρη προς εμένα δεν υπήρξε άκαρπη. Εργάστηκα περισσότερο απ' όλους τους αποστόλους, όχι βέβαια εγώ, αλλά η χάρη του Θεού που με συνοδεύει. Είτε εγώ, λοιπόν, είτε εκείνοι, αυτά που πιστεύουμε κηρύττουμε.

Αφού λοιπόν κηρύττουμε, ότι ο Χριστός έχει αναστηθεί, πώς μερικοί ανάμεσα σας ισχυρίζονται ότι δεν υπάρχει ανάσταση νεκρών; Αν δεν υπάρχει ανάσταση νεκρών, τότε ούτε ο Χριστός δεν έχει αναστηθεί. Κι αν ο Χριστός δεν έχει αναστηθεί, τότε η διδασκαλία μας είναι χωρίς νόημα, το ίδιο και η πίστη σας.

Αν η χριστιανική ελπίδα μας περιορίζεται μόνον σ' αυτήν εδώ τη ζωή, τότε είμαστε οι πιο αξιοθρήνητοι απ' όλους τους ανθρώπους.

Η αλήθεια όμως είναι, ότι ο Χριστός έχει αναστηθεί. Κάνοντας την αρχή, για την ανάσταση όλων των νεκρών! Γιατί, όπως ο θάνατος ήρθε στον κόσμο από έναν άνθρωπο,

έτσι από έναν άνθρωπο ήρθε και η ανάσταση των νεκρών. Όπως λοιπόν πεθαίνουν όλοι εξαιτίας της συγγένειας με τον Αδάμ, έτσι, χάρη στη συγγένεια με το Χριστό, όλοι θα αναστηθούν στη ζωή.

Ο καθένας με την δική του σειρά, πρώτος αναστήθηκε ο Χριστός, έπειτα θ' αναστηθούν όσοι είναι δικοί του, κατά την ημέρα της παρουσίας του. Ύστερα θα έρθει το τέλος, όταν ο Χριστός, έχοντας καταργήσει κάθε αρχή, εξουσία και δύναμη, θα παραδώσει τη βασιλεία στο Θεό και Πατέρα.

Γιατί ο ίδιος ο Χριστός πρέπει να βασιλεύει ωσότου ο Θεός υποτάξει σ' αυτόν όλους τους εχθρούς. **Ο τελευταίος εχθρός που θα συντριβεί θα είναι ο θάνατος.**

Εὐαγγέλιο

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην

Κεφ. ε' 24-30

Εἶπε ὁ Κύριος στοὺς Ἰουδαίους:
-²⁴Σᾶς βεβαιῶνω πὼς ὅποιος δέχεται τὰ
λόγια μου καθὼς καὶ Αὐτόν πού μέ ἔστειλε,
ἔχει αἰώνια ζωή: Δέν θά κριθεῖ· ἀλλά ἔχει
"μεταβεῖ" ἤδη, ἀπό τόν θάνατο στήν Ζωή.

²⁵ Ἀλήθεια σᾶς λέω, θά ρθεῖ ὥρα, καί
μᾶλλον ἤδη ἔφθασε, πού οἱ νεκροί-
πνευματικά θά ἀκούσουν τήν διδασκαλία τοῦ
Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ· καί ὅσοι τήν ἀποδεχθοῦν θά
ζήσουν.

²⁶Γιατί ὅπως ὁ Πατέρας εἶναι πηγὴ τῆς
ζωῆς, ἔτσι ἔκανε καί τόν Υἱό πηγὴ ζωῆς· ²⁷καί
τοῦ ἔδωσε ἐξουσία νά κρίνει τοὺς
ἀνθρώπους, γιατί αὐτός εἶναι ὁ Υἱός τοῦ
Ἀνθρώπου.

²⁸Μὴν ἐκπλήττεσθε γι' αὐτό. Κάποια
στιγμὴ ἀκόμα καί οἱ σωματικά νεκροί θ'
ἀκούσουν τή φωνή του.

²⁹ Τότε ὅσοι ἔζησαν δίκαια, θ'
ἀναστηθοῦν γιά νά μετάσχουν στήν ὄντως
Ζωή· ὅσοι ὅμως ἔζησαν κάνοντας φαῦλα

ἔργα, θά ἔγερθῶν γιά ν' ἀντιμετωπίσουν τήν καταδίκη τοῦ χωρισμοῦ ἀπό τόν Θεό.

³⁰ Ἐγώ δέν κάνω τίποτε ἀπό μόνος μου· ἀποφασίζω ὡς κριτής, σύμφωνα μέ ὅσα ἀκούω ἀπό τόν Πατέρα, καί οἱ ἀποφάσεις μου εἶναι δίκαιες· γιατί δέν ἐπιζητῶ νά ἱκανοποιήσω τό δικό μου θέλημα, ἀλλά τό θέλημα τοῦ Πατέρα, πού μέ ἀπέστειλε στόν κόσμο αυτόν.

Συγχωρητική ευχή σέ κεκοιμημένο

Κύριε και Δέσποτα της ζωής μας, των ψυχών και των σωμάτων μας, Συ που με την Ανάστασή Σου συνέτριψες τον θάνατο και αφαίρεσες από τον διάβολο κάθε εξουσία, και έδωκες στον κόσμο σου ζωή,

ανάπαυσε την ψυχή του κεκοιμημένου δούλου σου (το όνομα) σε «κατάσταση» γεμάτη φως και χαρά, «εκεί» που δεν υπάρχει οδύνη, λύπη και στεναγμός.

Κάθε αμάρτημα που διέπραξε, είτε με έργο, είτε με λόγο, είτε κατά διάνοιαν, Συ, σαν Πανάγαθος και Φιλάνθρωπος Θεός, συγχώρησέ το. Δεν υπάρχει, Κύριε, άνθρωπος, που θα ζήσει και δεν θα αμαρτήσει. Αναμάρτητος είσαι μόνο Συ. Η δικαιοσύνη σου, είναι δικαιοσύνη αιώνια και ο λόγος Σου αλήθεια.

Συ είσαι η ανάσταση, η ζωή, και η ανάπαυση του κεκοιμημένου δούλου Σου (το όνομα) Χριστέ και Θεέ μας, και σε Σένα αναπέμπουμε δόξα, καθώς και στον άναρχο Πατέρα Σου και στο πανάγιο και αγαθό και ζωοποιό σου Πνεύμα, τώρα και πάντοτε, και στους αιώνες των αιώνων. Αμήν

ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΗΣ ΓΛΩΣΣΙΚΗΣ ΜΟΡΦΗΣ

Προσευχή είναι η πιο συνηθισμένη και κοινή θρησκευτική λέξη και ενέργεια. Αφορά χριστιανούς αλλά και ειδωλολάτρες. Αφορά συνειδητοποιημένους πιστούς αλλά και εξ έθους θρησκευομένους.

Για την Εκκλησία του Χριστού προσευχή είναι η αναστροφή του ενδιαφέροντος και της προσοχής του ανθρώπου από τον εαυτό του προς τον Χριστό. Η προσπάθεια ελευθερίας από την εγωιστική αυτοαναφορικότητα στην ελευθερία της αγάπης.

Το μέγεθος και το βάρος της εγωιστικής φίλαυτης αγάπης κάνει κατ' αναλογία δύσκολη την προσευχή. Ενώ όλες οι θρησκευτικές εκφράσεις και εκδηλώσεις συνηθίζονται, για την προσευχή ισχύει ότι «έως τή στερνή μας πνοή, χρειάζεται άγων α» (ἄββᾶς Ἀγάθων Θ', Εἶπε Γέρων, εκδ. ΑΣΤΕΡΟΣ, 1996).

Η προσευχή των Χριστιανών έχει δύο μορφές. Την προσωπική ή οικογενειακή, στο

«ταμιεῖον» (Ματθ.6,6) όπως λέει το Ευαγγέλιο και την από κοινού με τους αδελφούς στις λατρευτικές συνάξεις και την Ευχαριστία. Η Εκκλησία με την κοινή προσευχή ως σώμα και «οικογένεια» Χριστού προσπαθεί, με την μουσική επένδυση των λόγων της κοινής λατρείας και προσευχής, να διευκολύνει τα μέλη της στο να προσεύχονται. Όμως πλέον είμαστε σε εποχή που η εκ «φύσεως» δυσκολία αυξήθηκε και από την έλλειψη κατανόησης της γλώσσας.

Το θέμα είναι μεγάλο και οι ενστάσεις πολλές. Ας δούμε τις βασικότερες.

Πρώτη ένσταση είναι ότι χάνεται (με την μετάφραση) η ομορφιά και η ακριβολογία της αρχαίας γλώσσας. Αυτό το "επιχείρημα" μοιάζει με την ένσταση των αρχαίων εκείνων αιρετικών που θεωρούσαν τον τρόπο γέννησης του Χριστού διά της φυσικής ανθρώπινης οδού, ως πράγμα "ακαλλές"! Κατ' αναλογία, κάποιοι, θεωρούν την χρήση της καθημερινής γλώσσας απαράδεκτη για την ομορφιά της Θ. Λειτουργίας ξεχνώντας ότι "πᾶσα ἡ δόξα τῆς

θυγατρός τοῦ Βασιλέως ἔσωθεν" (Ψαλμ. 44,14).

Δεν είναι η γλωσσική μορφή το ουσιώδες, η γλώσσα είναι το περιτύλιγμα. Άραγε δεν θα ειδωλολατρεί η Εκκλησία του Χριστού "θεοποιώντας" ένα γλωσσικό σχήμα αφού στην δική μας Εκκλησία δεν υπήρξε ποτέ διδασκαλία για ιερές γλώσσες ή γλώσσες του Σταυρού; (ελληνικά, λατινικά, εβραϊκά, στην επιγραφή του Πιλάτου στον Σταυρό!).

Δεν είναι το κάλλος της γλώσσας ο λόγος που χρησιμοποιήθηκαν τα ελληνικά, αλλά η διάδοσή τους σχεδόν "ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον" του τότε μεσογειακού κόσμου. Αν άλλη γλώσσα μιλιόταν, θα γινόταν χρήση εκείνης, ως επικρατούσης γλώσσας.

Η ποιητική δυναμική και η ακριβολογία της γλώσσας είναι μεγάλα και σπουδαία θέματα και όποιος τα αγνοεί λαθεύει. Αλλ' όμως δεν μπορεί να είναι προαπαιτούμενα για την σχέση με τον Χριστό και την Εκκλησία. Μακάρι να γινόταν να συνδυαστούν. Σήμερα όμως σε μια εποχή "φασιστικής" απλοποίησης των πάντων είναι

εξωπραγματικό να πιστεύουμε, ότι μπορούν να συνδυαστούν και τελικώς να κλείνουμε τον δρόμο προς τον Χριστό στους περισσότερους, "διά τήν παράδοσιν ἡμῶν".

Δεύτερη ένσταση είναι ότι η γλώσσα είναι πλέον καθιερωμένη παράδοση της Εκκλησίας και δεν επιτρέπεται αλλαγή αφού εξαγιάστηκε από την χρήση αιώνων. Όμως είναι θεολογική τραγωδία να μην έχουμε ξεκάθαρο μέσα μας το ότι, **παράδοση είναι ο Χριστός** και η διδασκαλία της σωτηρίας των ανθρώπων και όχι τα καιρικά σχήματα. **Αποκάλυψη είναι ο Χριστός**, και συνεπώς τα βιβλικά κείμενα έχουν αξία (σε όποια γλώσσα) επειδή είναι Λόγος για την Αποκάλυψη-Χριστό!! Κάθε τι που εμποδίζει την γνωριμία με τον Χριστό πρέπει να "αίρεται", για να γίνεται εύκολος και καθαρός από εμπόδια ο δρόμος προς τον Χριστό. Άλλωστε ο Χριστός δεν ήρθε να εξαγιάσει πολιτιστικά εκδηλώματα και αυτό μας το έδειξε με την στάση του για τις παραδόσεις των Εβραίων (Μαρκ 7, 8-9) και την γλώσσα τους (Μαρκ 7, 6-7). Για να μη θυμήσουμε εν προκειμένω την επισήμανση

του αγίου Ιερομάρτυρα Κυπριανού, επισκόπου Καρχηδόνος (258 μ.Χ) ότι "η επίκληση της αρχαιότητας μιας παραδόσεως δεν είναι απαραίτητως τεκμήριο γνησιότητας, μπορεί να είναι χρονία πλάνη"!

Η ένσταση για το ότι την εποχή της Τουρκοκρατίας (που ήταν εποχή άγνοιας και σκοταδιού) δεν χρειάστηκε αλλαγή της γλώσσας και συνεπώς ούτε και σήμερα, είναι απλώς εξωπραγματική. Η Τουρκοκρατία έχει τα δικά της δεδομένα και οι κοινότητες των Ρωμηών τότε είναι κολεκτιβιστικές. Έχουν το σχήμα κοινότητας, αλλά ουσιαστικά τα πρόσωπα υπάρχουν μόνο ως υπηρέτες της συντήρησης της κολεκτιβιστικής κοινότητας. Έξω από το μαντρί το πρόβατο το έτρωγε ο λύκος! Η Εκκλησία του Χριστού όμως δεν φιλοδοξεί να είναι... μαντρί! Τότε ίσως χρειαζόταν να είναι, τώρα και να θέλει δεν γίνεται. Τότε οι άνθρωποι υπήρχαν επειδή υπήρχε η κοινότητα, σήμερα είμαστε στο εντελώς αντίθετο σχήμα της αυτονομίας, ούτε καν της συνειδητής ενοριακής σχέσεως. Τότε ο άνθρωπος είχε μόνο υποχρεώσεις. Σήμερα έχει μόνο δικαιώματα. Το "τώρα"

είναι άθλιο κατά την γνώμη κάποιων, αλλά και το "τότε" δεν πρέπει να γοητεύει την Εκκλησία του Χριστού!

Η ελευθερία να πραγματοποιήσει κανείς είτε το καλό είτε το κακό, είναι όρος απαράβατος και προϋπόθεση ανυπέρθετη για την συμμετοχή στην Εκκλησία... "όστις θέλει...".

Για τους τότε χριστιανούς δεν υπήρχε θέμα γλώσσας, όχι επειδή καταλάβαιναν τα λεγόμενα και τα τελούμενα, αλλά γιατί εμπιστευόντουσαν τον παπά και τον δεσπότη. Σήμερα οι άνθρωποι ούτε θέλουν να εμπιστευθούν ούτε... μπορούν, αφού οι ίδιοι οι κληρικοί ζουν με τρόπο αναξιόπιστο και στα κηρύγματα ακόμα "πιπιλίζουν" την γνωστή καραμέλα, ότι τα μυστήρια τελούνται από τον Χριστό. Φυσικά από τον Χριστό τελούνται, αλλά δια των ιερέων. Αν ο κληρικός δεν "παίζει" ρόλο, τότε έφτασε η εποχή χειροτονίας ρομπότ για διπλή εξασφάλιση: και παροχή υπηρεσιών και έλλειψη προβλημάτων.

Είναι προφανές λοιπόν ότι δεν υπάρχει αναλογία δεδομένων. Το επιχείρημα είναι

εξωπραγματικό. Πρέπει να δούμε και να αντιμετωπίσουμε τα τωρινά δεδομένα, **σήμερα**. Οι πρόγονοί μας αντιμετώπισαν τα θέματα που είχαν, όπως **τότε** αυτοί έκριναν και τώρα πλέον αυτοί βρίσκονται στην κρίση του Θεού. Για μας είναι υπεκφυγή να αναζητούμε στο παρελθόν μοτίβα λύσεων των προβλημάτων του "τώρα".

Η βασική αρχή της «υπ' ουρανόν» Εκκλησίας να μη επιβάλλει μια γλώσσα αλλά η προσευχή να γίνεται στις τοπικές γλώσσες και τα ιδιώματα, είναι καθοδηγητική και για τη σημερινή ελληνική πραγματικότητα. Και στις δύο μορφές προσευχής που προαναφέραμε επιδιώκεται το ίδιο σκοπούμενο. Να αγαπήσουμε τον Χριστό βαθύτερα και ουσιαστικότερα και να Τον βλέπουμε στο πρόσωπο κάθε αδελφού. Να προσευχόμαστε με αμεσότητα. Η γνώση και η συνείδηση των λεγομένων είναι απαραίτητη προϋπόθεση σχέσεως. Και οπωσδήποτε, απαιτείται «θράσος» να ζητάμε να μας ακούσει, ενώ εμείς δεν καταλάβαμε τί Του είπαμε!!!

Η ανάγκη και το σωστό είναι, ο χριστιανός «συναγόμενος» στην Ευχαριστία ή στις ακολουθίες να μπορεί να προσεύχεται **μαζί με τον ιερέα**, και όχι να πρέπει να σκέφτεται τι λέει ο ιερέας, ακόμη και αν είναι κατανοητή η γλώσσα. Πολύ περισσότερο όταν ο χριστιανός βρίσκεται στην κατάσταση που επισημαίνει ο απόστολος Παύλος (Α' Κορ. 14,16), δηλαδή να μη μπορεί να πει το αμήν, αφού τίποτε δεν κατάλαβε από τα λεγόμενα!

Τα μυστήρια της εκκλησίας και εξηγούνται και κατανοούνται, όσον αφορά την προσευχή και τα τελούμενα.

Άγνωστο-Μυστήριο είναι ο τρόπος παρέμβασης του Χριστού δια του Αγίου Πνεύματος, στην μεταβολή των Δώρων της Ευχαριστίας ή του Ευχελαίου ή της καθιέρωσης των χειροτονιών ή του Αγιασμού και γενικώς των όποιων μυστηρίων ή πράξεων.

Ο Χριστός και οι ενέργειες του είναι υπέρ λόγον. Τα τελούμενα από μας και δι' ημών είναι και πρέπει να είναι στο χώρο της λογικής και της κατανόησης, αλλιώς είναι

στον χώρο της μαγείας και ο ιερέας αντί διάκονος της σωτηρίας των αδελφών καταντά «ο μάγος της φυλής». Χωρίς τουλάχιστον γνώση-κατανόηση των λεγομένων στην Θ. Ευχαριστία ή τα μυστήρια, ο δρόμος είναι επικινδύνως ολισθηρός για ένα "μαγικό" προσανατολισμό στον οποίον από μεν τους κληρικούς θα ισχύει το "ή ισχύς εν τῇ ἀσαφίᾳ" από δε τους πιστούς, μια αφασιακή "συμμετοχή" σε λεγόμενα και τελούμενα που δεν ζητούν την δική τους μετοχή παρά μόνον σωματικά και από των οποίων την τελετουργία αναμένεται η σωτηρία! (Γαλάτας 5, 2)

Δεχθείτε λοιπόν αδελφοί τον ατελή κόπο αυτής της προσπάθειας σαν μια έκφραση αγωνίας να στηριχθεί ο λαός του Θεού στην συνειδητότητα, ότι η Εκκλησία είναι ο οίκος του Πατρός του (Πάτερ ημών) μέσα στον οποίο είναι αυτονόητη η απαίτηση να κατανοεί τουλάχιστον τα λεγόμενα, σ' όποια πνευματική ηλικία και αν ευρίσκεται. Άλλωστε ο κόπος αυτός στόχο και σκοπό έχει, όχι το να γίνει "ιεραποστολικό τρύνκ" ή "επικοινωνιακό εφέ" αλλά υποδομή και

συνθήκη καρποφορίας για τους χριστιανούς που βρίσκονται ήδη μέσα στην Εκκλησία. Δεν αυταπατόμαστε ότι με τέτοιες προσπάθειες θα συνάξουμε τα τέκνα του Θεού τα διεσκορπισμένα, αυτό είναι πολύ δύσκολη υπόθεση, αλλά προσπαθούμε να υπάρξουν συνθήκες "γῆς ἀγαθῆς" (Λουκ. 8,8) ώστε όσοι θέλουν να κάνουν "καρπὸν, ὃ μὲν ἑκατόν, ὃ δὲ ἑξήκοντα, ὃ δὲ τριάκοντα" (Ματθ. 13,8).
ΑΜΗΝ

Ας ευχόμεθα, ὅλοι υπέρ ὅλων.

ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟ

1. Συμεών τοῦ στυλίτου, ὀσίου· τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα μαρτύρων γυναικῶν καὶ Ἄμμουν τοῦ Διακόνου.
2. Μάμαντος μάρτυρος· Ἰωάννου πατριάρχου Κπόλεως τοῦ Νηστευτοῦ.
3. Ἀνθίμου ἐπισκόπου Νικομηδείας, ἱερομάρτυρος· Θεοκτίστου ὀσίου.
4. Βαβύλα ἐπισκόπου Ἀντιοχείας, ἱερομάρτυρος· Μαυσέως τοῦ θεόπτου.
5. Ζαχαρίου τοῦ προφήτου, πατρός τοῦ τιμίου Προδρόμου.
6. Ἡ ἀνάμνησις τοῦ ἐν Χώναις θαύματος τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ.
7. Σώζοντος μάρτυρος.
8. **Τό Γενέθλιον τῆς Θεοτόκου.**
9. Τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· Σεβηριανοῦ μάρτυρος.
10. Μηνοδώρας, Μητροδώρας καὶ Νυμφοδώρας τῶν μαρτύρων.
11. Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ὀσίας.
12. Αὐτονόμου ἱερομάρτυρος.
13. Κορηλίου τοῦ Ἐκατοντάρχου, μάρτυρος.
14. **Ἡ παγκόσμιος Ὑψωσις τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ.**
15. Νικήτα μάρτυρος· Βησσαρίωνος ἀρχ/που Λαρίσης.
16. Εὐφημίας τῆς πανευφήμου μεγαλομάρτυρος.
17. Σοφίας καὶ τῶν τριῶν θυγατέρων αὐτῆς Πίστιως, Ἐλπίδος καὶ Ἀγάπης τῶν μαρτύρων.
18. Εὐμενίου ἐπισκόπου Γορτύνης τοῦ θαυματουργοῦ.
19. Τροφίμου, Σαββατίου καὶ Δορυμέδοντος τῶν μαρτύρων.
20. Εὐσταθίου μεγαλομάρτυρος καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ.
21. Κωδράτου τοῦ ἐν Μαγνησίᾳ, ἀποστόλου· Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου.
22. Φωκᾶ ἱερομάρτυρος, τοῦ θαυματουργοῦ.
23. **Ἡ σύλληψις τοῦ Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.**

24. Θέκλης τῆς πρωτομάρτυρος καί Ἰσαποστόλου· οἴου Σιλουανοῦ τοῦ Ἀθωνίτου.
25. Εὐφροσύνης τῆς οἴας.
26. Ἡ Μετάστασις τοῦ Ἀποστόλου καί Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.
27. Καλλιστράτου μάρτυρος καί τῶν σὺν αὐτῷ.
28. Χαρίτωνος τοῦ ὁμολογητοῦ, Ἀλκίσωνος Νικοπόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ.
29. Κυριακοῦ τοῦ ἀναχωρητοῦ.
30. Γρηγορίου ἐπισκόπου καί φωτιστοῦ τῆς Μ. Ἀρμενίας.

1. **Τῆς ἁγίας Σκέπης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου·** Ἀνανίου τοῦ ἀποστόλου· Ρωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ, οἴου.
2. Κυπριανοῦ ἱερομάρτυρος καί Ἰουστίνης μάρτυρος.
3. Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου, ἱερομάρτυρος.
4. Ἰεροθέου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν.
5. Χαριτίνης μάρτυρος.
6. Θωμᾶ τοῦ ἀποστόλου.
7. Σεργίου καί Βάκχου τῶν μαρτύρων.
8. Πελαγίας τῆς ἀπὸ ἐταιριδῶν, οἴας.
9. Ἰακώβου τοῦ Ἀλφαίου, ἀποστόλου· Ἀνδρονίκοι οἴου καί Ἀθανασίας τῆς συμβίας αὐτοῦ.
10. Εὐλαμπίου καί Εὐλαμπίας τῶν μαρτύρων.
11. Φιλίππου, ἑνὸς τῶν ἑπτὰ Διακόνων· Θεοφάνους τοῦ Γραπτοῦ, ἐπισκόπου Νικαίας.
12. Πρόβου, Τάραχου καί Ἀνδρονίκοι τῶν μαρτύρων· Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου, οἴου.
13. Κάρπου, Παπύλου, Ἀγαθοδώρου καί Ἀγαθονίκης τῶν μαρτύρων.
14. Ναζαρίου, Γερβασίου, Προτασίου καί Κελσίου τῶν μαρτύρων· Κοσμᾶ ἐπισκόπου Μαΐουμᾶ τοῦ ποιητοῦ.
15. Λουκιανοῦ πρεσβυτέρου τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ Ἐκκλησίας.
16. Λογγίνου τοῦ Ἑκατοντάρχου, μάρτυρος.
17. Ὠσῆ τοῦ προφήτου· Ἀνδρέου τοῦ ἐν τῇ Κρίσει, οἴομάρτυρος.

18. Λουκά τοῦ ἀποστόλου καί εὐαγγελιστοῦ.
19. Ἰωήλ τοῦ προφήτου· Οὐάρου μάρτυρος· Ἰωάννου Ρίλας τοῦ θαυματουργοῦ, ὁσίου.
20. Ἀρτεμίου μεγαλομάρτυρος· Γερασίμου τοῦ νέου τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ.
21. Ἰλαρίωνος τοῦ Μεγάλου.
22. Ἀβερκίου ἐπισκόπου Ἱεραπόλεως τοῦ ἰσαποστόλου καί θαυματουργοῦ.
23. Ἰακώβου ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων τοῦ Ἀδελφοθέου.
24. Ἀρέθα μεγαλομάρτυρος καί τῶν σὺν αὐτῷ.
25. Μαρκιανοῦ καί Μαρτυρίου τῶν νοταρίων, μαρτύρων.
26. Δημητρίου τοῦ μυροβλύτου, μεγαλομάρτυρος.
27. Νέστορος μάρτυρος.
28. Τερεντίου καί Νεονίλλης καί τῶν τέκνων αὐτῶν, μαρτύρων· Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου, ὁσίου.
29. Ἀναστασίας τῆς Ῥωμαίας, ὁσιομάρτυρος· Ἀβραμίου καί Μαρίας τῆς ἀνεψιᾶς αὐτοῦ, ὁσίων.
30. Ζηνοβίου καί Ζηνοβίας τῶν ἀνταδέλφων, μαρτύρων
31. Στάχυος, Ἀπελλοῦ, Ἀμπλίου, Οὐρβανοῦ, Ναρκίσσου καί Ἀριστοβούλου τῶν ἀποστόλων· Ἐπιμάχου μάρτυρος.

1. Τῶν ἁγίων ἀναργύρων Κοσμᾶ καί Δαμιανοῦ· Δαυΐδ τοῦ Γέροντος, τοῦ ἐν Εὐβοίᾳ, ὁσίου, Ἑλένης τῆς Σινοπῆτιδος.
2. Ἀκινδύνου, Πηγασίου, Ἀφθονίου, Ἐλπιδηφόρου καί Ἀνεμοποδίστου τῶν μαρτύρων.
3. Ἀκεψιμᾶ, Ἰωσήφ καί Αἰθαλᾶ τῶν μαρτύρων· ἐγκαίνια τοῦ ἐν Λύδδῃ ναοῦ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου.
4. Ἰωαννικίου τοῦ Μεγάλου, ὁσίου· Νικάνδρου καί Ἑρμαίου τῶν ἱερομαρτύρων.
5. Γαλακτιώνος καί Ἐπιστήμης, τῶν μαρτύρων.
6. Παύλου ἀρχιεπισκόπου Κπόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ.
7. Ἰέρωνος καί τῶν σὺν αὐτῷ ἐν Μελιτηνῇ 33 μαρτύρων· Λαζάρου τοῦ Γαλησιώτου, ὁσίου.

8. Ἡ Σύναξις τῶν ἀρχιστρατήγων Μιχαήλ καί Γαβριήλ καί πασῶν τῶν ἐπουρανίων δυνάμεων Ἀσωμάτων.
 9. Νεκταρίου ἐπισκόπου Πενταπόλεως τοῦ θαυματουργοῦ Ὀνησιφόρου καί Πορφυρίου τῶν μαρτύρων· Ματρῶνης ὁσίας.
 10. Ὀλυμπᾶ, Ῥοδίωνος, Σωσιπάτρου, Τερτίου, Ἐράστου καί Κουάρτου τῶν ἀποστόλων· Ὀρέστου μάρτυρος· Ἀρσενίου τοῦ Καππαδόκου, ὁσίου.
 11. Μηνᾶ, Βίκτωρος καί Βικεντίου τῶν μαρτύρων· Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου τοῦ ὁμολογητοῦ, ὁσίου.
 12. Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας· Νείλου τοῦ Ἀσκητοῦ.
 13. Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου.
 14. Φιλίππου τοῦ Ἀποστόλου· Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσπικῆς τοῦ Παλαμᾶ.
 15. Γουρία, Σαμωνᾶ καί Ἀβίβου τῶν μαρτύρων.
 16. Ματθαίου τοῦ Ἀποστόλου καί Εὐαγγελιστοῦ.
 17. Γρηγορίου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας τοῦ θαυματουργοῦ.
 18. Πλάτωνος καί Ῥωμανοῦ τῶν μαρτύρων.
 19. Ἀβδίου τοῦ προφήτου· Βαρλαάμ μάρτυρος.
 20. Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου, ὁσίου· Προκίου ἀρχ/που Κπόλεως.
 21. **Ἡ ἐν τῷ Ναῶ εἴσοδος τῆς ὑπεραγίας Θεοτοκοῦ.**
 22. Φιλήμονος τοῦ ἀποστόλου καί τῶν σὺν αὐτῷ· Κικιλίας μάρτυρος.
 23. Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου· Γρηγορίου ἐπισκόπου Ἀκραγαντίνων.
 24. Κλήμεντος ἐπισκόπου Ῥώμης καί Πέτρου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας, τῶν ἱερομαρτύρων.
 25. Αἰκατερίνης τῆς πανσόφου καί Μερκουρίου τῶν μεγαλομαρτύρων.
 26. Ἀλυπίου τοῦ Κιονίτου· Νίκωνος τοῦ Μετανοεῖτε· Στυλιανοῦ τοῦ Παφλαγόνο, τῶν ὁσίων· Γεωργίου τοῦ Χιοπολίτου, νεομάρτυρος.
 27. Ἰακώβου τοῦ Πέρσου, μεγαλομάρτυρος.
 28. Στεφάνου τοῦ Νέου, ὁσιομάρτυρος· Εἰρηναίου μάρτυρος.
 29. Παραμόνου καί Φιλουμένου τῶν μαρτύρων.
 30. Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου, ἀποστόλου.
-

1. Ναούμ τοῦ προφήτου· Φιλαρέτου τοῦ Ἐλεήμονος, ὁσίου.
2. Ἀββακούμ τοῦ προφήτου· Κυρίλλου τοῦ Φιλεώτου, ὁσίου.
3. Σοφονίου τοῦ προφήτου.
4. Βαρθάρα μεγαλομάρτυρος· Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, ὁσίου· Σεραφεῖμ ἐπισκόπου Φαναρίου, ἱερομάρτυρος.
5. Σάββα τοῦ ἡγιασμένου, ὁσίου.
6. Νικολάου ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ.
7. Ἀμβροσίου ἐπισκόπου Μεδιολάνων.
8. Παταπίου, ὁσίου.
9. Ἡ σύλληψις τῆς ἀγίας Θεοπρομήτορος Ἄνης.
10. Μητᾶ τοῦ Καλλικελάδου, Ἐρμογένους καί Εὐγράφου τῶν μαρτύρων.
11. Δανιήλ τοῦ Στυλίτου, ὁσίου.
12. Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος τοῦ θαυματουργοῦ.
13. Εὐστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδάρου καί Ὁρέστου τῶν μαρτύρων· Λουκίας παρθενομάρτυρος.
14. Θύρσου, Λευκίου, Καλλινίκου, Φιλήμονος, Ἀπολλωνίου, Ἀρριανοῦ καί τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων.
15. Ἐλευθερίου ἱερομάρτυρος.
16. Ἀγγαίου τοῦ προφήτου· Μοδέστου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων· Θεοφανοῦς τῆς βασιλείας.
17. Δανιήλ τοῦ προφήτου καί τῶν τριῶν Παίδων Ἀνανίου, Ἀζαρίου καί Μισαήλ· Διονυσίου ἀρχιεπισκόπου Αἰγίνης τοῦ ἐν Ζακύνθῳ.
18. Σεβαστιανοῦ μάρτυρος καί τῶν σὺν αὐτῷ.
19. Βονιφατίου μάρτυρος.
20. Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου, ἱερομάρτυρος.
21. Ἰουλιανῆς τῆς ἐν Νικομηδείᾳ μάρτυρος.
22. Ἀναστασίας τῆς φαρμακολυτριάς, μεγαλομάρτυρος.
23. Τῶν ἐν Κρήτῃ δέκα μαρτύρων.
24. Εὐγενίας ὁσιομάρτυρος.
25. **Ἡ κατὰ σάρκα Γέννησις τοῦ Χριστοῦ.**

26. **Ἡ Σύναξις τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου·**
Εὐθυμίου ἐπισκόπου Σάρδεων τοῦ ὁμολογητοῦ ὁ Κωνσταντίνου τοῦ ἕξ Ἰουδαίων.
27. Στεφάνου τοῦ πρωτομάρτυρος καὶ ἀρχidiaκόνου· Θεοδώρου τοῦ Γραπτοῦ, ὁμολογητοῦ καὶ ὁσίου.
28. Τῶν ἁγίων δισμυρίων μαρτύρων τῶν ἐν Νικομηδεῖα κ' ἀέντων.
29. Σύναξις τῶν Νηπίων τῶν ὑπὸ Ἡρώδου ἀναιρεθέντων· Μαρκέλλου ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Ἀκοιμήτων, ὁσίου.
30. Ἀνυσίας τῆς ἐν Θεσσαλονίκη, ὁσιομάρτυρος.
31. Μελάνης τῆς Ρωμαίας, ὁσίας.

1. **Ἡ κατὰ σάρκα Περιτομή τοῦ Χριστοῦ·** Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας, τοῦ Μεγάλου.
2. Σιλβέστρου πάπα Ρώμης· Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ, ὁσίου.
3. Μαλαχίου τοῦ προφήτου· Γόρδιου μάρτυρος
4. Ἡ Σύναξις τῶν ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων· Θεοκτίστου ὁσίου.
5. Θεοπέμπτου καὶ Θεωνά τῶν μαρτύρων· Συγκλητικῆς ὁσίας.
6. **Τὰ ἅγια Θεοφάνεια τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.**
7. **Ἡ Σύναξις τοῦ Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.**
8. Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου, ὁσίου· Δομνίκης τῆς ὁσίας.
9. Πολυεύκτου μάρτυρος.
10. Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης· Δομετιανοῦ ἐπισκόπου Μελιτηνῆς.
11. Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου, ὁσίου.
12. Τατιανῆς μάρτυρος.
13. Ἐρμούλου καὶ Στρατονίκου τῶν μαρτύρων· Μαξίμου τοῦ Καυσοκαλυβίτου, ὁσίου.
14. Τῶν ἐν Σινᾷ καὶ Ραϊθῶ ἀναιρεθέντων ἀββάδων.
15. Παύλου τοῦ Θηβαίου· Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου, τῶν ὁσίων.
16. Ἡ προσκύνησις τῆς ἀλύσεως τοῦ ἀποστόλου Πέτρου.
17. Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου, ὁσίου· Γεωργίου τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις, νεομάρτυρος.
18. Αθανασίου καὶ Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπων Ἀλεξανδρείας.

19. Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου καὶ Μακαρίου τοῦ Ἀλεξανδρέως, τῶν ὁσίων· Μάρκου ἐπισκόπου Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ.
20. Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου, ὁσίου.
21. Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ, ὁσίου.
22. Τιμοθέου τοῦ ἀποστόλου· Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου, ὁσιομάρτυρος.
23. Κλήμεντος ἐπισκόπου Ἀγκύρας, ἱερομάρτυρος· Ἀγαθαγγέλου μάρτυρος· Διονυσίου τοῦ ἐν Ὀλύμπῳ, ὁσίου.
24. Ξένης τῆς ὁσίας· Νεοφύτου τοῦ Ἐγκλείστου, ὁσίου.
25. Γρηγορίου ἀρχ/που Κπόλεως τοῦ Θεολόγου.
26. Ξενοφάντος τοῦ ὁσίου καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ.
27. Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.
28. Ἐφραίμ τοῦ Σύρου, ὁσίου.
29. Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου, ἱερομάρτυρος.
30. Τῶν τριῶν ἱεραρχῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· Ἰππολύτου πάπα Ρώμης, ἱερομάρτυρος.
31. Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν θαυματουργῶν ἀναργύρων.

1. Τρύφωνος μάρτυρος.
2. **Ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Χριστοῦ.**
3. Σύναξις τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Συμεῶν τοῦ Θεοδόχου καὶ Ἄννης τῆς προφήτιδος.
4. Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου, ὁσίου.
5. Ἀγάθης μάρτυρος.
6. Βουκόλου ἐπισκόπου Σμύρνης, ὁσίου· Φωτίου πατριάρχου Κπόλεως τοῦ Μεγάλου.
7. Παρθενίου ἐπισκόπου Λαμψάκου, ὁσίου· Λουκᾶ τοῦ ἐν τῷ Στειρίῳ, ὁσίου.
8. Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου, μεγαλομάρτυρος· Ζαχαρίου τοῦ προφήτου.
9. Νικηφόρου μάρτυρος.
10. Χαραλάμπους τοῦ θαυματουργοῦ, ἱερομάρτυρος.

11. Βλασίου ἀρχιεπισκόπου Σεβαστείας, ἱερομάρτυρος· Θεοδώρας τῆς Αὐγο ὑστῆς, ἀγίας.
12. Μελετίου ἀρχ/που Ἀντιοχείας.
13. Μαρτινιανού τοῦ ὁσίου.
14. Αὐξεντίου τοῦ ἐν τῷ Βουνῶ, ὁσίου.
15. Ὀνησίμου τοῦ ἀποστόλου.
16. Παμφίλου μάρτυρος καί τῶν σὺν αὐτῷ· Φλαβιανού πατριάρχου Κπόλεως.
17. Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, μεγαλομάρτυρος· Μαρκιανοῦ καί Πουλχερίας τῶν βασιλέων.
18. Λέοντος πάπα Ρώμης.
19. Ἀρχίππου τοῦ ἀποστόλου· Φιλοθέης τῆς Ἀθηναίας, ὁσιομάρτυρος.
20. Λέοντος ἐπισκόπου Κατάνης.
21. Τιμοθέου τοῦ ἐν Συμβόλοις, ὁσίου.
22. Ἡ εὑρεσις τῶν λειψάνων τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου μαρτύρων.
23. **Ἡ α' καί β' εὑρεσις τῆς τίμιας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου καί Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.**
24. Πολυκάρπου ἐπισκόπου Σμύρνης.
25. Ταρασίου ἀρχ/που Κπόλεως· Ρηγίνου ἐπισκόπου Σκοπέλου, ἱερομάρτυρος.
26. Πορφυρίου ἐπισκόπου Γάζης· Φωτεινῆς τῆς Σαμαρείτιδος, καί τῶν σὺν αὐτῇ μαρτυρησάντων.
27. Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου, ὁμολογητοῦ καί ὁσίου.
28. Βασιλείου τοῦ ὁμολογητοῦ, ὁσίου.
29. Κασσιανοῦ τοῦ Ρωμαίου, ὁμολογητοῦ καί ὁσίου.

1. Εὐδοκίας τῆς ἀπὸ Σαμαρειτῶν, ὁσιομάρτυρος.
2. Ἠσυχίου τοῦ Συγκλητικοῦ, μάρτυρος.
3. Εὐτροπίου, Κλεονίκου καί Βασιλίσκου τῶν μαρτύρων.
4. Γερασίμου τοῦ Ἰορδανίτου, ὁσίου.
5. Κόνωνος τοῦ ἐν Ἰσαυρία, ὁσιομάρτυρος.
6. Τῶν ἐν Ἀμορίῳ τεσσαράκοντα δύο μαρτύρων

7. Βασιλέως, Ἐφραίμ, Εὐγενίου, Ἀγαθοδώρου, Ἐλπιδίου, Καπίτωνος καὶ Αἰθερίου τῶν ἐν Χερσῶνι ἐπισκοπησάντων, ἱερομάρτύρων· Παύλου τοῦ Ἀπλοῦ, ὁσίου.
8. Θεοφυλάκτου ἐπισκόπου Νικομηδείας τοῦ ὁμολογητοῦ, ὁσίου.
9. Τῶν Τεσσαράκοντα μαρτύρων τῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῆς Σεβαστείας μαρτυρησάντων.
10. Κοδράτου τοῦ ἐν Κορίνθῳ, μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.
11. Σωφρονίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων.
12. Θεοφάνους τῆς Σιγριανῆς τοῦ ὁμολογητοῦ, ὁσίου· Γρηγορίου πάπα Ρώμης τοῦ Διαλόγου.
13. Ἡ ἀνακομιδῇ τοῦ λειψάνου Νικηφόρου πατριάρχου Κπόλεως.
14. Βενεδίκτου τοῦ ἐκ Νουρσίας, ὁσίου.
15. Ἀγαπίου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.
16. Σαβίνου τοῦ Αἰγυπτίου, μάρτυρος Χριστοδούλου τοῦ ἐν Πάτμῳ, ὁσίου.
17. Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, ὁσίου.
18. Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.
19. Χρυσάνθου καὶ Δαρείας τῶν μαρτύρων.
20. Τῶν ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου Σάββα ἀναιρεθέντων ὁσίων.
21. Ἰακώβου ἐπισκόπου, ὁμολογητοῦ καὶ ὁσίου.
22. Βασιλείου πρεσβυτέρου τῆς Ἀγκυρανῶν Ἐκκλησίας.
23. Νίκωνος ἱερομάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 199 μαθητῶν.
24. Ἀρτέμονος ἐπισκόπου Σελευκείας, ὁσίου.
25. **Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.**
26. Ἡ Σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ.
27. Ματρώνης τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ, μάρτυρος.
28. Ἰλαρίωνος τοῦ νέου, ἡγουμένου μονῆς τῆς Πελεκητῆς, ὁσίου.
29. Μάρκου ἐπισκόπου Ἀρεθουσίων, Κυρίλλου διακόνου· Ἰωάννα καὶ Βαραχησίου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς, μαρτύρων.
30. Ἰωάννου τοῦ Σιναΐτου, συγγραφέως τῆς Κλήμακος, ὁσίου.
31. Ὑπατίου ἐπισκόπου Γαγγρῶν, ἱερομάρτυρος.

1. Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας, ὁσίας.
2. Τίτου τοῦ θαυματουργοῦ, ὁσίου.

3. Νικήτα ἡγουμένου τῆς μονῆς τοῦ Μηδικίου τοῦ ὁμολογητοῦ, ὀσίου· Ἰωσήφ τοῦ ὑμνογράφου, ὀσίου.
4. Γεωργίου τοῦ ἐν τῷ Μαλαιῶ, ὀσίου· Θεωνᾶ ἐπισκόπου Θεσσαλονίκης, ὀσίου.
5. Κλαυδιανού, Διοδώρου καί τῶν σὺν αὐτῷ πέντε μαρτύρων· Θεοδώρας τῆς ἐν Θεσσαλονίκη, ὀσίας.
6. Εὐτυχίου πατριάρχου Κπόλεως· Γρηγορίου τοῦ Σιναΐτου, ὀσίου.
7. Καλλιοπίου μάρτυρος· Γεωργίου ἐπισκόπου Μυτιλήνης, τοῦ σημειοφόρου, ὀσίου.
8. Ἀγάβου, Ρούφου, Ἀσυγκρίτου, Φλέγοντος καί Ἐρμού ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα ἀποστόλων.
9. Εὐψυχίου τοῦ ἐν Καισαρεία, μάρτυρος.
10. Τερεντίου, Πομπηΐου, Μαξίμου, Ἀφρικανοῦ καί τῶν σὺν αὐτοῖς, μαρτύρων· Γρηγορίου τοῦ Ε' Πατριάρχου Κπόλεως, ἱερομάρτυρος.
11. Ἀντίπα ἐπισκόπου Περγάμου, ἱερομάρτυρος.
12. Βασιλείου ἐπισκόπου Παρίου του ὁμολογητοῦ, ὀσίου.
13. Μαρτίνου πάπα Ρώμης.
14. Ἀριστάρχου, Πούδη καί Τροφίμου ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα ἀποστόλων.
15. Κρήσκεντος μάρτυρος.
16. Ἀγάπης, Εἰρήνης καί Χιονίας τῶν παρθένων καί αὐταδέλφων, μαρτύρων.
17. Συμεών ἐπισκόπου Περσίδος, ἱερομάρτυρος καί τῶν σὺν αὐτῷ.
18. Ἰωάννου τοῦ ὀσίου, μαθητοῦ Γρηγορίου τοῦ Δεκ ἀπολίτου.
19. Παφνουτίου τοῦ Ἱεροσολυμίτου, ἱερομάρτυρος· Θεοδώρου τοῦ ἐν Πέργη, μάρτυρος· Συμεών τοῦ μονοχίτωνος καί ἀνυποδήτου, ὀσίου.
20. Θεοδώρου τοῦ Τριχινᾶ, ὀσίου· Ἀθανασίου καί Ἰωάσαφ κτιτόρων τῆς μονῆς τοῦ Μετεώρου, ὀσίων.
21. Ἰανουαρίου ἐπισκόπου καί τῶν σὺν αὐτῷ, ἱερομαρτύρων· Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου, ὀσίου.
22. Θεοδώρου τοῦ Συκεώτου, ἐπισκόπου Ἀναστασιουπόλεως.
23. Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, μεγαλομάρτυρος.
24. Ἐλισάβετ τῆς θαυματουργοῦ, ὀσίας.

25. Μάρκου τοῦ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ.
26. Βασιλέως ἐπισκόπου Ἀμασείας, ἱερομάρτυρος.
27. Συμεῶν ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων, ἱερομάρτυρος.
28. Τῶν ἐν Κυζίκῳ ἐννέα μαρτύρων· Μέμνονος τοῦ θαυματουργοῦ, ὁσίου.
29. Ἰάσωνος καὶ Σωσιπάτρου τῶν ἀποστόλων.
30. Ἰακώβου τοῦ ἀποστόλου, ἀδελφοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

1. Ἰερεμίου τοῦ προφήτου.
2. Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου, πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.
3. Τιμοθέου καὶ Μαύρας τῶν μαρτύρων.
4. Πελαγίας τῆς ἀπὸ Ταρσοῦ, μάρτυρος.
5. Εἰρήνης μεγαλομάρτυρος.
6. Τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Ἰώβ τοῦ πολυάθλου· Σερᾶφείμ τοῦ ἐν τῷ ὄρει Δομβοῦς, ὁσίου.
7. Ἡ ἀνάμνησις τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ τιμίου Σταυροῦ εἰς Ἱερουσαλήμ· Ακακίου καὶ Κοδράτου τῶν μαρτύρων.
8. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ· Ἀρσενίου τοῦ Μεγάλου, ὁσίου.
9. Ἡσαΐου τοῦ προφήτου· Χριστοφόρου μάρτυρος.
10. Σίμωνος τοῦ Ζηλωτοῦ, ἀποστόλου· Νικολάου τοῦ ἐν Βουνένοις.
11. Μωκίου ἱερομάρτυρος· Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου τῶν ἐκ Θεσσαλονίκης ἱσαποστόλων καὶ φωτιστῶν τῶν Σλαύων.
12. Ἐπιφανίου ἐπισκόπου Κωνσταντίας τῆς Κύπρου· Γερμανοῦ ἀρχ/που Κπόλεως.
13. Γλυκερίας μάρτυρος.
14. Ἰσιδώρου τοῦ ἐν Χίῳ, μάρτυρος.
15. Παχωμίου τοῦ Μεγάλου, ὁσίου· Ἀχιλλίου ἀρχ/που Λαρίσης, ὁσίου.
16. Θεοδώρου τοῦ ἡγιασμένου, ὁσίου.
17. Ἀνδρόνικου καὶ Ἰουνίας τῶν ἀποστόλων.

18. Πέτρου, Διονυσίου, Χριστίνης τῆς παρθένου καί τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων.
19. Πατρικίου ἐπισκόπου Προύσης, ἱερομάρτυρος καί τῶν σὺν αὐτῷ.
20. Θαλλελαίου μάρτυρος· ἡ μετακομιδὴ τοῦ λειψάνου Νικολάου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ.
21. Σύναξις Κωνσταντίνου καί Ἑλένης τῶν βασιλέων.
22. Βασιλίσκου μάρτυρος.
23. Μιχαήλ ἐπισκόπου Συνάδων τοῦ ὁμολογητοῦ, ὁσίου.
24. Συμεῶν τοῦ ἐν τῷ θαυμαστῷ ὄρει, ὁσίου.
25. Ἡ γ' εὐρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ προδρόμου καί βαπτιστοῦ Ἰωάννου.
26. Κάργου τοῦ ἀποστόλου.
27. Ἑλλαδίου ἱερομάρτυρος· Ἰωάννου τοῦ Ρώσου τοῦ νέου ὁμολογητοῦ, ὁσίου.
28. Εὐτυχοῦς ἐπισκόπου Μελιτηνῆς, ἱερομάρτυρος.
29. Θεοδοσίας τῆς παρθένου, μάρτυρος.
30. Ἰσαακίου ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Δαλμάτων.
31. Ἐρμείου μάρτυρος.

1. Ἰουστίνου τοῦ φιλοσόφου μάρτυρος καί τῶν σὺν αὐτῷ.
2. Νικηφόρου πατριάρχου Κπόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ.
3. Λουκιλιανοῦ μάρτυρος καί τῶν σὺν αὐτῷ νεομάρτυρος Κωνσταντίνου τοῦ ἐξ Ἀγαρηνῶν.
4. Μητροφάνους ἀρχιεπισκόπου Κπόλεως.
5. Δωροθέου ἐπισκόπου Τύρου, ἱερομάρτυρος.
6. Ἰλαρίωνος τοῦ νέου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Δαλμάτων, ὁσίου.
7. Θεοδότου τοῦ ἐν Ἀγκύρα, ἱερομάρτυρος.
8. Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου.
9. Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.
10. Ἀλεξάνδρου καί Ἀντωνίνης τῶν μαρτύρων.
11. Βαρθολομαίου καί Βαρνάβα τῶν ἀποστόλων Ἡ Σύναξις τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ ἐν τῷ Ἄδε ιν (Ἄξιον ἐστίν).

12. Ὀνουφρίου τοῦ Αἰγυπτίου· Πέτρου τοῦ ἐν τῷ Ἄθω, ὁσίου.
Ὀνουφρίου τοῦ ἐν Κορωνησίᾳ Πρεβεζῆς.
13. Ἀκυλίνης μάρτυρος.
14. Ἐλισαίου τοῦ προφήτου· Μεθοδίου πατριάρχου Κπόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ.
15. Ἀμῶς τοῦ προφήτου· Ἰερωνύμου ὁσίου.
16. Τύχωνος ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος Κύπρου.
17. Ἰσαύρου διακόνου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων· Μανουήλ, Σαβέλ καὶ Ἰσμαήλ τῶν μαρτύρων.
18. Λεοντίου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.
19. Ἰούδα τοῦ ἀποστόλου· Παΐσιου τοῦ Μεγάλου, ὁσίου.
20. Μεθοδίου ἐπισκόπου Πατάρων, ἱερομάρτυρος.
21. Ἰουλιανοῦ τοῦ Ταρσέως, μάρτυρος.
22. Εὐσεβίου ἐπισκόπου Σαμοσάτων, ἱερομάρτυρος.
23. Ἀγριππίνης τῆς παρθενομάρτυρος.
24. **Τό Γενέθλιον του Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.**
25. Φεβρωνίας τῆς ὀσιομάρτυρος.
26. Δαυῖδ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκη, ὁσίου.
27. Σαμφῶν τοῦ Ξενοδόχου, ὁσίου.
28. Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν ἀναργύρων.
29. **Πέτρου καὶ Παύλου τῶν πρωτοκορυφαίων ἀποστόλων.**
30. Ἡ Σύναξις τῶν δώδεκα ἀποστόλων.

1. Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ τῶν θαυματουργῶν ἀναργύρων.
2. **Ἡ κατάθεσις τῆς τιμίας Ἐσθῆτος τῆς Θεοτόκου, ἐν Βλ. ἀχέρναις.**
3. Ἰακίνθου τοῦ Κουβικουλαρίου, μάρτυρος.
4. Ἀνδρέου ἀρχιεπισκόπου Κρήτης τοῦ Ἱεροσολυμίτου.
5. Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθω, ὁσίου· Λαμπαδοῦ τοῦ θαυματουργοῦ, ὁσίου.
6. Σισῶη τοῦ Μεγάλου, ὁσίου.
7. Κυριακῆς μεγαλομάρτυρος· Θωμᾶ τοῦ ἐν τῷ Μαλαιῷ.
8. Προκοπίου μεγαλομάρτυρος.
9. Παγκρατίου ἐπισκόπου Ταυρομενίας, ἱερομάρτυρος.

10. Τῶν τεσσαράκοντα πέντε μαρτύρων τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας.
11. Εὐφημίας μεγαλομάρτυρος· Ὀλγας τῆς βασιλείσης καὶ Ἰσαποστόλου.
12. Πρόκλου καὶ Ἰλαρίου τῶν μαρτύρων· Μιχαὴλ τοῦ Μαλεΐνου, ὁσίου.
13. Ἡ Σύναξις τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ· Γολινδοῦχ τῆς μάρτυρος.
14. Ἀκύλα τοῦ ἀποστόλου· Ἰωσήφ ἀρχιεπισκόπου Θεσφόνικης τοῦ ὁμολογητοῦ.
15. Κηρύκου καὶ Ἰουλίττης τῶν μαρτύρων.
16. Ἀθηνόγενους ἐπισκόπου Πηδαχθῆς, ἱερομάρτυρος.
17. Μαρίνης μεγαλομάρτυρος.
18. Αἰμιλιανοῦ μάρτυρος.
19. Μακρίνης, ἀδελφῆς τοῦ Μ. Βασιλείου, ὁσίας· Δίου, ὁσίου· ἀνακομιδῆ λειψάνων ὁσίου Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ.
20. Ἡλιοῦ τοῦ Θεοβίτου, προφήτου.
21. Ἰωάννου καὶ Συμεῶν τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ, ὁσίων.
22. Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς τῆς μυροφόρου.
23. Ἰεζεκιὴλ τοῦ προφήτου· Φωκά ἱερομάρτυρος.
24. Χριστίνης μεγαλομάρτυρος.
25. Ἡ κοίμησις τῆς ἁγίας θεοπρομήτορος Ἄνης· Ὀλυμπιάδος τῆς διακόνου, ὁσίας.
26. Παρασκευῆς ὁσιομάρτυρος· Ἐρμούλου ἱερομάρτυρος.
27. Παντελεήμονος μεγαλομάρτυρος.
28. Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος καὶ Παρμενῶ τῶν ἀποστόλων καὶ διακόνων· Εἰρήνης τῆς Χρυσοβαλάντου, ὁσίας.
29. Καλλινίκου καὶ Θεοδότῆς τῶν μαρτύρων.
30. Σίλα, Σιλουανοῦ, Κρήσκεντος, Ἐπαινετοῦ καὶ Ἀνδρονίκου τῶν ἀποστόλων.
31. Εὐδοκίμου τοῦ δικαίου, ἁγίου.

1. Ἡ πρόοδος τοῦ τιμίου Σταυροῦ· τῶν ἁγίων μαρτύρων Μακκαβαίων παίδων, τῆς μητρὸς αὐτῶν Σολομονῆς καὶ τοῦ διδασκάλου αὐτῶν Ἐλεαζάρου.

2. Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ πρωτομάρτυρος καὶ ἀρχidiaκόνου Στεφάνου.
3. Ἰσαακίου, Δαλμάτου καὶ Φαύστου τῶν ὁσίων.
4. Τῶν ἐν Ἐφέσῳ ἁγίων ἑπτὰ παιδων.
5. Εὐσιγνίου μάρτυρος, Χρήστου νεομάρτυρος τοῦ ἐκ Πρεβέζης.
6. **Ἡ μεταμόρφωσις τοῦ Σωτήρος Χριστοῦ.**
7. Δομετίου τοῦ Πέρσου, ὁσιομάρτυρος· Νικάνορος ὁσίου· Θεοδοσίου ὁσίου.
8. Αἰμιλιανοῦ ἐπισκόπου Κυζίκου τοῦ ὁμολογητοῦ.
9. Ματθίου τοῦ ἀποστόλου.
10. Λαυρεντίου τοῦ ἀρχidiaκόνου, μάρτυρος.
11. Εὐπλου τοῦ διακόνου, μάρτυρος· Νήφωνος πατριαρχοῦ Κπόλεως τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ, ὁ σίου.
12. Φωτίου καὶ Ἀνικίτου τῶν μαρτύρων.
13. Ἡ μετάθεσις τοῦ λειψάνου Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ, ὁσίου.
14. Μιχαίου τοῦ προφήτου.
15. **Ἡ Κοίμησις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου Μαρίας.**
16. Διομήδους μάρτυρος· Τιμοθέου Εὐρίπου, (ἁγίου Μανδηλίου)
17. Μύρωνος μάρτυρος.
18. Φλώρου καὶ Λαύρου τῶν μαρτύρων.
19. Ἀνδρέου τοῦ στρατηλάτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.
20. Σαμουήλ τοῦ προφήτου.
21. Θαδδαίου τοῦ ἀποστόλου· Βάσσης μάρτυρος.
22. Ἀγαθονίκου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.
23. Λούππου μάρτυρος· Εἰρηναίου ἐπισκόπου Λουγδούνου, ἱερομάρτυρος.
24. Εὐτυχοῦς ἱερομάρτυρος· Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ τοῦ ἱσαποστόλου καὶ ἱερομάρτυρος.
25. Τίτου ἐπισκόπου Γορτύνης.
26. Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας τῶν μαρτύρων.
27. Ποιμένος ὁσίου· Φανουρίου μάρτυρος.
28. Μωϋσέως τοῦ Αἰθίοπος, ὁσίου.
29. **Ἡ ἀποτομὴ τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.**
30. Ἀλεξάνδρου, Ἰωάννου καὶ Παύλου, πατριαρχῶν Κπόλεως.

31. Η κατάθεσις τῆς τιμίας ζώνης τῆς Θεοτ ὀκου.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ
ΜΙΚΡΟΥ ΕΥΧΟΛΟΓΙΟΥ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ 1	
ΜΙΚΡΟΣ ΑΓΙΑΣΜΟΣ	2
ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΣΕ ΣΧΟΛΕΙΟ	13
ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΣΕ ΙΔΙΩΤΙΚΟ ΕΡΓΟ-ΕΡΓΑΣΙΑ 21	
ΕΥΧΗ την πρώτη ημέρα γεννήσεως παιδιού	26
ΕΥΧΗ τήν ὄγδοη ἡμέρα τῆς γεννήσεως	29
ΕΥΧΗ 40ης ἡμέρας	32
ΕΥΧΗ ἀκουσίας ἀποβολῆς βρέφους	39
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΑΓΙΟΥ ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ	42
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΥΧΕΛΑΙΟΥ (ΣΕ ΟΙΚΙΑ)	77
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ	93
ΕΥΧΗ ΚΟΛΛΥΒΩΝ	113
ΕΥΧΗ Ἐπί θεμελιώσει νέου σπιτιοῦ	115
ΕΥΧΗ σέ κοπή πίττας 116	
ΕΥΧΗ ΕΥΛΟΓΙΑΣ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ	118
ΕΥΧΗ ΕΥΛΟΓΙΑΣ ΣΤΑΦΥΛΙΩΝ	120
ΕΥΛΟΓΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΓΙΑ ΛΟΓΧΗ	121
ΕΥΧΗ ΣΕ ΑΡΡΩΣΤΟ	122
ΕΥΧΗ ΣΕ ΚΑΘΕ ΑΡΡΩΣΤΙΑ	124
ΕΥΧΗ ΣΕ ΒΑΣΚΑΝΙΑ	125
ΕΥΧΗ ΓΙΑ ΤΑ ΖΩΑ	127
ΕΥΧΗ ΣΕ ΕΥΛΟΓΗΣΗ ΟΧΗΜΑΤΟΣ 129	
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ & ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΚΗΔΕΙΑΣ 131	
	135
ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΕΙΣ	136
ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟ 145	